

de kasseistamper

1954 LUSTRUMJAAR 1959

SOLDATENBLAD VAN AARSCHOT

Verschijnt maandelijks

KASSEISTAMPAR

BEGUN-NUMMER *

1959/sept.
59/154

WEL, BEGUNTJE, MET DIE ZOVELE JAREN TROUWE DIENST HEBT U GEWIS EEN PLUIMPJE VERDIEND

JA, 700 JAAR BESTUURSTER IS OOK NIET ALLES

Redactie

59/155

september 1959.

Beste soldaten en soldaten-vrienden,

De plezierige kermistijd is achter de rug. We zijn allemaal weer ne kermis rijker in ons leven ! Toch waren er niet veel soldaten op de uitverkoop van lege "portemonées".

Ook Joepeke heeft goed de kermis meegevierd : lees 't verslag maar in ons nieuws.

Welkesoldaat schrijft ons eens een briefke met zijn belevenissen van die plezante week ? 't Is anders maar triestig gesteld met de brievenbus van de Kasseistamper, hoor ! Wanneer gaat die eens proppensvol steken, beste soldaten ? Onze medehelper Leon Verbruggen, liet ons niet in de steek. Deze maand vindt ge verder in 't blad zijn verhaal over de schepping.

Dit wordt dan ons begijntjesnummer. Is dat nu iets voor een soldaat! Ik hoor U al grommelen : de Milac wil van ons zeker kwezels maken ? Neen, absoluut niet, beste vrienden. Deze maand gaan er in Aarschot grootse begijnhoffeesten door. We geven U een goede raad : houdt zeker en vast zondag, ... september vrij.

Ik weet het wel : voor een soldaat is het niet aangenaam om begijntjes te vieren. Maar... gun dat plezier eens aan uw lief. Om haar kontent te stellen: doe het eens samen.

Vraag dus maar alvast congé voor die zondag.

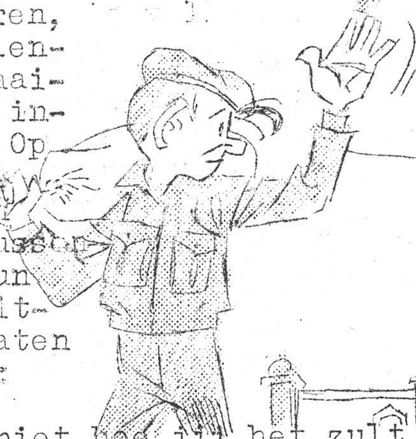
Veel leesgenot, beste vrienden !

Milac-comité
Jan Van Ophemstraat, 22,
Aarschot

59/156

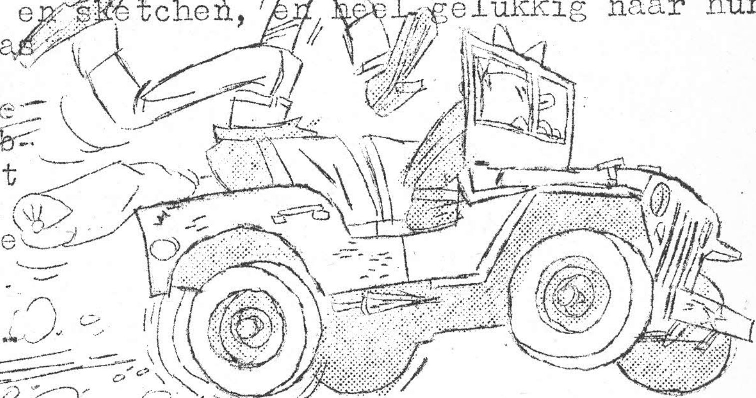
Zwaai af ... ZONDER ZWAAIEN

We zullen
zerne zien uitzwaaien,
mions, waarop brullen-
soldaten. Het afzwaai-
eenmaal de kazerne in-
dan naar de D.V.T. Op
ze kalmer, maar het
mate ons landeke
komt. Wat er dan tussen
van de D.V.T. en hun
kom, laten we de kit-
de cafés liggen. Laten
daten maar zwaaien:
toch thuis.

ze weer de ka-
de volle ka-
de en tierende
lied wordt nog
geslingerd en
de trein worden
verergert naar
't verschiet
het verlaten
thuis gebeurt,
bags maar in
we ons, sol-
eens komen ze

Ik weet niet hoe jij het zult doen, soldaat, die dit leest. Misschien vindt je dit alles flauwe kul: "kom, zeg, de laatste keer dat we de beest nog eens kunnen uithangen ! Morgen zijn we weer thuis, bij ons moeder, en dan gaat dat zo maar niet meer". 'k Heb er veel weten afzwaaien; schoon zien afzwaaien soldaten - en ze waren daarom tijdens hun dienst niet de besten - die vóór hun vertrek bij hun peletonskommandant zijn gekomen: "...nog eventjes goeien dag zeggen, luitenant, en dat je 't niet kwalijk moogt nemen als we soms zó waren"; mannen die hun verloofde en ouders hebben uitgenodigd om hen in 't station de komen afhalen, omdat ze hen mochten zien afzwaaien; 'n kompagnie die op de vooravond van hun afzwaai een gezellig samenzijn in elkaar hebben gestoken, met zang en sketchen, en heel gelukkig naar hun bed getrokken zijn: "'t was mooi"; piotten die in 't station te Brussel voor de laatste maal de handen hebben gedrukt en - kom, laat het ons toegeven, met een klein beetje weemoed om de kameraadschap die ze nu missenmoeten - de kitbag op de schouders hebben gegooid en recht naar huis zijn gestevend.

Laat ons eerlijk zijn ! We mogen geen spijt hebben dat we afzwaaien. Maar velen hebben spijt dat ze "zó" zijn afgezwaaid.

Uit "Kompas" nr 7 - 1959.

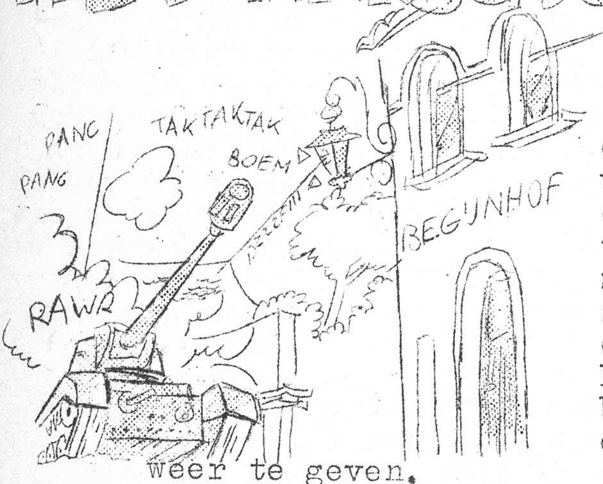
----------oOo----------

<u>De inzet</u>
- Schat, zegt het jonge vrouwtje, willen we een partijtje kaarten?
- Goed, lieveling, zegt de man; waarvoor spelen we ?
- Voor een zomerkleedje, lieveling! Als ik verlies moogt gij het uitkiezen, maar als gij verliest mag ik kopen wat ik het liefst heb.

<u>Opa ?</u>
Grootvader: Die meisjes van tegenwoordig... Ze kunnen zelfs niet meer blozen!... In mijn tijd was dat anders.
Kleindochter: Wat vertelde U ze dan, opa ?

WELDRA VIERT AARSCHOT FEEST :

HET AARSCHOTS BEGIJNHOF

Twee oorlogen hebben ons begijnhof beschadigd. De noodzaak van een moderne verkeersweg heeft ons verplicht het begijnhof door het hart te snijden en het daardoor voor altijd zijn stemmige en wijdingsvolle sfeer te ontnemen. Toch blijft het Aarschots begijnhof behoren tot de merkwaardigste begijnhoven van het land. We zullen hierna de opkomst en de houding van het begijnhof, in het middeleeuwse Aarschot, door enkele karakteristike feiten trachten weer te geven.

Er bestaan vermoedens dat de begijnen zich omstreeks 1200 in Aarschot zouden gevestigd hebben. In de thans nog beschikbare dokumenten, waartoe studies o ver het begijnhof uit de XVIIe eeuw behoren, ontmoeten we voor de eerste maal het begijnhof bij gelegenheid van schenkingen door de Hertog van Brabant in de jaren 1245, 1246 en 1259. De dokumenten van 1259 zijn veruit de belangrijkste: de Hertog wijst de begijnen een schuur en een hofstede toe; de bisschop van Luik geeft aan de Dominikanen te Leuven het recht om een pastoor aan te stellen en het stadsmagistraat van Aarschot verleent vrijstelling van belastingen. Verkeerdelijk werd hieruit destijds wel eens afgeleid dat het begijnhof eerst omstreeks 1259 zou gesticht zijn. Wel is het duidelijk dat de eerste groei van het begijnhof in dit jaar aanvangt. Dat merken we voldoende aan de beroepen van de begijnen op de edelmoedigheid van de bevolking om steeds maar nieuwe gebouwen te kunnen oprichten.

Onder de regering van Godfried worden in 1283 de stadswallen uitgebreid zodat ze nu ook het begijnhof gaan omsluiten. De begijnen blijven echter vrij van belastingen en verkrijgen daardoor een privilege op de kloosters die zich later in onze stad vestigen, wat benevens de eeuwige geldnood van het stadsbestuur wel aanleiding zal geventot wrijvingen.

Zo zien we in 1300 een konflikt ontstaan met de wevers die op hun werk belast werden, terwijl de begijnen in hun onbelast begijnhof grote winsten maakten. Maria van Vierson beslist dat de vrijstelling van belasting slechts toegestaan wordt op wit laken..

Vooral omtrent de bekostiging van allerlei werken aan de stadsverdediging in de omgeving van het begijnhof ontstaan hooglopende twisten. Wie moet verdedigingswerken betalen die benevens de stad ook de begijnen beschutten? Het mag hier volstaan te vermelden dat in deze strijd van oude voorrechten, zakelijke argumenten en invloedssferen, het magistraat en de begijnen elk op hun beurt wel eens aan het kortste eindje trokken...

NIEUWS uit AARSCHOT

59/158

Hallo, hallo, hier is de nieuwsdienst voor "De Kasseistamper", verzorgd door het Aarschots Nieuwsbureau A.N.P.

1 augustus : De grote Vlaamse Kermis op de Kristus Koning parochie begint. Monseigneur Theeuws geeft de plechtigheid met zijn rode knoppekes de gepaste luister. Na aanvankelijk droog weer, zullen de mensen van rond het withuis moeten aanvaarden, dat er boven hun parochie ook al eens een donker regenwolkje komt drijven...
- De Kajotters die gekuist, geverfd en getimmerd hebben, huldigen hun vernieuwd lokaal in. Terzelfdertijd viert E.H.Govaerts het feit dat hij reeds 8 jaar in Aarschot is.
- Bij een zondags bezoek aan Schoonhoven-vijvers zien we dat er een nieuw reglement uitgehangen is : het is voortaan verboden van met twee personen in een cabine te gaan, om in het water mogen te gaan moet ge een examen afleggen om te bewijzen dat ge twee zwemstijlen kent. Bij het punt van het reglement dat tweedelige badpakken verbiedt, stond de elite van het Aarschots vrouwvolk zich af te vragen, of ze dan wel het bovenste, of het onderste deel van hun bikini moesten uitlaten.
- zondag namiddag trekt een kinderstoet op naar de Vlaamse Kermis. Spijtig genoeg valt er vandaag op het terrein voor de nieuwe kerk meer regen dan geld uit de lucht. Maar daarvan trekt het kabaretgezelschap van de Heihussen zich niet veel aan. En evenmin Theo Van Den Bosch, die 's maandags een daverend sukses kent.
- Nadat men onze mensen de laatste tijd met de sirene veel schrik voor brand op het lijf gejaagd heeft, grijpt de maatschappij Turex van Brussel de kans om een demonstratie met blusapparatuur te geven op de Bonewijk. Eerst doen de mannen vuurke stook en dan maken ze de pompiers jaloers door alles op een twee drie te blussen. Dat gebeurde dinsdags.
- Terzelfdertijd zijn de gepensioneerden weeral op reis (de soldaten gunnen het hun van harte, hoor), deze keer naar de zee. En ze doen nog zwak mee als 't op pootjesbaden aankomt.
- Op de wijk "De Maat", kont ge vanaf woensdag, 5 augustus, de scouts-verkenners vinden op hun jaarlijkse groot kamp. De mannen zijn ondertussen weeral blakend van gezondheid in onze stad weergekeerd.
- Donderdag: een inbraak in het kapelleke van de Papenakkerstraat wordt vastgesteld. Een raad aan de inbrekers: als ge er dan toch zo nauw niet op ziet, bestaan er toch eenvoudiger middeltjes om meer geld vast te krijgen, dan die enkele frankskes die de mensen in een kapelleke offeren.
- De geestelijkheid van de parochie is in haar noppekes met de massale opkomst van de jongeren voor het Heilig Uur.
- Ondertussen is er ook een nieuwe wijzerplaat gekomen op de toren en nu maar wachten tot de wijzers weer beginnen te draaien !
- Korrespondenten op de Elisabethlaan melden dat de verbinding met de Betekomse steenweg in orde komt.
- 7 augustus : De koningin van de kleine botsingen laat weer van zich horen : op de hoogbrug spelen chauffeurs uit Merksem en Herentals nog maar eens auto-scooter: en zeggen dat de kermis eerst volgende week begint

- Zaterdag, 8 : huis en inboedel van architekt Everaert opde Albertlaan worden verkocht. Het huis wordt gekocht door M. Mattheus uit de Bogaardenstraat.
- Zondag, 9 : Hubert Valvekens botst met een autobus tegen de auto van Maria Van Calster die op de Leuvensesteenweg geparkeerd staat. Zware stoffelijke schade.
- Een ontroerende plechtigheid: de mijnwerkers herdenken hun dode makkers van Marcinelle. Ze bezoeken het kerkhof te Aarschot en te Tremelo.
- Paul Patteet heeft tegenslag: hij vertrekt met de fiets voor een vakantie in de Ardennen, valt te Diest. Zijn gebroken arm moet in de kliniek verzorgd worden.
- Alle middelen tellen om de tegenstrever uit te schakelen, dat is niet alleen de leuze van de catch maar ook van zijn gemotoriseerde tegenstrever: de auto-rodeo. Op enkele botsingen en spectaculaire buitelingen kwam het vandaag in de Ourodenberg niet aan.
- maandag, 10 : De Moeder-Overste van Sancta-Maria wordt luisterrijk gevierd , want ze is vijftig jaar kloosterlinge. Proficiat zuster !
- Dinsdag, 11 : Men vertelt dat Sylvie Vandevorst in haar café op de Molenberg twee zwembroekjes en één handdoek heeft gevonden. Deftige burgers vragen zich af hoe die jongens wel naar huis getrokken zijn !
- Woensdag, 12 : De wagens voor de kermis komen al aan en stellen zich reglementair op de Elisabethlaan op, om donderdag, klokslag twaalf, de stormloop naar markt en Bonewijk te beginnen.
- Donderdag, 13 : De wind waait dezer dagen door de Aarschotse cinemas: "Wild is de wind" zegt de Unitas. "De wind kan niet lezen" zegt de Centra. Het lijkt wel op een dialoog onder doven.
- Vrijdag, 14 : om 12 uur: een zucht van verlichting gaat op in het stadhuis en in de dekenij, en een glimlach verschijnt op het gelaat van alle mensen : de uurwerkmakers hebben hun belofte gehouden: het nieuwe torenuurwerk draait: het programma van Aarschot-kermis zal voor het eerst sinds jaren volgens hettorenuur afgewerkt worden. 's Avonds schijnen schijnwerpers tegen de toren omhoog: spijtig genoeg is het maar een proefverlichting voor morgen. We blijven dus gedwongen van 's nachts naar de radio te luisteren om het juiste uur te weten.
- Hoogdag van 15 augustus : Vandaag bestaat het grotteke in Meetshoven 25 jaar, 25 jaar een klein heiligdom in Meetshoven, 25 jaar ook voor de soldaten en andere verliefden een ideaal doelwit voor een intieme wandeling.
- In de hoogmis voert het koor andermaal de prachtige mis van Arthur Meulemans uit.
- Om 11u15 wordt de kermis geopend met "Klokkengebulder en kanonnengelui". Noch de klokken, noch de kanonnen hebben geluid of gebulderd. Ik had wel de indruk dat ergens in de omgeving van het stadspark kinderen met pistonnekes aan 't prullen waren.
- s' Avonds worden én de verlichting én de kermis een sukses op alle gebied: een massa volk in de straten op de kermis, maar vooral in de kerk; een zeer uitgebreide deelname van de bevolking aan de verlichting; de klassieke prestaties van het stadsbestuur in het park en aan de kerk; een begijnhof dat voor de eerste maal sedert de oorlog weer volledig verlicht is; een verheugenswaardig teruggrijpen van vele mensen in de stad naar

de mooie sobere verlichting met kaarskes (in de plaats van elektriciteit) zoals de geestelijke en de burgerlijke overheid erom verzocht hadden. Ondertussen danste Zonnedauw op de koer van de stedelijke jongensschool blij de opening in van de Varia-tentoonstelling. Die Varia-tentoonstelling is een gelukkig idee: verschillende verenigingen en kunstenaars uitonze stad stellen er ten toon om hun aktiviteiten kenbaar te maken. Een vrij interessant initiatief om aan de mensen te leren kennen wat er aan gemeenschapsleven, aan kunstenaarstalent en aan opvoedingsmogelijkheden leeft en bruist in onze stad. Bijzonder de groep Zonnedauw en de stedelijke tekenschool muntten uit door het aantrekkelijk voorstellen van hun aktiviteiten. De deelneming van het stadsbestuur verwekte grote sensatie door het bekendmaken van de plannen voor het nieuwe stadhuis.

- Zondag, 16 : Zondag van Aarschot-kermis: we beginnen met de processie: veruit het meest traditionele element van een kermisweek. De processie trekt deze keer weer langs het withuis en we merken de deelname op van meerdere parochianen van de K.K.-parochie. Het is zeer warm weer en iedereen in de processie is jaloers op de pompiers en de muzikanten, die het voorrecht hebben om aan de kapellekes een pot te pakken...

- Terwijl Aarschot-Sport het onderspit aan 't delven is tegen Willebroek, ga ik nog even de plannen van het nieuwe stadhuis bezichtigen. Een gebouw dat reikt van aan de Tielemansstraat tot aan de Demer met zijvleugels langsheen de Tielemansstraat en langsheen de Demer. Natuurlijk vier verdiepingen hoog, anders helpt het geen zier de muur van de brouwerij te willen bedekken. In dat gebouw komt ook een feestzaal van 620 m2, en verder zalen, burelen en hangars voor alles wat in Aarschot maar van nabij of van verre iets met het gemeentebestuur heeft te maken, zo o.m. het gerechtshof en de pompiers. Naar het schijnt is er zoveel plaats voorzien dat men elke ambtenaar zal kunnen bedenken met een relax-zetel om na elke tien minuten arbeid een rustkuur te nemen wegens het zenuwslopend werk dat op het stadhuis verricht wordt. Oudere ambtenaren op het stadhuis hebben zich echter zeer pessimistisch uitgedrukt op de vraag van een van onze redakteurs of zij nog ooit hoopten in dit nieuwe gebouw terecht te komen.

- Vanaf 15 augustus is er een oktaaf begonnen ter ere van O.L.V. E.H.Deken schijnt zielsgelukkig te zijn als hij de talrijke opkomst ziet voor de verschillende plechtigheden: de mis op maandag voor de slachtoffers van de oorlogen, de moederkensdag in de kerk van dinsdag, de ontroerende ziekendag van woensdag, de stille bidders voor het materiele welzijn van de families en de parochie op donderdag, en de diepzinnige biddende massa die door de stille straten stapte tijdens de wegom op vrijdagavond.

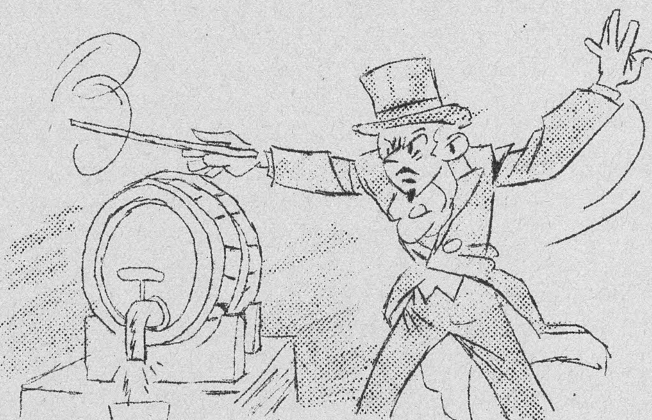
- Maandag, 17 : vernemen we in de middens van de elegante burgerij klachten over het wafelhuis op de kermis: de bollen zijn niet zo heel licht als de andere jaren. In sommige kringen van ingebeelde en echte maaglijders groeit deze vaststelling uit tot "het drama" van de kermisweek.

- Dinsdag, 18 : hebben de mannen van de K.W.B. aan de koekskes gezeten bij Parein te Antwerpen. Daarna turen ze hun ogen kapot op de autos van hun dromen die bij General Motors de ene achter de andere splinternieuw van de montagelijn bollen.

- Ondertussen zijn de boerinnen er ook op uitgetrokken. Zij vieren met hun kinderen een zonnige kermisdag op het domein van Bokrijk.

59/161

- In de namiddag speelt Kerkhof-sport zich kampioen in de eindmatch van de A JO-kompetitie, reeks B.
- Dezelfde dag nog vernemen we het overlijden van M. De Wit bij een auto-ongeval te Herent.
- Juul Geeraerts, Frans Wouters en Hypoliet van Oosterwijk dragen hun decoraties op de woensdag van de kermisweek. Daarbij hoort natuurlijk dat hun postfanfare de stad met lustig spel een avond doet opfleuren.
- Donderdag is het de traditionele jaarmarkt met een reusachtige volkstoeloop. Het is zo warm dat de talrijke crème-glace-karretjes zelfs met twee verkopers per stuk de vraag niet kunnen bijhouden.
- Tijdens de namiddag wordt er een kriterium verreden op de Elisabethlaan. Waarnemers melden dat talrijke mensen aan de ingang van de koers teruggaan omdat ze de inkomprijs te hoog vinden voor een liefhebberskoers; men meldt eveneens dat Kroonen winnaar is en dat de reporter van dienst voor de uitzending op de omloop vertelt dat "het Aarschots Wielersport Comité den dieperik inzit, dat er nu geen grote koersen meer zullen komen, dat dit een schande is voor het sprotminnend Aarschot". Nu kan die schande niet erg groot zijn want de aanwezigheid op de koers bewijst dat sportminnend Aarschot maar een zeer beperkt begrip is...
- Tijdens het kriterium speelt de ploeg Gijmel zich kampioen in de AJO kompetitie reeks A.
- 's Avonds trekt een massa volk naar het vuurwerk, eerlijk gezegd: in vergelijking met andere jaren valt het een beetje tegen.
- We vernemen dat Fons Carmen voor een veertiental dagen verkozen is tot Praeses bij de studentenclub Dahlia. Waarschijnlijk was het ringbaardje niet in overeenstemming met de waardigheden van dit ambt, dat is dan ook verdwenen ....
- Een luisterpunt uit de stad meldt ons dat eerlang bij een gekende Vlaamse uitgeverij een novellenbundel zal verschijnen van de hand van Raymond Maes, redacteur van het Vlaamse Eliteblad "De Nieuwe Gids". Voorintekening op adres Langdorpse steenweg, 100
- 's Vrijdags wordt het kruisboorgkampioenschap gewonnen door de Lustige Schutters. In de kategorie Dames wint Annie Beynants.
- Op de kermis doet de goochelaar nog steeds zijn best om bier uit een lege ton te tappen. Vanwaar het komt weet ik ook niet, maar op de tijd van één kermis zijn er daar toch vele bakken Golding Campina leeggemaakt. Voor de toeschouwers is de Golding verniet. Naar het schijnt is de goochelaar er niet in geslaagd om de bruine verniet uit zijn leeg vat te laten lopen. De brouwerij levert alleen bruine voor geld of sterrekens.

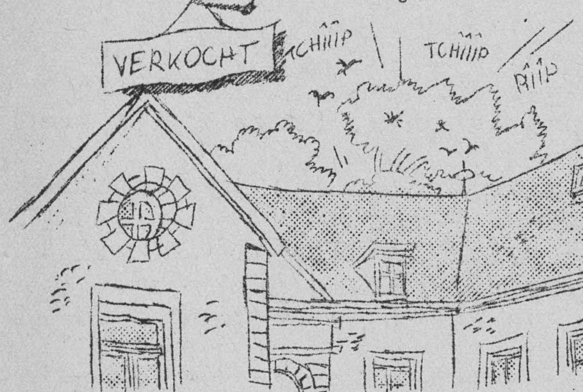
- Zaterdag middag richt de biljartclub "Annibar"(ge kunt toch niet zeggen "burgervaderbar") uit de Bogaardenstraat (bij Jef Naft) een koers in. Jos Janssens uit Keerbergen wint schitterend. Na de koers: liggende wip kampioenschap in de gemeentejongensschool.
- E.H.Deken krijgt vandaag een kollega-kannunik in onze stad : E.H.De Haes wordt kannunik benoemd.

59/162

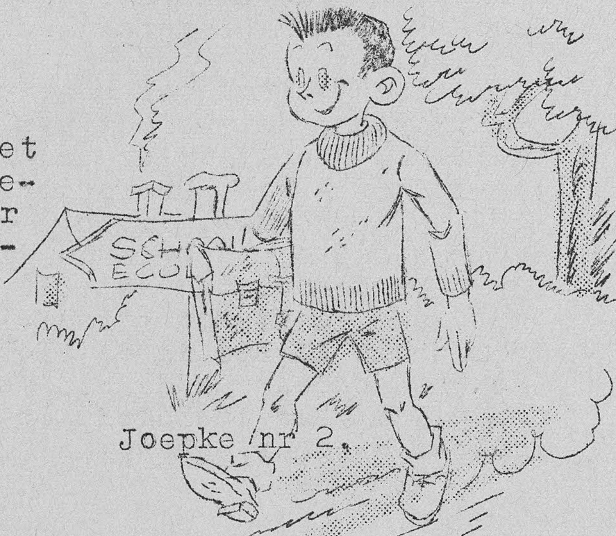
- Met laatste kermiszondag zijn de mensen van de Kath. Ver. van Gebrekkigen en verminkten op uitstap gegaan naar Banneux en de Ardennen, en of ze zich geamuseerd hebben !
- Op voetbalgebied moet Aarschot Sport weeral een nederlaag incasseren (wat zal collega Stedo daarover moeten vertellen ?).
- Bij nazicht van het kermisprogramma blijkt dat de zanggroep Morgengloor tweemaal moest optreden, en geen enkele maal opgetreden is. Er schijnen zonderlinge dingen te gebeuren op de parochie van K.K.
- Maandag : er is iets speciaals gebeurd in de Kerkstraat. Ge ziet het aan Tante Marie die zo proper uitgeborsteld en fier de deur komt opendoen. E.H.Deken is op retraite. E.H.Govaerts is dienstdoende deken. Maar E.H.Govaerts schildert met E.H. Vanden Weyngaert en studenten van 't kollege de kapel van Haterbeek. Zo is Tante Marie nu een beetje dienstdoende dekenes. En ze kwijt zich met ere van haar taak...
- Op 25 augustus trekt de Vrouwengilde naar Duitsland: in Monschau is het toch altijd schoon hé !
- Woensdag : de papierslag van de chiro wordt in alle heftigheid voortgezet. We zijn het al gewend geworden de mannen met reusachtige pakken te zien sleuren waar ze een komplete sorteerindustrie op gang gebracht hebben.
- Donderdag 27 augustus : de centen zijn op door kermis en vakantie. De marktkramers kunnen niets verkocht krijgen. Op het middaguur hebben ze alles al ingepakt.
- Op de markt passeert uit de Lei een getakelde Opel Kaptän: vooraan helemaal ingedrukt. Daar horen we waarschijnlijk nog meer van.
- Vrijdag : 's avonds gaat de officiele opening van de nieuwe (zoveelste) Welvaartwinkel door in de Th. de Beckerstraat als een nieuwe bunker tussen de Belgische Vlag en de Nopri. Het huis van Jef Meulemans is hierdoor helemaal van aanschijn veranderd. De doopplechtigheid was geestrijk en had een tamelijk lang staartje.
- Ons agentschap mag zeker niet vergeten te melden dat er woensdag avond bij de V.K.A.J.-leidster op de Betekomse steenweg heel wat rumoer en gekadel was! Wat wilt ge, al die jonge vogels in één kooike ! Dankbaar werd er hulde gebracht aan Mej. Anneke Brems, die de beweging als hoofdleidster verlaten had en in alle opzichten mocht gevierd en merci gezegd worden...
- De lucht hangt vol benoemingen: E.H.Heylen, de prefect van het kollege, speelt volop onderpastoor te Itegem - E.H. Devroey J. die klas gaf te Antwerpen, is nu leraar in de godsdienst aan de nieuwe Rijksmiddelbare School te Westerlo - Jos Rens van de Tiense straat is aangenomen als leraar in de nieuwe technische school van de Picpussen - Ludo Van Hees is regent in de Picpussen - Roger Braes zal klas doen in het kollege

Mej. Anita Hermans van de Leuvense steenweg geeft les in Sancta Maria - Greta Schollen en Nelly Rens bollen alle dagen naar het pensionaat te Betekom als leraressen en Jan Wittockx werd sekretaris in het kollege te Aarschot. A propos voor het kollege: ge moest de kapel nu eens zien !: een ware hernieuwing en die schone fresco van schilder A. Verstreken. En die turnzaal:modern en ijzersterk. Op de Vest werden de klassen in geprefabriceerd materiaal klaar gemaakt voor het nieuwe schooljaar (acht klassen in aantal) en op de koer bij de Picpussen werkt Felix Van den Broeck met zijn ploeg meer dan door om klaar te komen voor het eerste schooljaar technisch onderwijs. Op de speelplaats van de gemeentelijke meisjesschool worden eveneens klassen gebouwd in een speciaal materiaal voor de bewaarscholen. Ja, op onderwijsgebied leeft Aarschot niet meer in de tijd van de Kasseistamper.

- Vrijdag hoorden we voor de vaste waarheid zeggen dat het kasteel van Schoonhoven verkocht werd aan een oud-koloniaal uit Rillaar Heel het spel, zo groot en versleten het is, werd verkocht voor 485.000,-fr. Wat zal ervan gemaakt worden? Een geheim. In ieder geval: de koper zit alle dagen reeds op het dak om dicht te maken wat kan.
- Zaterdagvoormiddag ging Florke Ceuppens in het Rustoord naar het eeuwige rustoord.
- Zondag is de boekerij weer open en of er reeds in gewerkt werd ! Ja, die oude spelling heeft heel wat spel meegebracht om het nova en het vetera te scheiden en alles wat op orde te krijgen.
- De scouts bollen naar Diest voor een jubileum van de plaatselijke groep en behalen de 4e plaats in de wedstrijden.
- De kajotters houden een "droge zondag" d.w.z; : ze zullen het geld van hun verteer in een omslag steken voor Jefke Florentie uit Haacht die in oktober naar Pakistan vertrekt als lekemissionnaris? 's Avonds geven de mannen een vuurrijk kampvuur: ze stookten tegen de hel op en er werd goed gelachen met deplezante nummerkes.
- Ondertussen zit de Harmonie van de Cerkel eenzaam en haast verlaten in de stille avond te spelen in de kiosd van het Park.
- In de namiddag wordt er ongewoon hard door ongewone ploegen op Bekaf gevoetbald: de veteranen van Kerkhofsport tegen de ploeg de Kerkhofsport die momenteel in de competitie treedt. De veteranen deden de keeper natuurlijk al te dikwijls in het zand bijten en behaalden schitterend de overwinning. Gelukkig waren er een dokter en een apotheker ter plaatse.
- Maandag is de laatste dag van het verlof. De jeugd moet alles bij mekaar zoeken om weer het schooljaar in te kunnen stappen. Met een zonnige en ook verloren maandag eindigt aldus september en ook ons praatje van de maand.

Joepke nr 2.

NIEUWS

UIT CHRISTUS-KONINGPAROCHIE

59/164

1/8 : De 3de reuze Vlaamse Kermis werd in aanwezigheid van de geestelijke en burgerlijke overheden der stad geopend door Mgr. Theeuws, vicaris-generaal, die hiervan reeds een traditie heeft gemaakt waaraan hij geen afbreuk meer zou willen doen, alhoewel zulke hooggeplaatste personaliteit doorgaans heel wat andere taken te vervullen heeft.
De Vlaamse Kermis zelf was pikfijn in orde. De goede geest en stemming werd al dadelijk op punt gebracht door de Harmonie. Alleen het koude regenweer trad als spelbreker op.
Bij de 30e trekking van de bouwclub verhuisden de grootste prijzen weer eens naar buiten.

2/8 : De Vlaamse Kermis vervolgt en brengt een geslaagde cavalcade op straat, wat in geen twintig jaar niet meer gezien werd in Aarschot. De Heihussen en een tijdelijk getransfereerde Diesterse Soi van de Prins zetten hun beste beentje voor en zelfs de regen kon hun repertorium niet deren.

3/8 : Slot van de 3de Vlaamse Kermis en van het natte zomerse intermezzo. Wie had dat nu kunnen dromen, weken en maanden aan een stuk brandt de verloren gewaande zon en wanneer het juist drie dagen goed had moeten zijn en zelfs nog heter, regent het met volle vlagen. Het kermisprogramma werd niettemin volledig afgewerkt en vooral bij het slot moesten alle aanwezigen bekennen dat de afwezigen werkelijk iets puik gemist hadden.

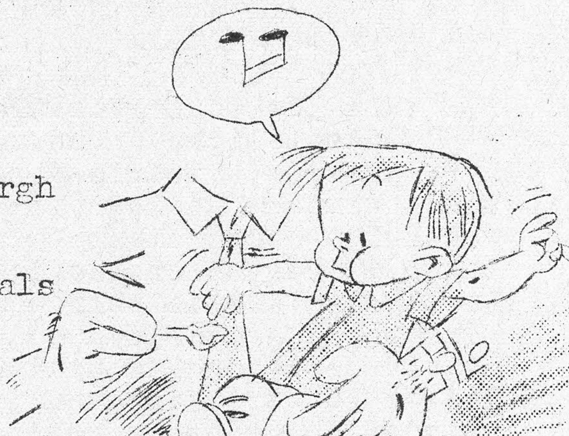
4/8 : De uitslag van de grote tombola van de Vlaamse Kermis verschijnt, maar de troepmannen, die iets van hun soldij "smaasden" om enkele lotjes te riskeren, moeten niet meer op de eerste prijs tellen. Hij is al afgehaald door Mevr. Aerts-Brusselaers van het Schaluin.

9/8 : E.H.Pastoor is weer gelukkig aan zijn parochianen te kunnen mededelen dat de nieuwe plannen voor de kerk thans goedgekeurd werden door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. Dit is alleszins een zeer grote stap vooruit.

14/8 : Hoe weinig nieuws er ook is, zo veel te meer bedrijvigheid heerst er in de parochie ter voorbereiding van de verlichting en de grote kermis, waarvan wij de stemming reeds te pakken krijgen tijdens de 32e trekking van de Bouwclub.

23/8 : Einde van een drukke kermisweek, waarbij wij toch moeten noteren dat onze medeparochiaan, Michel Symens, Chrijsantenplein, onze kleuren hoog hield door het stedelijk kampioenschap op de liggende wip te winnen.

24/8 : Wij vernemen dat in de afgelopen dagen heel wat nieuwe borelingskes in onze parochie arriveerden. Bij Architekt Van Nieuwerburgh werd een zoontje Geert afgeleverd, bij het echtpaar Jozef-Wijnants-Van de Put was het een kloeke Rudi, evenals bij Achille Van Eepoel en Angèle Verbinnen, terwijl een Paul besteld werd bij Victor Brems-Rutgeerts. Voor de voetballiefhebbers zal het wellicht van belang zijn te weten dat de voortzetting van een knappe generatie doelverdedigers verzekerd is, want Gust Boeckx en zijn Octavie zijn sinds enkele dagen ook begonnen met de training van hun nieuwe "transfer" een rappe Roland.
Ook enkele meisjes kwamen onze bevolking vergroten en wel een Karine bij Karel Morré en Dora Bergen, een Anne bij Yvan Wijns-Van Innis, een Margareta bij Karel De Ceuster-Wouters, en een Renilda bij Frans Craps-Laeremans.

29/8 : Voor de derde maal deze maand deelde de Bouwclub weer een heleboel geldprijzen uit.

31/8 : Twee lieftallige juffrouwen uitonze parochie verkozen deze maand de huwelijke staat. Annie Nijs ging scheep met Louis Danckaerts en Frielda Van Kets volgde Albert Lambrechts.

-=-=-=-=-=-=-=-=-=-

- Begrijpelijk.
-Kellner, dat is nu een half uur geleden dat ik U schildpadspep bestelde en nu is ze er nog niet !
- Och Mijnheer, U weet toch hoe traag die dieren zijn !

Het licht.
Twee verliefden staan aan de deur afscheid te nemen :
- Hart van mijn hart, fluistert hij, ge weet niet hoe gaarna ik u zie !
- En ik dan, onderbreekt zij hem. Ge zijt het licht van mijn ogen het licht van mijn hart, het licht van mijn leven ...
- Marie! klinkt de stem van papa door het venster, doe het licht, uit en ga slapen.

Onder moeders.
- Onze Frans, zegt de ene moeder, kon het maar niet afleren op zijn duim te zuigen. Straf noch klappen hielpen. Eindelijk heb ik het gevonden. Ik smeerde iedere avond zijn duim met mosterd in.
- Allemaal goed en wel, zucht de andere die moeder is van een achttienjarige dochter. Kon ik een soldaat ook maar met mosterd insmeren !

Kiekjes

59/166

UIT OUDENBERG

3 augustus : De Celle nodigt al de deelnemers aan het K.A.J.-kamp te Dworp uit om er nog eens zo spoedig mogelijk op uit te trekken Mannen zonder schrik, zoals de twee Jossen, mogen zich wapenen met een knuppel en antischrikpoeder. Nachtridders mogen zich aanmelden bij C.V.R.

7 augustus : Na een korte maar pijnlijke ziekte overleed deze morgen Sylvain Claes. Aan heel de familie onze oprechte deelneming.

9 augustus : Voor de jaarlijkse mijnwerkersbedevaart verwachten we volgend ja ar geheel onze Sinte Barbaragilde en niet slechts een paar mannen. Een speciaal proficiat voor onze K.A.J.-deelnemers.
- De grote autocross werd een echt succes. Heel het plein voor het kerkhof was volgetast met auto's. De toeschouwers kregen dan ook werkelijk waar voor hun geld. Naast gewaagde akrobatetoeren en erg toegetakelde aan het werk mogen stellen.

11 augustus : De kruik gaat zolang te water tot ze breekt. Dat gezegde vond de Jos weer bewaarheid bij de laatste handbalwedstrijd.

12 augustus : Het torentje van onze kerk dat al lang in wankelen toestand was, wordt totaal vernieuwd. De mannen die vroeger vreesden dat wankele ding op hun kop te krijgen en daarom zo gauw mogelijk zich uit de voeten maakten, kunnen nu met gerust gemoed het einde van de H.Mis afwachten.

15 augustus : Heel wat jongeren van 12 tot 14 dromen van velocross. En of de club aangroeit? Niet alleen het getal, maar ook de pracht van oud ijzer en waaghalzerij wint er bij. Nu zoekt de club nog een voorzitter met een dikke portemonnaie.

16 augustus : Onze K.W.B.ers en mijnwerkers die naar de kampioenschappen te Zandvoort trokken, vonden de zeesport heel wat aantrekkelijker dan onze renners. De mannen die Amsterdam en Volendam boven de kampioenschappen verkozen, hebben er geen spijt van gehad.

19 augustus : Het vrij plots overlijden van Leopold Wouters bracht heel wat opschudding in de parochie.

23 augustus : Zij die dachten dat onze K.A.J.mannen niets meer vermochten, hebben iets gemist op het sportfeest te Begijnendijk. Een tweede plaats achter het onklopbare Begijnendijk, is zeker een bewijs dat onze mannen nog iets kunnen. Proficiat, mannen! Onze vriend Maurice en een paar anderen moeten eerst nog wat winnen aan zelfvertrouwen.
Ourodenberg-sport kende een goed begin van het nieuwe seizoen en behaalde een verdiende overwinning.

24 augustus : Zeg Maurice, dat zijn lappen, hé! Hebben de pakkemannen uw duur verdiende centjes in beslag genomen? De Sois is anders ne man, die gene schrik kent!

STRAATNIEUWSJES

59/167

Op de Grote Markt kwam een Erwin de familie Van den Panhuyzen-Servranckx, achter de friture van Polientje, vergroten.
In de Statiestraat werd bij Mr. De Beule een Patrik hagelwit geboren en Delphine Dingelstadt trad in het huwelijk met Henrie Trooskens uit Sint Jans Molenbeek.
Op het Begijnhof verheugde men zich in de Cantory om het huwelijk van Albert Coomans de Brachène met Bernadette Terlinden.
In de Leuvensestraat was het Karel Meulemans die te Betekom met Agnes Michiels ging trouwen, Johan Ballings van de radiowinkel stapte in het bootje met Godelieve Jans uit Ourodenberg en in de Jan Van Ophemstraat gaf Maria Raeymaekers haar hand en hart aan Edgard Van der Heyden, een architekt uit Heverlee. In de Martelemmenstraat werd er in augustus ook duchtig feest gevierd bij Jef Eulaers omdat zijn dochter, Josephine, trouwde met Edward Van Dijck uit Wolfsdonck. Op de Elisabethlaan trouwde Hilda Boeckx met Leopold Hambrouck uit Leuven, en François Sury met Marguerite Ursi uit Kessel-Lo.
In de Amerstraat is ook het een en 't ander voorgevallen : Jeanne Van Erck ging plots naar de hemel, en Oscar Schellens trouwde met Gaby Deca.
Op de Leuvense steenweg stierf Julien Waegemans, een invalied, en werd bij Jean Verbruggen een Karin geboren en Gijselings Gilbert gaf zijn hand aan Maria Begin uit Tienen, alsook Gaston Mesens van de steenweg op St Joris Winge aan Maria Renant uit Zinnik, en tenslotte Nicole Meulemans, de dochter van Jef Meulemans, die op Kap. Gilsonplein woont, trouwde eveneens met Willy Verstrepen van de Tuinwijk. Op Schaapsvijver trouwde Francine Wittemans met Ernest Meynkens van de Diestse straat.
Op de Dubbeek was het Rosa Mertens die trouwde met Armand De Geyter uit Vianne en Octavie De Wael met Jozef Vander Borght van de Orleanstoren. Willy Van de Gaer van Aurheide huwde met Marie Louise van de Velde uit Ramsel en op de Aurheide in de Jennekenstraat gingen Gaby en Marie Labro de grote reis beginnen met Frans Somers uit Averbode en Gust Serré uit Zichem. Op de Dubbeek werd er bij Georges Flossie nog een kleine Marc geboren en op Haterbeek kreeg Denis Van Rensbergen nog een Martine bij. Op Bergvijver ontving Clement Deckers nog een Rita en op de Diestsesteenweg werd er bij de familie Verhelen een Patrick geboren. Inde Demerstraat kwam er bij Silvain Van Rillaer nog een Yvo bij. En tenslotte trouwde op de Bekaflaan Jozef Peeters (niet Jef van den elektriek) met Christiane Renwart uit Antwerpen.

Hiermede hebben wij onze ronde in de parochie van O.L. VROUW gedaan en hebt ge zo een klein gedacht van wat er is voorgevallen in enkele straten van ons geliefd Aarschot.

-o-oooooOoooooo-o-

DE SCHEPPING

OP ZIJN FRANS

59/168

In den beginnen was er niks as ne grute frikadel en partout in 't rond nog veel meer niks, toen de God kwam gevlook van een wolk en de zon makte, la lune machte et la lune de miel. Hij skeit de nat van de drook en zek: dat de vogels zwem in de water en de vis vliek in de lukt. En de vliegende vis die vlook in de lucht.

Dan makte de God ne stro manneke van potjijr, strujde zant oep zane stjeit en...pff... dat was papa Adam. En de God zette Adam in de grote botanik, en zek: eet uwen buik dik in uwen botanik, behalf van de goed en de kwaad. En papa Adam at em dik van 't goed en van 't kwaad.

Over dak reet ie met de trotinet door de jardin, en 's zondags met de giraf. Hij speelde met de leeuwen, zwom in de water, maar was niet content.

En op ne belle journée , de God gaf aan papa Adam 'n aspirientje en Adam sliep. Dan pakte de God ne groet slaktmes, snee een kotelet van Adam en...pff... daar was ze.

Adam et Eve waren zeer geluk in de paradis... Maar oep ne skoene midi, Eve kwam gewandeld voorbij de goed en de kwaad, en ze stad d'r hand uit en pikte nen appel, fret hem oep en gaf de klokhuis aan papa Adam.

En oep dezelfde stoende skiet de God in een franse koleire en zek: papa Adam en mama Eve, 't is gij zijt geweest stoute kinders, en gij voor goed zul uit den botanik.

En Adam en Eve krope van skrik in een konijnepijp. Moe de God zette de bengel met de vlammende sigaar aan den entree en zek: een kostumeke krijgde nog mee. Toen pakte God e lammeke, striep het af, gaf de vel aan mama Eve en zek: voilà ton première combinaison. De God pakte nen tieger bij 't linkeroor, striep hem af, gaf de vel aan papa Adam en zek: voilà ton premier pitteleer, en ga na kinders koepe naar de bazaar op d'aarde.

En daar, beste soldaten, stonden distels en doornen en cactussen en vraag nu niet : waartussen ?

Leon V.

Arendschot

13e AFLEVERING

EN WANNEER DE DORPELINGEN AANKOMEN

ALLE DUIVELS! WE ZIJN VERRADEN. ZIJ HEBBEN WACHTPOSTEN GEPLAATST

EN INDERDAAD...

ER ZIJN ZELFS ENKELE RIDDERS VAN EL CAPUCINO...

NA EEN KORTE REDEVOERING VAN EL CAPUCINO, DAT OP AHOEGEHUIL WORDT ONTHAALD, WORDT DE KASSEISTAMPER DE ARENA IN GELEID. ER BESTAAT VOOR HEM GEEN KANS OP REDDING MEER.

TERWIJL DE KASSEISTAMPER ZWEET VAN ANGST...

ZIT EL CAPUCINO VERGENOEGD TE LACHEN.

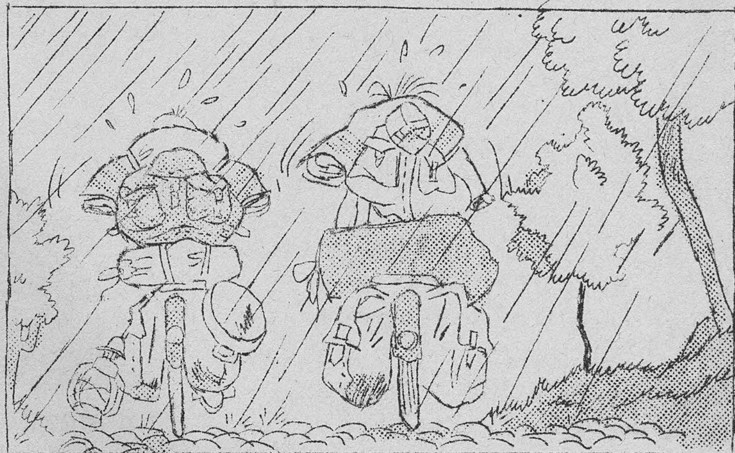
HA HA HA! JE ZULT JE LAATSTE STRIJD LEVEREN, KASSEISTAMPER!...

ALLE, LOOP DOOR!

NIET DRINGEN! WE HEBBEN ALLE TIJD!

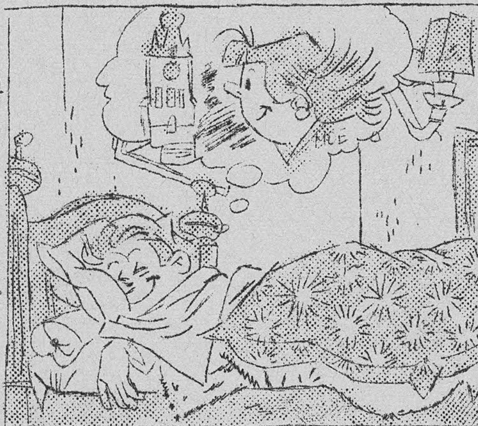
onze K.S.A.-fietstocht naar Tirol-Salzburg

s'Morgens, 11 juli, alvorens er iemand te been was, klopten we al duchtig op O.L.Heer zijn deur om zijn zegen over onze reis af te smeken. Hij schonk ons het allerbeste weer "voor de boeren"... het regende pijpestelen voor de gelegenheid, gedurende 2 maand vergaard. Klokslag 10 u startten we uit ons geliefd college met E.H. Merlin aan de spits, de frisse natte natuur in, wat ons veel deugd deed na een zo verhit K.S.A.kamp. We waren allen goed uitgedost om deze natte zegening op te vangen. In Diest hebben we ons eerste kunstwerk verricht, nl. makker Roger zijn band geplakt in die vieze nattigheid, die bleef aanhouden. Tegen Bilzen zijn we bij zusterkens in een klooster gaan middagmalen en kregen we lekkere kost met als dessert drie soorten crème (=pap). Ge moet niet vragen wat die mannen, die anders nooit genoeg kregen, gefret hebben. Men moest bij de zaak zijn of men kon het zonder dessert doen. Mistroostig van de overschot zijn we dan maar in 't zadel gesprongen en hebben we onze briestige mustangs naar de Siegfriedlijn en het kerkhof van de Amerikanen in Margaden gejaagd. Een laatste maal rust en dan - volle gas naar Aken (nog altijd maar natte regen). Te Aken aangekomen, klonken we het water uit onze schoenen en onze sokken werden duchtig uitgewrongen en zo stelden we verder ook vast dat onze broekspijpen bijna drek waren. Terwijl E.H.Merlin met ernstige problemen geplaagd werd zoals: "Hoe krijg ik ooit mijn splinternieuwe mooie droge lange broek terug in de plooi ?" - tussen haakjes gezegd en gezwegen: ze plakte aan zijn knieën. 's Anderendaags reden we met de trein (in 't Duits = Zug) naar Stuttgart - toen begon de echte tocht en 't prachtig weer. De eerste dagen gingen eentonig voorbij tot in Schaffhausen met de watervallen van de Rijn. Wat was me dat prachtig, ik was er gans van onder de indruk. Nog nooit had ik zulk iets mooi in de natuur gezien. Dat is wat anders dan dat grebbeke van Coo. We trokken verder naar de Bodensee: Lindau en Konstanz. Dan zijn we de bron van de Donau in Donaueschingen gaan bezichtigen : een plaske van 3 meter doorsnede, waarin de klein mannen met trekstaal aan een koord de geldstukjes uitvisten die toeristen er in wierpen. In de volgende dagen reden we langs de Alpen tot in Garmisch-Partenkirschen - dat was zondag, 9 augustus. We gingen het museum van schaatsen en andere wintersporten afzien. We hebben ook de plaats gezien waar de ski-kampioenschappen betwist worden in ver- en

hoogspringen. 's Maandags was "de" grote dag: de Fernpas over (1200m), de Alpen over en naar Tirol (het hoofddoel onzer reis). In Innsbruck hebben we bij paters overnacht. De reis werd voortgezet naar Kufstein. 's Woensdags zorgde de O.L.Heer voor een afwisseling - regen met blazen. We moesten naar Bad Reichenhall. Een "bad" was er maar voor de "hall" hebben we lang moeten wachten. We gingen op een zolder slapen, op klein matraskens. Ik heb van de hele reis niet zo goed geslapen als die nacht. 's Morgens vernamen we dat er overstroming was (Hochwasser). We moesten een grote omweg maken om Salzburg te bereiken. Daar kwamen we juist op tijd om onze benen onder tafel te steken. 's Avonds werden de souvenirs gekocht - onze zakken werden leeg geschud en we spraken al vlot Duits op die enkele dagen. Als 't donker was, gingen we in café "Winkler" met de lift omhoog, om boven op de rots de verlichte stad Salzburg te bewonderen (hoe mooi !). Ten gevolge van de overstromingen moesten we onze reis twee dagen inkorten en stapten we met onze fiets de trein op om van Salzburg via Aken en van daaruit met de Fahrrad naar ons teergeliefd Aarschot te rijden. Juist toen de trein vertrok, gingen de hemelsluizen weer open en de wateren goten in stromen naar beneden. Maar: wat moeten de Belgen toch grote fretters zijn, want na een paar dagen viel het me op dat ze ons afspioneerden hoeveel we konden eten en ze brachten maar op tafel en lachten met ons, zelfs door 't sleutelgat van de deur. Op zekere avond, het enige avondmaal in een hotel, hadden we nog zo'n honger dat we al de broden opgegeten hadden, terwijl E.H.Merlin slapen was, broden die voor de volgende dag moesten dinen. Ik dacht: nu gaan we wat horen als E.H.Merlin dat morgen in 't oog krijgt - maar het viel nog meer. Hij ging heel beteuterd een bakker opkloppen en kwam met nieuwe broden aan.

Op 15 augustus, rond 4 uur, reden we Aarschot binnen. Kort en goed: alles thuis verteld, de souvenirkens boven gehaald, een fris bad genomen, gegeten, en om 9 uur ben ik dan in volle vaart met mijn fiets naar de kerk gereden, om Onze Lieve Vrouw te bedanken voor onze behouden thuiskomst. Ik heb haar ook bedankt voor de waakzame leiding van onze E.H.Merlin, en haar gevraagd dat hij nog vele jaren met de jongens de Alpen zou mogen overtrekken. Want zulke schone reis kan men alleen maar meemaken als men jong en dapper is!

Een Junior-fietstochter.

Oktober 1959

DE KASSEISTAMPER

Redactie

Beste soldaten en soldatenvrienden,

Hier het negende jummer van onze lustrumjaargang.Met de pillen van volharding en de piccures van de liefde blijft de Kasseistamper toch bestaan en denkt de redaktie er nog lang niet aan het op te geven.

Ja,die plezante Kasseistamper is al weer bijna zes jaar.De redaktie hoopt uit vurige borst dat het entoesiasme van de soldaten hem nog lustiger dorstiger en plezanter zullen maken.

We ontvingen deze maand toch enkele briefjes.Is het omdat de lange winteravonden naderen dat er leven in de brouwerij begint te komen?Allé,makker wees ook eens van goede wil en schrijf ons een epistel...afgesproken?

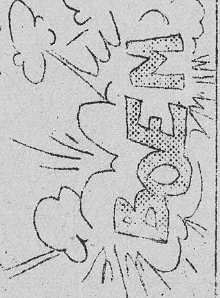
Ondertussen heeft de redaktie zich weer geen moeite getroost om de negende aflevering weer zo aangenaam mogelijk te maken.Vooral onze tekenaar had deze maand baanbrekende gedachten. U kunt gerust zeggen:de Kasseistamper is zijn veertig frank waard.........
(Hoort ge ze al afkomen ,en 't is nog maar septemper?)

Wat er allemaal instaat?
U vindt de inhoudstafel hiernaast:een origineel idee van onze tekenaar.Ons nieuwsagentschap heeft weer op een koortsachtige manier gewerkt.We zonden ook een speciale verslaggever naar de Breugelfeesten op 't Begijnhof en vonden hem 's anderendaags aan den Demerkant met een dik stuk in zijn kraag....

Veel Leesgenot!

M I L A C,Jan Van Ophemstraat,22,Aarschot.

inhoud
October

ZOALS ELKE MAAND: EEN KNALNUMMER

SPORTPREEK
...IN ZAKFORMAAT !

Er zijn mensen die menen, samen met suffe en kortzichtige kwezelaars, dat de sport uit den boze is, dat aan-sport-doen te veel eer geeft aan het lichaam, waarin die suffers alleen maar een instrument des duivels zien. Niets is minder waard. Immers ons geloof leert ons dat wij eerbied moeten hebben voor ons lichaam en dat om verschillende redenen.

Ons lichaam werd ontworpen door de Meester-Architekt, God, en is een waar meesterwerk. Het zou grof ondankbaar zijn dit lichaam, waaraan God zelf zoveel aandacht besteedde, te willen negeren en kleineren.

God schiep de mens: ziel en lichaam. Welnu het is de taak van het lichaam dienaar te zijn van de ziel. Immers het lichaam moet uitvoeren wat onze wil, vermogen van de ziel, beveelt. We hebben dus ons lichaam nodig om aan God welgevallige daden te stellen.

Er is nog meer. Ons lichaam werd geheiligd om een rol te spelen in het bovennatuurlijk leven. Het is lidmaat van Christus, tempel van de H.Geest en bestemd om eens glorierijk te verrijzen. Wij moeten dus eerbied hebben voor ons lichaam. Dat is zo klaar als een inktfleske dat gespoeld is. Hoe moeten wij die eerbied tonen ? Bijvoorbeeld door te zorgen voor ons lichaamsonderhoud,door te zorgen voor ons levensbehoud. Hierin speelt een gezonde levenswijze een zeer voorname rol.

Een van de middelen om hygienisch te leven is de sportbeoefening. Niemand zal ontkennen dat gezonde lichaamsbeweging in open lucht veel voordelen brengt voor het lichaam. Men zet zijn longen eens flink open, al de spieren worden warm geoefend. In sportbeoefening leert men zichzelf beheersen. Als de sport in ploegverband beoefend wordt, zoals in voetbal, dan leert men ook te handelen in gemeenschapsverband. Een voetbalspeler mag nooit vergeten dat dit spel wordt gespeeld met elf tegen elf. Men moet eigen eer weten op te offeren om bv. de kans tot doelen te laten aan een speler die beter geplaatst is. Ook de eerlijkheid moet nagestreefd bij de sportbeoefening.

Naast die voordelen, zijn er ook nadelen aan de sportbeoefening. Sportbeoefening moet een ontspanning blijven. Wanneer iemand de microob van de recordzucht in het lijf heeft, dan zal sportbeoefening bij hem misschien leiden tot uitputting. En dat is verkeerd. In competitiesport zijn de gevaren nog groter. Men speelt niet meer om de sport, maar wel om te winnen. Vooral nu de sport bij ons ontaard is tot een geldelijk gewin voor de beoefenaars. Het doel een hogere premie op te strijken leidt tot alle vormen van onregelmatigheden, zelfs soms tot brutaliteiten. Dat is natuurlijk verkeerd. We zouden moeten kunnen terugkeren naar de zuivere liefhebbersport maar helaas, dat zal wel blijven bij een vrome wens.

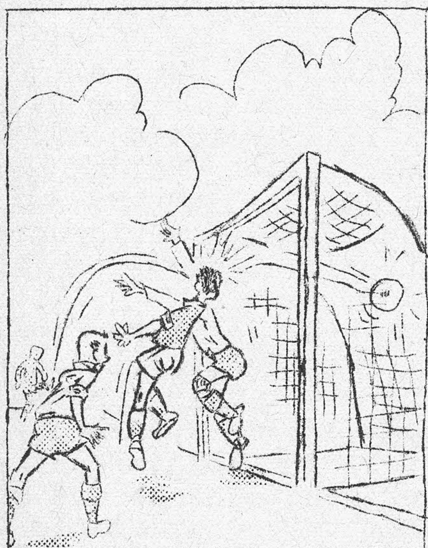
Beste soldaten, doet tijdens uw dienst zoveel mogelijk aan sport. Dat is gezond voor het lichaam maar ook voor de ziel. Wordt echter geen sportmaniakken! Zoals, voor zoveel zaken in het leven, komt het er ook hier opaan maat te houden.

59/175

– ENKELE WETENSWAARDIGHEDEN over aarschot sport

Voor 1923 telde onze stad twee ploegen nl. Olympia Aaarschot en FC Aarschot.Zoals elk verstandig lezer wellicht zal begrijpen konden deze t ee ploegen moeilijk blijven voortbestaan.Daarom staken de bestuursleden der respectievelijke klubs de hoofden bijeen.Resultaat: de twee ploegen smolten samen en kregen de nu aan ons welbekende naam "Aarschot Sport".De eigenlijke oprichting dateert echter van het volgend jaar:1924.Een kleiene berekening leert ons dat AS nu reeds 35 jaar oud is.

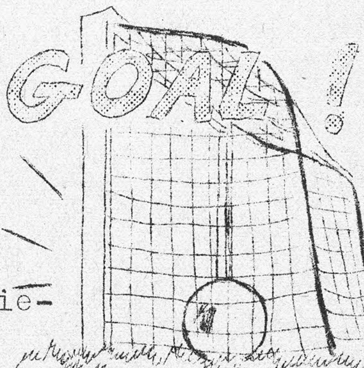
In 1924 dus,lieten de ingenieur Cortvrindt,samen met de heren Galema en Theys,om enkel de voornaamsten te noemen,de jonge klub inschrijven bij de KBVB,,voor het kampioenschap der beginnende klubs. AS kreeg het nummer 441 toegewezen.Het terrein was gelegen op de Langdorpse steen eg,waar zich nu trouwens nog het AS-stadion bevindt. Van dat jaar dateert eveneens de betonnen omheining,geschonken door de voorzitter Cortvrindt.

Na een jaar zegden de ASsen vaarwel aan de beginnende klubs en ze traden op in derde gewestelijke afdeling.Onze sporters brachten het er zo goed van af dat ze in 26 in 2°gewestelijke startten.In 30 echter was alles te herdoen. Dat seizoen werden nog eens alle krachten gebundeld ,met als resultaat de prompvering en het verbazend doelgemiddelde 114-11.In 34 mocht andermaal gejubeld,ook toen bleef de kampioenentitel in de Demerstad en werd de weg geëffend voorprovinciale afdeling.

Negen jaren lang speelden onze ASsen een hoofdrol in deze reeks,en herhaaldelijk werd de trein die hen naar de bevordering moest brengen gemist.Het seizoen 43-44 werd er een van 18 karaat,en voorzitter Van Laeken viel eindelijk de eer te beurt zijn elftal in nationale te zien uitkomen met een doelgemiddelde van 156-28.Het kampioenenelftal was een ploeg op Lierse leest geschoeid waarin de gouden voet van Trifon Beeken-96 doelpunten- legendarisch werd.

Na lange tijd een zeer vooraanstaande rol in de promotie vervuld te hebben,na vaak op het nippertje de promovering gemist te hebben bracht het seizoen 56-57 onze jongens dan eindelijk in derde nationale afdeling,afdeling waarin ze thans nog spelen.Het was oefenmeester Van Den Velde wie deze eer te beurt viel!

Het ware misschien interessant,sportvrienden,U na dit brokje geschiedenis,nog enkele wetenswaardigheden over het zwart-witte huishouden bij te brengen.Dit seizoen 59-60 komen onze jongens voor de 36e maal in kompetitie uit.Louis Broos valt de eer

te beurt het meeste doelpunten voor onze klug te hebben gescoord,niet minder dan 24.5In promotie,wel te verstaan!)Jef Janssens en Vermunicht knalden er 19 bij mekaar.

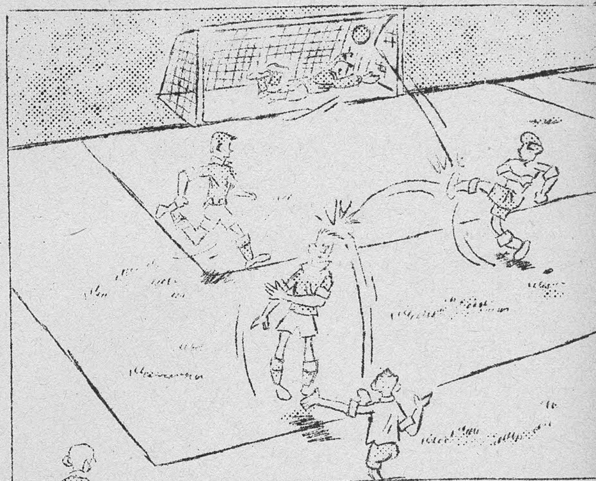
Op dit ogenblik beschikt AS over 40 spelers voor het fanionelftal en reserven.Van deze 40 is Vic Geens de oudste (28 lentes) en Huysegem (18) de jongste.25 spelers zijn jonger dan 25 jaar. De alomgekende "Swie" heeft op 20/9/59 zijn 182° match in het fanionelftal gespeeld:hij debuteerde in 51-52,toen hij 17 jaar oud was.Na hem volgen Ceulemans(160) en Sneyers(151) De huidige As trainer is de heer Bowin,Tienenaar van afkomst.Hij wordt bijgestaan door de heren Van Vanghe en Aertzen.
De beheerraad tenslotte,aan wie de Kasseistamper heel veel succes voor het volgende seizoen toewenst bestaat uit de heren Stevens-voorzitter-,Aerts-ondervoorzitter-,Holemans-sekretaris-,Aertzen-schatbewaarder-,Didden-hulp-sekretaris,Bergen-,Allaerts, Hertoge,Deca,Tieborts,Tonsents en Puttenaers,leden.

S T E D O.

EN HIER KOMT NOG WAT OVER A.J.O

Beste sportvrienden,

Weer eens heeft Stedo de droeve plicht zich bij zijn trouwe lezers te verontschuldigen,daar zijn reprtage vorige maand niet verschenen is.

"His dictis" begin ik dan maar met één en ander te vertellen over de aktiviteiten van de vorige maand, die al het andere in de schaduw stelde, namelijkde grote AJO kompetitie.In de A reeks kwam Gijmel FC als verdienstelijk overwinnaar uit de bus,voor Doornberg Sportief dat zich kranig verweerde en terecht de revelatie van deze AJO mag genoemd worden.In de B reeks was Kerkhof B niet te verslaan en won afgetekend voor Gijmel B.Proficiat aan alle deelnemende ploegen en tot volgende vacantie.

Melden we tevens nog,om dit bondig overzicht te besluiten,dat KHS 59 de shoes aanbond tegen KHS 49.De veteranen overklasten eerstgenoemden met 4-1.Wat er na de match "bevoetbald"werd,daarover weet Stedo U niets te vertellen,daar hij niet "geinviteerd"werd.

EN TENSLOTTE NOG WAT OVER A.S. ZELF

Wat de maand september kenmerkte, sportvrienden, is het feit dat koning voetbal natwee maanden rust, opnieuw zijn intrede in de sportmiddens heeft gedaan. Onze zwart-witten hebben het seizoen verre van schitterend ingezet, want tegen La Louvière werd thuis met 1-4 verloren. Nochtans werden de zaken omgekeerd, want in Braine werd een verdienstelijke 2-2 drawn afgedwongen. De match tegen Voorwaarts Tienen eindigde eveneens op gelijk spel: 0-0/ Om het goede voetspoor te blijven drukken gingen onze jongens nog een prachtige overwinning behalen op de ex-tweede klassers uit Ronse(0-1). Goed zo jongens, dit brengt mee dat ge thans vier goede punten telt met vier gelaakte doelpunten, tegen 6 geinkasseerde. Merken we tevens op dat de back Boeyen aan de leiding staat in de gaolgettersklassering, met twee doelpunten, voor Van Elzen en Huyzegems, elk met 1 doelpunt.

Laten we alles behalve pessimistisch zijn, daar we niet mogen vergeten dat onze twee oppertroeven H. De Wever en A. Wouters tot nog toe onbeschikbaar waren.

De verdediging, die de jongste twee matchen geen enkel doelpunt inkasseerde, is al ons vertrouwen waardig. De voorlinie is echter nog voor verbetering vatbaar.

De reserven volgden hun A-kollega's na door eveneens 4 punten te veroveren. Alles laat ons veronderstellen dat we dit jaar een goede prestatie van ons reservetaem mogen verwachten, in elk geval veel beter dan vorig seizoen. Onze jeugdploegen hebben tot nog toe weinig winst gemaakt. Laten we ons beperken tot de provincialers, die tot nog toe telkens in de tweede time de slag van de hamer kregen. Nu, spelen tegen ploegen als Anderlecht, is geen lolleke! Spijtig dat sommige goede elementen door de school die ze bezoeken, verhinderd worden hun talenten verder te ontplooien.

De wijkploegen hebben zich deze maand zeer kalm gehouden, behalve het Jazzke en de Staeylanden. Waar Staeylanden de eerste uitgave van deze match kwam te winnen, stelden ze zich belachelijk aan door, na diskussie met een gelegenheidsscheidsrechter, in de heruitgave, het terrein in blok te verlaten! Werkelijk spijtig zulke zaken te moeten citeren.

Sportvrienden, hier ga ik besluiten.

Tot volgende maand!
Veel sportgenot!

S T E D O.

SCHOONHOVEN, VROEGERE GROOTHEID:

HET OORD der VERSCHRIKKING

Het is één van die zwoele zomernachten. Ik lig reeds een paar uurtjes in mijn nest maar heb nog geen oog dichtgekregen: 't is te warm. De deken heb ik natuurlijk al lang van me afgezwierd, tenslotte heb ik ook mijn pyjama uitgespeeld en nu lig ik te luisteren naar het luid gekwaak of diep gegrol van de duizende kikvorsen, die de vijvers van "den Daems" vergeven.

Ik ben het beu. Ik ga een luchtje scheppen. Miljoenen sterren hangen te pinkelen aan de hemel en het maantje lacht een brede lach naar moeder aarde, die haar nochtans hevig bestormt met "Loeniks".

Ik wandel de nacht in. Somber rijst daar voor mijn ogen het beruchte Schoonhoven-kasteel op, vroegere verblijfplaats van de graven van Aarschot. Een uil krast in de verte en onwillekeurig loopt er een huivering over mijn rug, te beginnen van mijn nek tot aan mijn benen. Plots... wat is dat? Een vreemd geritsel langs de overkant van de vuile kasteelgracht doet mijn hart "paraplu" slaan. Ik blijf wel 10 minuten stokstijf staan, maar...niets meer. Mijn nieuwgierigheid(de zo geroemde vrouwelijke eigenschap) duwt mijn vrees omlaag, en aarzelend stap ik over de eeuwenoude geteisterde brug. De verroeste slotpoort kriept vreselijk. Met bonzend hart sluip ik de eerste de beste gang in. Het onkruid tiert hier welig. Een grote, vuile pad pletst onder mijn voeten tot spijs uiteen. Langs een wankele trap sukkel ik naar boven. Het is hier duister en akelig.

Ik duw een vermolmde deur open met mijn knie (want ik moet mijn handen klaar hebben, voor het geval er iemand moest aan komen). En plots sta ik oog voor oog met een bleek-grijnzende mijnheer, die als foto aan de muur hangt. Een manestraal glijdt over zijn groene fonkelende ogen, die me wreed aanstaren. Ik krijg kippevel en deins achteruit, maar blijf plots ontzet staan: een koude hand valt zwaar in mijn hals. Ik wil roepen, maar kan niet. Mijn benen weigeren ook alle dienst. Ik laat een grote wind vliegen van de schrik, en dat brengt me tot bezinning. Met een schrille kreet vlucht ik uit die lugubere spokenkamer weg. Een zwarte vleermuis scheert voor mijn neuw weg, ik struikel over een verroeste pispot, krabbel terug overeind en in één adem ren ik naar huis - met een snelheid om Roger Moens jaloers te maken, kruip in mijn bed, trek de deken over mijn kop, ondanks de warmte ... en begin te bidden, te bidden tot O.L.Vrouwke van Aarschot en tot alle O.L.Vrouwkes van de ganse wereld.

's Anderendaags ga ik met een vriend nog eens in dat duivels vertrek rondneuzen. Daar hangt de koude hand: een konijnevel, opgevuld met stro, klaar om met de voddenboer mee te geven, maar door de eigenaar aan zijn lot overgelaten. (O die eigenaar moest ooit eens onder mijn kinderpollen vallen)

Ik steek mijn tong uit naar de bleke mijnheer en vertrek.

WILROG.

Liefde...

Mijn allerliefst soldaatje,

t'Is verleden week voor mij een egge week geweest,lieve schat.Ge weet dat ik als meisje van een soldaat in het verre Duitsland,alle dagen trouw naar het soldatenhalfuurke luister.Je hebt me een keer verrast met een heerlijk plaatje en ik zou het erg spijtig vinden als ik niet aan het toestel was waneer je dat nog eens riskeerde. Wel,verleden week heeft men alle dagen in het halfuurke gezongen en gesproken van afzwaaien.Tienduizend jongens waren verleden zaterdag van de klas en gij,mijn liefste, waart er niet bij!Neen ,ik ben het nog niet eens met de regering:twaalf maanden is nog veel te lang!Ze moesten het bestuur van het land eens aan de soldaten of de meisjes toevertrouwen:het zou dan wel verbeteren.

Sommige ogenblikken doet het pijn zo ver van u gescheiden te zijn ,mijn jongen.Op zulke ogenblikken herlees ik dan je trouwe lange brieven.Liefst,uw heerlijke woorden houden me dan recht en geven me weer moed.Schat, als je eens wist hoe gelukkig ik ben te kunnen lezen dat je je flink gedraagt in die "rotten troep".Mijn trouwe soldaat,ik ben fier op je!Binnen veertien dagen kom je dan eindelijk in congé.Wees maar braaf dat ze u niet ginder houden.En drie dagen:dat wordt de moeite. e gaan er eens heerlijk van profiteren.Ik ben nu de lange wandelingen al aan 't uitstippelen die we zullen maken.

Lieveling,iets was ik natuurlijk vergeten te vragen:moeder verjaart juist wanneer ge naar ons komt en wat gaan we haar schenken?Ik sta in twijfel en kan niet goed kiezen tussen een mooie broche en die caoutchoucplant in de vitrine van de Eeuwige Lente.Waarmee zouden we haar het meeste plezier doen?Ze houdt nogal veel van bloemen en daarom gaat mijn voorkeur naar die bloempot.Natuurlijk zult ge weer zegge:"Het is goed zo,schat",en daarom heb ik maar die bloempot bestelt.

Schat,onze Frans staat hier naast mij met zijn schoen in de hand gereed om mij te slaan.Laat je zoiets gebeuren?Ik moet u permissie geven om eens ne keer veel café's te bezoeken en dan bierkaarten voor hem mee te brengen,anders krijg ik nog een duchtig pak slaag.Erzijn er nog nen hele hoop Duitse die hij niet heeft.

Mijn trouwe jongen nu weet ik niet meer wat schrijven tenzij dat ik innig veel van je houd en altijd aan je denk.Elke dag denk ik aan de zware dag die ja achter de rug hebt en aan je schoenen en je geweer,die moeten gepoetst worden terwijl ik dat anders voor je zou kunnen doen zodat je aanstonds kondt russten.

Mijn groot soldaat,voor elke dag ne kus en tot rap.

Hilda

soldatennieuws

Eindelijk is het er dan toch van gekomen: deze maand hebben we drie brieven ontvangen, hoe is het Godsmogelijk: drie hele brieven. En dan nog twee van afzwaaiers.

Zie, vrienden soldaten, vóór dat ik die briefjes beantwoord, ga ik u toch eens dapper de waarheid naar uw koppen slingeren, slik het of slik het niet. Nu kan ik wel goed aannemen dat de bleukens weinig tijd hebben, geweer en koper poetsen, enz. Maar gij, anciens, maakt mij nu niet wijs, dat ge geen tijd hebt om een briefje te schrijven, kom zulle, ik ben lang genoeg binnen geweest om te weten hoe het daar draait en waait. Ik durf gerust beweren dat ik nooit zoveel vrije tijd gehad heb als bij de troep en mijn dienst was alles behalve licht, dat zeg ik je maar. Weten jullie dat wij bijna al onze vrije tijd besteden om het soldatenblad in leven te houden en dat er mensen zijn die er zelfs hun rust voor laten, of denken onze soldaten dat de Kasseistamper zo maar van zelf tot stand komt, neem gerust aan, als wij er ons voeten moesten aan vegen, het zou rap Kasseistamper zaliger zijn. God dank zijn er nog mannen die beseffen wat de stamper voor hen geweest is, ik zeg "geweest", want dan zijn ze afgezwaaid. We willen niet met stenen gooien, maar toch durf ik nog een warme oproep tot u richten. Jongens, schrijf toch eens een briefje, hoe klein het ook wezen mag, een klein woordje van u, dan voelen wij ons beloond voor al ons werk, want per slot van rekening: hoe kunnen wij weten wat gij van ons blad denkt ? Wij zouden ook liever 's avonds rustig thuis zitten of een pint gaan pakken, maar dat doen we niet omdat we voor onze stamper te zorgen hebben en omdat we allen oud-soldaten zijn, die weten hoe prettig het is als soldaat wat nieuws van thuis te krijgen. Nu genoeg gekletst, ik hoop dat deze pekelrede wat briefkes zal opleveren.

Van onze vriend, Torre, ontvingen we een briefje ter gelegenheid van zijn afzwaaien. Torreke, jong, het is weeral voorbij een bladzijde van uw levensboek is omgedraait. Het is te hopen dat ge u rap terug zult aanpassen aan het burger leven. Ik laat hier nu een uittreksel van uw brief volgen: ....

"Tot besluit vind ik slechts één grote
"DANK en een gemeende PROFICIAT voor de in-
"standhouders van dit soldatenblad, dat het
"beste is in zijnsoort... alleszins van die
"ik gedurende acht maanden in Aken heb ge-
"zien. Daarom: doe zo voort, kijk niet om
"en leef lang.
" Kandidaat-burger. (getekend) TORRE."

59/181

Afzwaaier, Rijckmans G. stuurde ons een brief. Van harte welkom in het burger leven, kerel, nu is het voorbij met wacht en piquet, karwei, enz. allee al die ellende en mizerie is achter de rug en zo zijt ge dan terug in het oude burgerleventje aangeland.

Hier volgt dan ook een stukje uit uw brief/.............................
"Verder om te besluiten wil ik het "milac-comité bedanken voor het werk "en de moeite dat ze deden en nog "doen om de soldaten een weinig "nieuws van Aarschot te laten weten "en er altijd voor gezorgd te hebben "dat de "Kasseistamper" zo aangenaam "mogelijk was, en er wat nieuws in te "mengen daar waar het nodig was, het-"geen naar ik denk niet altijd zo ge-"makkelijk gaat. Ik en mijn kamerge-"noten hebben er steeds veel deugd aan beleefd. Telkens ik een Kas-"seistamper ontving ging het de kamer rond als een graag gelezen "lectuur.
"Om te eindigen wil ik dan nogmaals het milac-comité bedanken en hoop "dat de kasseistamper nog meer uitbreiding zal mogen nemen in de toe-"komst.
"Nog vele groeten van soldaat Rijckmans G."

Verder schrijft ons onze vriend André Peeters, dat zijn opleiding, hij schrijft "oplijding" achter de rug is. Ja, Dré, jongen dan zijt gij ook bleu af en nu begint voor u het echte soldatenleven. Dat ge met uw voeten onder de bureeltafel moogt gaan zitten is een mooi vooruitzicht. Waarschijnlijk zult ge dan ook van dit vervelende karweien, wacht en de rest, af zijn. Zeg Dré, maar wat daar op die trambus, zonder vergunning, gebeurd is, dat begrijp ik niet goed hoor. Dat zult ge me persoonlijk eens moeten vertellen. Wel, op uw vraag hoe het met de KAJ gaat, zal ik een antwoord schuldig blijven, want ik weet er zoveel van als gij. Wel kan ik u zeggen dat we een club gesticht hebben van oudkajotters en het schijnt zeer goed te gaan, voor zover dat we alle maanden een geslaagde vergadering hebben. Zodus, kerel, als ge eens met uw Bertha zult getrouwd zijn, weet dat ge welkom zijt. A propos, van uw Bertha gesproken, daarstraks als ik door de stad reed heb ik haar nog gezien en me dunkt dat ze er nog goed uitzag. Jong, nog eens schrijven, hé.

Voilà, vrienden soldaten, dat is alles voor vandaag. Ik ben nu al kurieus voor volgende maand.

Den DJOK.

-=-=-=-ooOooooooooOoo=-=-=-=-

AARSCHOT VIERT !

Hoe de Demer ook al rieken (!) mag, het kan de feestelijkheden, die in onze Hagelandse Parel op til zijn, niet verminderen, integendeel, Aarschot kan niet feesten zonder de symbolische geur van onze lieve, ouwe Demer, want de Bruine kan niet zonder zijn Demer en de Demer niet zonder zijn Bruine. Wat is het dan wel dat de stad van de Kasseistamper zo in beroering brengt? Welnu, het Aarschotse Begijnhof viert zijn 700ste verjaardag. Natuurlijk moet zoiets gevierd worden met een folkloristische stoet en met de traditionele bruine.

In de vroege namiddag zijn de straten dan ook volgelopen met een uitbundige en een entoesiaste menigte. Door politieagent en twee brandweerlieden op sleeptouw genomen, zette de sliert van mensen en kleuren zich dan eindelijk in beweging en begon op zijn slofjes zijn ronde over de Aarschotse kasseien. De koppen trokken aan hun nekken en een nieuwsgierigemassa volk verdrong zich om te zien wat onze mensen in het jaar 1959 na Christus nog presteren kunnen.

In de eerste gelederen lieten de stadstrommelaars hun trommels dof over de daken roffelen, en de trompetters begeleidden hen zo goed en zo kwaad als het ging. Het was een bonte warreling van kleuren en bloemen, van vlaggen en wapenrustingen, heel Oud-Aarschot was er vertegenwoordigd. Caesar, geëscorteerd door de oude stadsmagistratuur, stond weer op zijn goeie Orleanstoren, waar hij zo dikwijls zijn buikje gevuld had met blond gerstenat. Bacchus en zijn gemalin, gevolgd door hun partij: de Bacchusvrienden, deden de Picpussen-fanfare en de Heren Hertogen van Aarschot het water dan ook in de mond komen. Niet alleen de grijze Keizer Karel kwam nog eens zien of Aarschot nog altijd dat zelfde pittige stadje was van in zijnen tijd, maar ook Alice Van Bourgondië en Hendrik III, ieder met zijn gevolg, waren op de vertoning aanwezig. De talrijke praalwagens deden in ons terug het vroegere Aarschot herleven: de Begijntjes wasten hun linnen, de biernijverheid brouwde zijn bier, de bakkersbond bakte zijn brood, terwijl de brouwnijverheid bouwde en de lakennijverheid weefde. Er vloeide Aarschotse wijn en de christal-bronnen borrelden er heerlijk. Wat de Aarschottenaars daar allemaal te zien kregen, is niet te beschrijven. Aarschots vroegere hoge pieten en gilden waren in hun paasornaat uitgedost en de Kruisvaarders trokken deze maal niet naar Jeruzalem, maar door de straten van Aarschot en de Betekomse vendeliers zwaaiden lustig met hun

vlaggen, terwijl er mooie meisjes van "Fantasia" en "Zonnedauw" zwierig op los dansten. H et geheel werd opgevrolijkt door Aarschots machtige fanfares. En dan eindelijk kregen wij onze goeie, lieve, ouwe Kasseistamper te zien. Hij stond daar op zijn praalwagen te pronken en te schitteren tussen de bloemen, als was hij het die met prinses Paola was getrouwd.. Na de stoet hebben alle mensen kunnen getuigen: "Wij hebben Aarschot tweemaal gezien". Maar daarmee was het feest nog niet gedaan, want zoete bruine kriebelde in de Aarschotse neuzen.

En 's avonds trokken dan ook alle mensen die echt Aarschots bloed in hun aderen vloeien hebben, naar de grote witte tent, met een tong die op hun schoenen hing, en 't water spoot er van de goesting langs alle kanten uit.

's Anderendaags, in de vroege vroegte, kwamen zij er waggelend uit, met hun pens vol penskes en goeie lekkere bruine.

't Was daarom dat die dag de Demer zo heerlijk stonk !

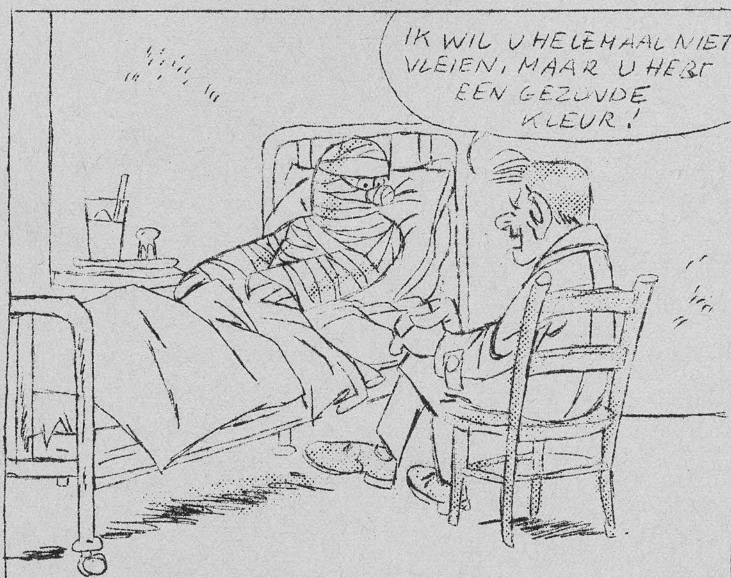
E I N D E

door CUL NESSUARF.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

LACHEN IS GEZOND!

nieuws

UIT AARSCHOT - STAD

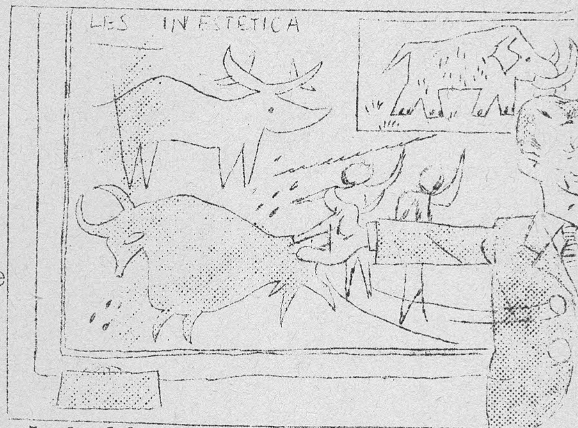
Ook in de maand september, die zo tussen de kermis en de herfst verloren loopt, gebeurt er te Aarschot wat. Hier gaan we dan met de grote, en vooral de kleine nieuwskes uit uw geliefd Aarschot in de negende maand van het 1959ste jaar na Christus.

1 september is een dinsdag: -Hartverscheurende taferelen pêlen zich af in de Froebelschool van Sancta Maria en in de ontelbare andere papscholen die onze stad sinds enkele jaren rijker is geworden.

-Het onderwijzend personeel steekt het niet onder stoelen of banken dat ze er niet graag bij zijn. De leerlingen trachten vanaf de eerste dag zo gewoon mogelijk te doen...

-Bij de Picpussen waar de Vrije Technische school van wal steekt schort er de eerste dagen wel 't een en 't ander. Maar het is toch niet alleen hier dat men moëilijkheden heeft door het nijpend gebrek aan leerkrachten.

-Een nieuwigheid in de streek zijn ook de lessen in estetica die thans àan verschillende scholen worden gegeven, ondermeer door Ludo Van Hees, die heel het Hageland zoekt entoesiast te maken voor de moderne kunst.

-De mannen van 't kollege vinden dat hun het voorrecht toekomt om de reeks missen van de H. Geest in de hoofdkerk, in te zetten. Ze zullen hierin trouw gevolgd worden door al de andere onderwijsinrichtingen van de stad...

-In de namiddag trachten de kinderen de narigheden van de eerste schooldag te vergeten bij de poppenkast van de Comidac op de bonewijk.

-Gaat de aanvang van het schooljaar gepaard met een massale toename van de korrespondentie ? Wie weet ! In elk geval hebben ze in de post twee nieuwe glimmend rode citroentjes gekregen. Van de Aarschotse postmannen zal het nu zeker niet meer afhangen als de kasseistamper te laat toekomt.

's Woensdags valt een sensationeel auto-ongeval te noteren op het Schaluin. Hubert Milteau uit Wezemaal komt uit de richting Herselt aan 't Withuis. Hij wijkt links uit, botst tegen een auto die aan 't kantoor van belastingen staat. Dan verliest hij volledig de kontrole over zijn voertuig, rijdt Maria Mafrans van de Doornberg omver, en vliegt dan in volle snelheid, tussen de benzinepompen door, in de vitrien bij Van Hoey, nadat hij eerst nog tegen een moto aangereden was. De bestuurder van de auto was gelukkig niet ernstig gekwetst (wel de vrouw, die hij omver gereden had) maar hij was helemaal de kluts kwijt want hij vond niet beter dan te gaan lopen. Natuurlijk dat onze wakkere politie hem snel wist te vinden.

-In het gasthuis wordt geboorte en doop gemeld van een tiende kind in het gezin van Stanne Mathijs. Natuurlijk felicitaties van het stadsbestuur bij de doop. Voor de kleine Rita en de flinke ouders neemt de Kasseistamper ook graag zijn helm eens af.

-Dezer dagen komt Adi Raskin (dochter van de juge) in het nieuws: zij heeft als retorikastudente een literaire prijs gewonnen: een reis naar Rome.

Op 3 september, dat is met twee dagen vertraging op de andere scholen beginnen de lessen in het Atheneum. Misschien had men nog gehoopt dat het oude expopaviljoen nog van gedacht zou veranderen en zich toch maar in mekaar laten puzzelen ?

-Fonst Vandevorst is kineast geworden. Tijdens de Lourdesbedevaart heeft hij een film gemaakt. Naar 't schijnt een heel serieuze film omdat de Fons er zelf zo weinig in komt...

4 september: Tony Mertens is medewerker geworden van het feministisch weekblad "De Vrouw in Middenstand en Burgerij". Met een daverend en-toesiasme spreekt hij de vrouwelijke stoottroepen toe "Voortaan, Dames, zult U, naast demannen, stroomopwaarts roeien tegen de dreigende proletarisatie van de Middenstanders !" Naast het artikel komt een foto voor die een baby met studentepet voorstelt, gezeten naast een grote fles likeur, met het onderschrift: "Een middenstandsstudent in de uitoefening van zijn beroep".

5 september : Noch in de ker, noch op de Molenberg, noch in de omgeving van de Brouwerij hadden we de laatste tijd Gust de Cremer (stoeltjeszetter) gezien. Naar 't schijnt is hij in de kliniek te Lubbeek.

-Jef Florentie, de Kajotter die voor de Internationale K.A.J. naar Pakistan zal trekken, spreekt vandaag voor de Aarschotse afdeling.

-Voldsvertegenwoordiger Hermans heeft het wenselijk gevonden de minister van volksgezondheid nog maar eens te ambeteren over de stinkende demer. In het antwoord wordt gezegd dat de verontreiniging al sedert 19 mei heeft opgehouden en dat de stank die nu einde september nog voortduurt, voortkomt van vuiligheid die nog steeds op de bodem van de rivier opgestapeld ligt...

-Nog twee accidentjes deze zaterdagavond: op de hoogbrug botst Fons Cuyoers op een zekere Adolf Janssens uit Mechelen.

In de Leuvense straat wordt Ciriel Van Uythem op zijn bromfiets aangereden door een auto uit Scherpenheuvel.

-Pater van Averbode (uit de suksesrijke biechtstoel achteraan in de kerk) preekt zondag in de grote Kerk over het apostolaat van het gezin. Hij vlijt geweldig de mannen van de Bond door het recht te geven de plak te zwaaien...

-Regelmatig maakt het Parochiekoor uitstapjes. Dat gebeurt vandaag naar Antwerpen. Na het bezoek aan de Kongoboot moeten de tere zangerskelen gesmeerd worden. 't Schijnt dat E.H.Ven op staande voet trappistenpater wilde worden. Monneke Noppen en Jef Van Brussel voelden zich, zonder meer, trappistenbroeders...

-In de eerste match van het nieuwe seizoen tegen La Louvière opent Aarschot Sport de score. Maar van 1-0 komt het tot 4-1. Verslagenheid heerst in de supporterskringen.

7 september : Begrafenis van Maria Grandjean-Peelaers die overleden is te Lovenjoel.

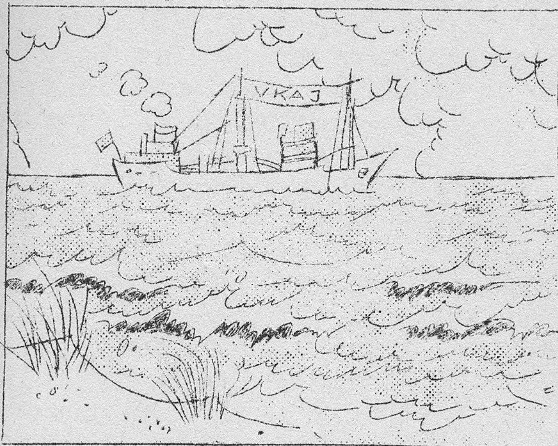
Dinsdagavond: hee. René Rens met zijn auto een aanrijding in de Ourodenberg met een fietser uit Herselt.

's Woensdags wordt Hermine Braes van op de Molenberg begraven.

-In de stad zien we René Van Rompay, eerste maal thuis na een vol jaar noviciaat in Scheut. We vernemen ook dat Raf Carmen eindelijk wordt ingekleed bij de Witte Paters.

59/186

-Vandaag breekt er brand uit in een bos opde Leiberg. Maar de pompiers zijn de laatste tijd geweldig in vorm en het vuur brandt niet lang.

-Gusta Monsecour is bijna 15 jaar bij de Kajotsters geweest. Aanstaande zaterdag trouwt ze met Isidoor Swinnen uit Rillaer. Het is overduidelijk dat bij het afscheid van de VKAJ een kleine viering hoort.

Donderdag 10 september worden er op 't Begijnhof al cirkulaires rondgedragen ter voorbereiding van de grote viering met het Breugelfeest. Ondertussen is ook Raymond Maes op gang voor de publiciteit in het programmablad van de stoet. Maar door het aanhoudend goed weerd is de handel helemaal stil gevallen en het geld voor deze reklame kan er maar moeilijk af. De Markt vandaag is ook maar kalmkes geweest en zelfs in de nieuwe Welvaartwinkel schijnt de commerce niet te floreren.

11 september : Op verschillende strategische punten van de stad heeft men weer gele zebras geschilderd. De schoolpolitie vervult ook weer haar taak. Vooral aan de hoogbrug is het donderdags op de schooluren een indrukwekkend machtsvertoon. Het geheel staat onder leiding van de stadspolitie en willens nillens moeten zelfs boerinnen uit Houtvenne aan de bevelen van de simpatieke schoolpolitie gehoorzamen.

Zondag 13 september : KWB Aarschot trekt naar de feestelijkheden bij het jubilerende Diest.

-De biddende leden van het Marialegioen stellen zich in slagorde: in gesloten gelederen rukken ze met autobussen op naar Scherpenheuvel, Averbode en Tongerlo.

-We vernemen dat Eerw. Zuster Delsaerdt teruggekeerd is uit de missie

-De voetbalploeg van Brakel krijgt vandaag Aarschot sport op bezoek, dat 2 doelpunten maakt en één puntje mee naar huis neemt (2-2).

-Om 22u valt de russische Loenik neer op de maan. Zou het waar zijn dat de Russen nu een muurke rond hun nieuwe eigendom gaan bouwen om aan de verliefde soldaten van het Belgisch Leger alle romantische vrijerij te ontnemen ?

Dinsdagavond : De ééndagsschool (één avond per week) van de Middenstand wordt plechtig geopend. Onder de leerkrachten, die de welgezeten middenstanders van morgen zullen opleiden, merken we Juul Pelgrims op.

-Op dezelfde avond gaat de opening door van het schooljaar in de vakschool in de Lei . Diplomas worden er uitgereikt aan Paul Alaerts en Gust Van Dessel (houtbewerking) en aan Roger de Noodt en Roger Geeraerts (schoenmakers).

16 september : De stellingen aan de kerk worden afgebroken. Een stukje vernieuwde gevel wordt als een mooi pareltje zichtbaar. Voor wanneer een verdere restauratie van de ganse kerk ?

17 september : De zware gebetonneerde boot aan 't Sas wordt afgebroken. Hij was de laatste jaren vergroeid met de aanblik van 't Sas en de Hertogenmolens.

-Het stadsbestuur verzoekt de bevolking zuinig te zijn op het water. Gelukkig mogen de brouwerijen nog aan 't werk blijven... maar de bloemekes die het al zo lang in de zon hebben uitgehouden, worden veroordeeld om om te komen van dorst... ocharme.

-Branden worden er nog steeds in massa gesignaleerd: zaterdag was het in Wolfsdonck bij De Meyer, maandag in de Langestraat te Rillaar bij Goossens, dinsdag een bebin van brand bij Lanckers en Van de Bergh op de Oude Mechelsebaan, donderdag in de vroege morgen waren de pompiers tijdig bij een brand in de villa van Vermaelen op de Diestsesteenweg.

Vrijdag : Bij een tragisch auto-ongeval laat Bert Leysen , direkteur van de Vlaamse Televisie het Leven tussen Gelrode en Wezemaal op de baan Leuven-Aarschot.

-De Aarschotse reuzen hebben zolang binnen gezeten dat ze er helemaal hun kleur bij verloren hebben. Ze moeten een speciale behandeling ondergaan om terug mee te kunnen met de fatsoenlijke burgers.

-Langs alle kanten worden zowel de soldaten als het thuisfront en de mensen die er niets mee te maken hebben, bestookt met de leuzen van de "Stijlvol afzwaaien"-kampagne. Joepke vindt het straf dat zo een kampagne nodig is.

-In "De Gazet" van 19 september wordt door een onbekende moppentapper een zware steek (boven water) gegeven aan het stadsbestuur. Onder de titel "Inwijding van een nieuwe gemeenteschool te Aarschot" wordt een verslag gegeven over de inwijding van een nieuwe gemeenteschool te Wezemaal, waar men meer komaf heeft gemaakt met de oprichting van een nieuwe gemeentschool.

-De Akolieten doen een uitstap naar Lier. Onderpastoor Govaerts zit henop de brommer achterna.

20 september is het priesterzondag. Aarschot telt momenteel 26 seculiere priesters plus een onbekend aantal regulieren (paters). De meest hooggeplaatste onder hen is Monseigneur Theeuws (Vicaris Generaal) , de oudste is ZEH Dumon, de jongste is ZEH Joris. Bij deze gelegenheid preekt EH Van Den Bosch in de kerk.

-Enkele ingezetenen van de stad trekken vandaag naar de Amnestiebetoging te Antwerpen.

-De streekderby tussen de mannen van Aarschot sport en Voorwaarts Tienen verloopt zonder goalen.(0-0-)

21 september: herfst ! Het seizoen waarin alles in de natuur een roodbruine kleur krijgt. De inzet van dit seizoen (wellicht simbool van de rode dageraad) wordt door de socialisten gevierd met een Werkerserenade in het park.

-Een jongen van negen jaar uit Houtvenne is aan 't kerkhof (Ourodenberg) onder een auto gereden. Met een zware hersenschudding werd hij in de kliniek te Leuven opgenomen.

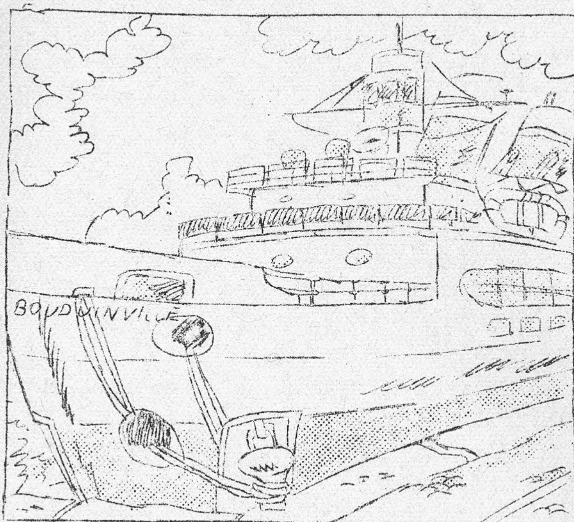
-Reeds eenendertig dagen duurt de droogteperiode. Alle vaststaande rekords voor België zijn daardoor gebroken. Maar nu gaat het weder toch veranderen.

-Callixt Decoster, de oorlogsinvalied vanop de Gelrodeweg, is overleden.

22 september : een korte jubelkreet: "Eindelijk regen" maar 't is niet voor lang.

24 september : In de Schransstraat wordt begonnen met de bouw van de nieuwe lokalen voor de afdeling van de Rijksmiddelbare School. Boer Peters kan maar niet rap genoeg de appelen plukken die op de aangeslagen grond groeien.

-De gemotorizeerde leraren van het kollege krijgen nu ook speciale parkeerplaatsen voor het nieuwe gebouw op de Elisabethlaan.

-Om zeven uur zijn met een plechtige avondmis en een luisterrijke akademische zitting te Leuven de feestelijkheden aangevangen van de jubilerende studentenclub "Tijl". Een daverend studentikoos lustrumprogramma zal deze week nog afgewerkt worden...
-De bromfiets van Jos Luyten wordt gestolen aan café Derby op 't Schaluin.
25 september : Liliane Theys keert terug uit de Kongo.
-In Klamper Nieuws vinden we de verklaring van de talrijke keren dat de sirene ook deze week gegaan is: verleden zaterdag waren er bosbranden te Houwaart en te Tielt. Zondag hetzelfde te Aurheide. Maandag brandde een woning op te Rillaar en werden de pompiers opgeroepen voor een brandende vuilhoop te Gelrode. Dinsdag was het de beurt van een woning in de Gijmel.
26 september : Historische hoogdag voor Aarschot: wij vieren het 700 jarige bestaan van het Begijnhof. Elders in dit nummer vindt U het uitgebreid relaas van een bevoegd reporter... Joepke moet toch vertellen dat hij kakkabollekes gekregen heeft bij de inschrijving van de reuzen op het stadhuis... Merci hé Pétere en Pète (Mr Ernest Seyen en Mvr Rachel Heylen-Peelaers). De echte kasseistamper (dat is die van ons) laat ook weten dat hij peter en meter zoekt. De redaktie lust niet alleen kakkebollekes, maar wat al kasproblemen zouden niet uit de wereld geholpen worden met een dikke nieuwjaar en zo...
Ook is Joepke verniet gaan pensen eten maar de pensen waren al op...
Wat Joepke speciaal gezien heeft is dat de echte Aarschotse reuzen niet in de stoet waren en dat de drie grote harmonies er ook niet waren en dat alleen het oude begijnhof meedeed aan de feestelijkheden Heel wat Aarschotse verenigingen ontbraken blijkbaar op het appel. Allé, schepene Pelgrims en Mr.Paessens, laat ons hopen dat ze ne volgende keer wat gewilliger zullen zijn hé.
-Ondertussen zijn vandaag ook 13.000 soldaten afgezwaaid. Velen liepen op de moment van de stoet in de stad al te vrijen dat 't knetterde. Aan 't station kwam er een hele hoop de cafékes uit om naar de stoet te zien. Maar nog talrijker waren zij die al in burgerkostuum naar de stoet stonden te kijken ten bewijze dat het vreugdevolle weerzien thuis reeds had plaatsgevonden.
-In de nacht van zaterdag op zondag ontspoort er een goederentrein even voor hij uit de richting Diest in het station te Aarschot toekomt. Oorzaak: het breken van een as. Het verkeer is in beide richtingen geblokkeerd. Maar de mannen van het spoor werken snel. Zondag in de dag is het spoorverkeer nagegnoeg normaal.

-Zondag : In de kerk vieren ze de dag van de grootmachten.
Ge weet wel: ge moogt geen slechte boeken lezen, en ge moogt geen slechte filmen zien, en protestanten, die met slechte boeken leuren, moet ge aan de deur zetten. Kinderachtige formulering niet ? Maar dat een chique type 'kieskeurig' kiest dat vindt ik toch net gezegd!

59/189

-De mannen van de KWB vieren vandaag hun 40 jarig bestaan. In de namiddag was er feestelijke poppenkas voor de kinderen. Om vijf uur werd er een dankmis opgedragen en daarna zijn ze in massa doorheen de stad getrokken. Tijdens het koffiefeest dat daarop volgde was er een avond gegeven door Michel Van Attenhove.
-Om drie uur is er in het kollege een vergadering van de Boerinnenbond met als spreker EH Moens.
-Op de Astridlaan (dat is een zijstraat van de Marten Lemmenstraat waar enkele barakken staan) iseen jongetje van 8 maanden van familie Van Gestel-De Craecker in de put van een WC gevallen en erin verstikt. Naar we vernemen zou een zustertje van 5 jaar het kindje uit de wieg genomen hebben en op de gevaarlijke plaats neergelegd hebben.
-Aarschot sport op bezoek bij Ronse (la Renaisienne volgens de franskiljonse affichen van Aarschot sport), doet het deze week buitengewoon profijtelijk: twee punten verdiend met één goal (o-1).
28 september : Demonstratie van snelkoken in 't zaaltje... Nog minder werk voor de luie madammen.
30 september : De gepensioneerden trekken naar de oktoberfeesten te Wieze : vindt ge ook niet datze de beste keuze gedaan hebben ?

We melden nog als droevig nieuws uit september het plots overlijden van Jan Peeters op de Leuvense steenweg, en de moeder van Mgr. Theeuws uit de Gasthuisstraat.

Zo was september een zonnige nazomer-maand met hier en daar een kleine schaduw.

JOEPKE.

-:-:-:-:-oOo-:-:-:-:-:-

(vervolg van het nieuws uit Ourodenberg)

27 september : -In de derby tegen Wezemaal kenden onze jongens werkelijk een ongeluksdag. Een nederlaag 1-3 was werkelijk onverdiend. Marcel Hermans speelde anders een prachtige match. Volhouden Marcel, we komen er wel terug bovenop !

28 september : -De Chris is vanavond naar de Celle getrokken om hem een beetje te masseren. Nu, Marcel, zere benen, dat betert wel !

-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-

-LACH MEE!-

WAT EEN DWANGARBEID!

NEE, DAT GAAT MIJN HELMPJE TEBOVEN. IK VRAAG VERPLAATSING

EINDELIJK! VERPLAATSING! NU GEEN ZWARE LASTEN MEER TE DRAGEN!

MUTATIE

MAAR

OORSPRONKELIJK VAN EMARINO, HERWERKT DOOR CUL.

59/190

Nieuws
UIT OURODENBERG

1 september : -Het lijkt wel een markt daar op het kerkplein, maar wanneer we dichterbij komen, horen we tussen het gekwetter van vrouwen ook de muzoek van tal van kleinen die voor het eerste dat grote schoolgebouw binnen moeten. De zusterkes zullen weer werk hebben om dat volkske aan de schoolbanken te gewennen.

6 september : -Ourodenberg-sport moet reeds voor de eerste maal onverdiend de vlag strijken tegen Wijgmaal. Het mag echter gezegd: onze mannen gaven een fijn stukske voetbal ten beste. Moed! mannen, zo komen we er wel !

10 september : -Op het beukenplein aan de Charel had de zoveelste fietserscross plaats met al de gekende acrobaten uit de omtrek. Zo noteerden wij namen als van van R.Vermeulen, R.Hermans, Leys, enz.

13 september : De zwart-gelen, Ourodenbergse ploeg, erg toegetakeld, kreeg op eigen terrein niet minder dan 7 doelpunten te inkasseren. Waarom een goede ploeg uiteentrekken? (C°)

14 september : -Onze KAJ-groep neemt het ernstig op met haar voorbereidingen voor de toneelavond. Zeg, Levy, oefening baart kunst, en op uw post zijn vraagt een hele inspanning ! Goed zo mannen, dapper doorbijten !

19 september : -Die jeugdcross weet heel wat mensen voor zich te winnen. Zelfs ouderen van over de veertig voelen er zich voor gewonnen en houden van die akrobaten toeren. Op de Witte Bergen waren er heel wat prijzen te winnen tot zelfs een paar kousen. Van ontspanning gesproken : 't leek al erg op een Vlaamse kermis.

20 september : -En voor de derde opeenvolgende keer werd het een nederlaag van belang voor onze zwart-gelen: met 5-3 verloren tegen Orp.Beenhouwers meent de Chris. De Flore had werkelijk te vroeg gejuigd.

21 september : -Op de Herseltse steenweg aan het autokerkhof deed zich een erstig ongeval voor, waarbij een 9 jarige jongen uit Houtvenne zwaar gewond werd. Zoumen soms niet goed doen bij dergelijke ongevallen er eens meer aan te denken ook een priester te roepen ?

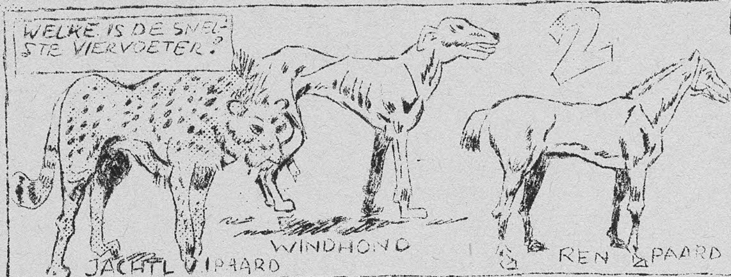
23 september : -Met heel wat vlijt wordt er gewerkt aan het trekken van gele overgangen over de macadam aan het kerkhof. Mooi initiatief van onze stad, maar spijtig genoeg, zo filosofeert de Louis, moesten er eerst slachtoffers vallen.

26 september : -Dag der afzwaaiers. Ja en deze keer was het de beurt aan onze gamellenboeffer Sergeant Karel H. Als een braaf en voorbeeldig onderofficier is hij hier aangeland. Nu Charel, welkom in ons KAJ midden. Hadden we geweten wanneer ge juist afkwaamt, we waren met man en macht u komen afhalen !

(zie vervolg na het Aarschotse nieuws)

EVEN NADENKEN

HIER ZIJN HUIZEN UIT CHINA, INDONESIE, RUSLAND, ZWITSERLAND, HET POOLGEBIED, AFRIKA... KUN JIJ ELK HUIS THUISBRENGEN?

1

— OPLOSSINGEN —

Spel n1. A/RUSLAND (isba) B/AFRIKA (strohut) C/CHINA (pagode) D. ZWITZERLAND (chalet) E/POOLGEBIED (igloo) F/INDONESIE (batakhuis)
Spel n2. 1. JACHTLUIPAARD: (70 Km per u.) 2. RENPAARD (66 Km p.u.) 3. WINDHOND.
Spel nr3. 1. WALVIS (sommige wel 35 m. lang).
2. DIPLODOCUS

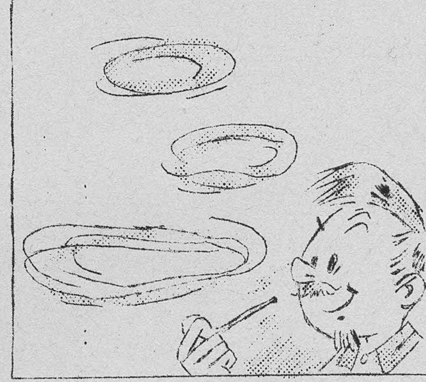
DE LOTGEVALLEN VAN DE KASSEISTAMPER ...

— NAAR OEROUDE VERHALEN —

59/192

IK HEB 'T GEKREGEN

De nacht ligt kalm over de aarde
en ligt te dromen in het zwart.
De gedachten, die mij openbaarden,
dat er iets is, diep in mijn hart.

In mijn hart daar ligt 't gedoken
dat, wat mij aan U denken doet.
't Zijn woorden nog niet uitgesproken
waaraan mijn denken putten moet.

't Is de lente van het leven
waardoor ik ril langs overal.
Ik voel het in gans mijn wezen,
dat mijn dank U loven zal.

Ik dank U, God voor al de gaven
Die gij hebt in mijn hart geplant.
Op mijn tocht zullen ze mij laven.
Mijn tocht naar Uw beloofde land.

Louisaw.

EVEN LACHEN!

POUR VOUS, Mesdames.

Wist U dit ?

- Wist U dat men koper kan oppoetsen met bier ? Denk er eens aan als er nog een weinig bier overblijft.

xxxx

- Uw glazen zullen glanzend schoon zijn als U ze na het afwassen in een sopje, zo nog eens naspoelt in azijnwater.

xxxx

- Als U tijdens de vertoning filmzaal of theater binnenkomt en u moet tussen 2 rijen doorschuiven, doe dit dan niet met uw rug naar de mensen toe maar liever andersom: het is beleefder als de mensen, die u moet storen, aankijkt.

xxxx

- Het gebeurt nog wel dat mammie heel vlug het mondje van baby even afveegt met haar eigen zakdoek. Dit is bepaald af te raden: het is hoogst onhygiënisch: een verkoudheid is zó overgebracht.

xxxx

- Volgens Schneller, een Amerikaan, die er een grondige studie heeft over gemaakt, zijn er maar 8 redenen, waarom een vrouw iets koopt:
 1. Haar man zegt, dat het haar niet staat;
 2. Haar vriendin kan het zich niet veroorloven;
 3. Het maakt slanker;
 4. Het komt uit Parijs;
 5. Het is weer eens iets anders;
 6. Niemand heeft het;
 7. Iedereen heeft het;
 8. Zo maar.

UIT: «GOED NIEUWS»

59/193

Sydney BECHET

Op 14 mei van dit jaar overleed te Parijs de "grand old man" sopraansaxofonist-klarinettist Sidney Bechet. Hiermee verloor de jazz-wereld een van zijn grootste musici die samen met Jimmy Noon, Johny Dodds, Louis Armstrong en vele volgelingen van Buddy Bolden het ontstaan van de jazzmuziek te New-Orleans heeft meegemaakt.

Sidney Bechet werd geboren in 1897 te New Orleans, de bakermat van de jazzmuziek. Hij stamde uit de ontwikkelde Franse-negroïde kringen en leerde reeds in zijn prilste jeugd het Frans, maar Creools, een mengelmoes van Afrikaanse dialecten en het Frans, was zijn moedertaal.

Toen Sidney Bechet zes jaar oud was, speelde hij reeds volledige melodieën op de klarinet van zijn oudere broer Leonard. Soms bracht hij uren door,luisterend naar het orkest van Bunk Johnson. Het was vooral de klarinettist van het orkest, die hij met aandacht volgde want zodra de kleine Sidney thuis kwam probeerde hij het hele repertoire op het gehoor na te spelen.

Op zijn veertiende jaar mocht hij met de toelating van zijn moeder de zaterdagavonden optreden met de destijds beroemde Eagle Band. Het sukses van de jonge klarinettist steeg voortdurend, en na een korte tijd was hij nauw verbonden met de beste musici en orkestleiders van die tijd.

In 1917 werd New Orleans een der hoofdkwartieren van de Amerikaanse marine. De marineleiding gelastte spoedig de sluiting van alle café chantants in de stad. Hierdoor werden vele New Orleans-musici werkloos en evenals vele anderen verliet Sidney Bechet de stad.

Het machtige Bechet-vibrato klonk toen op de riverboats, die de Mississipi opvoeren, en vervolgens in alle grote staden, gelegen in het stroomgebied van de Mississipi. Bijna alle New Orleans-musici hebben in zo'n riverboat-band gespeeld. Hierdoor kregen deze boten een bijzondere plaats in de geschiedenis van de jazz.

Met een tamelijk korte weg over land arriveerde Bechet in Chicago de stad van de veehandel en het Michiganmeer. Samen met zijn collega's maakte hij deze city in een minimum van tijd tot een nieuw centrum van de jazz.

(vervolgt) SWAB

Novemb. 1959

De KASSEISTAMPER

SLURP BRUINE

IN DE KASSEISTAM

'T IS TE GOED, ZO EEN BRUINE. KOM, WE SCHEPPEN ER NOG ENE! ...HIK!

HIK

TARIEF

CINZANO

November 1959

59/195

Redactie

Beste soldaten en soldatenvrienden,

Deze maand kunnen wij u - en speciaal de mensen van de Kristus Koningparochie - een blij nieuw meedelen.De Kasseistamper heeft het leven geschonken aan een kersvers soldatenblad. Vanaf 1 januari verschijnt er een spiksplinternieuw-het moet nog gedoopt worden-in de K.K.parochie.

Dit komt op vele punten ten goede aan beide parochies. Ieder gaat zich nu beter in soldatenwerking, gezien op parochieel plan, kunnen specializeren. De redactie zwaait dit durvend initiatief van onze buurparochie veel succes toe en wenst hun goede vaart met veel wind in de zeilen. Wij raden alle trouwe lezers uit de K.K.parochie aan zich vanaf Nieuwjaar op hun soldatenblad te abonneren.

De Kasseistamper voelt zich natuurlijk fier omdat hijvader is. Stel u gerust: vader en zoon stellen het opperbest.

Wat denkt u zoal, trouwe lezer, als u ons nummer even doorbladert ? 't Loont nog altijd de moeite om nog eens de abonnementsprijs van een jaar te betalen, niet ?

Houdt u vast of ga zitten : binnenkort komt onze propagandist bij u aanbellen... Wij smeken er u om : ontvang hem vriendelijk en stuur hem niet met lege handen weg, alsjeblief.

Ge zien de stofferige droogte van de laatste weken hebben we gemeend er goed aan tedoen dit nummer te zetten in het teken van de Aarschotse Bruine !

Santé, beste vrienden, tot volgende maand en wanneer doede gij er is iene oep ?

DE REDACTIE.

MILAC-comité
Jan Van Ophemstraat, 22,
AARSCHOT

INHOUD:

KRACHT!
SPANNING!
HUMOR!!

DEZE MAAND : EEN BIERNUMMER!

café zonder bier

59/196

Wie dit nummer van onze Kasseistamper doorleest zal zeker een geweldige dorst krijgen naar bier, naar een lekker schuimende pint bruine, forto of een dukske. Dat is zo normaal, als "een café zonder bier" niet normaal is. Wie dat goede Oschotse nat niet wil, zal niet lang echt Aarschots bloed in de aderen hebben. De geschiedenis van vele eeuwen terug bewijst toch dat Aarschot met het bier vergroeid is zoals de stad met de Demer(de stank hier niet bijgerekend!) zodat we mogen zeggen dat Aarschot langs die kant het dichtst bij de oude belgen staat, die met de dobbels speelden en het bier kenden. Anderzijds moeten we bekennen dat Aarschot de christelijke geest van het evangelie bewaard heeft, waarin geleerd wordt dat de "dorstigen laven" een werk van barmhartigheid is.

Dit feit, beste vrienden, verplicht er mij toe in dit nummer van onze Kasseistamper (die in den tijd al de cafékes van de stad kende !) geenpreek af te steken over geheelonthouding, drankbestrijding en matigheid... Het zou ook niets bijbrengen hier de goede kwaliteiten van onze limonade of minerale waters aan te prijzen. Ik kan me best voorstellen dat het water al menigkeer in de mond is gekomen bij het lezen van al die bierhistories in dit nummer en dat ge straks in de kantine en zeker zondag in congée op de gezondheid van dat bierke geen fluitje maar ne straffe grote met suiker zult pakken . Of, om in de taal van de bijbel te blijven,"zoals het hert verlangt naar de bron zo verlangt een soldaat van Aarschot naar dat kostbaar vocht"... terwijl ge dat liedje zacht neuriet van "En d'r is maar één bierke...! Kwaad steekt daar zeker niet in. Van dat ene pintje zult ge geen slecht mens worden. Maar, en dat weet ge beter dan ik, ge weet hoe dat gaat als ge onder kameraden zijt, daar in of rond de kazerne ofwel thuis, van één komen er twee en van twee komen er zoveel dat de maat overloopt, niet van de ton in de kelder of van de bak, maar van de soldaat zelf en dat is een erger zaak die dikwijls maar een weinig plezante afloop heeft. Hoeveel jongens zouden het zich al beklaagd hebben die avond te diep in het glas te hebben gekeken. Daar komt dikwijls een hele hoop mizerie van en dat pottenpakken wordt voor menig soldaat een ramp, ofwel omdat hij daardoor een echte dronkelap werd ofwel omdat hij in gevaarlijke omstandigheden kwam en dwaasheden beging die hij nuchter heel zeker niet zou gedaan hebben. Ja, met een stukje in de kraag gebeurt er zoveel waar een normaal mens zich geweldig zou voor schamen. Is dat waar of niet, mannen ? Ik heb er hoegenaamd niets tegen dat ge eens een smakelijk glaasje drinkt, maar als ge dan maar het verstand hadt van op tijd opte houden, naar huis tegaan en uw laatste cent niet op te doen! Dat is niet zo vlug gedaan ! Daar is geweldig veel wilskracht voor nodig. Ook speelt de keuze van uw kameraden en de café dit ge bezoekt, een zeer grote rol. Niemand zegt dat ge alleen moet op gang gaan, dat is ook gevaarlijk, maar met de eerste de beste is toch ook niet alles. Ook moeten de cafés voor u geen ijzerwinkels zijn, neen , maar het moet toch voor u verboden terrein zijn, als ge op voorhand weet dat ge u daar niet de baas zult blijven. ...Arme jongen, als de drank is in de man, dan is de wijsheid in de kan. Ik eindig met een goede raad: doe al eens mee, pak een pint, pak er twee, maar...maak uzelf en vele anderen niet ongelukkig! Drink, maar drink met verstand...

L.G. onderpastoor.

DE PATROON VAN DE BROUWERS

Onze deskundigen hebben getracht te achterhalen wie juist de patroon van de bierbrouwers is en waarom. De zaak is ingewikkelder dan men denkt. Enerzijds vonden wij als patroon de H.Arnulfus en anderzijds de H. Arnold van Mainz. Spijtig genoeg ontdekten wij de legende niet, die ons de aanleiding tot hun patroonschap verklaart.

ST ARNULFUS: ER WAS TOEN NOG GENE BRUINE

De H. Arnulfus was bisschop van Metz in de 7e eeuw. Van hem is er een anekdote bekend, die ons zou kunnen helpen, indien de omstandigheden van het gebeuren beter waren gekend. Hier gaat ze: De bierbrouwerij van de Trappisten te Orval heeft als fabrieksmerk een vis, en wel een dolfijntje met een ring in de bek. Dit is een herinnering aan een legendarisch voorval uit het leven van Arnulfus, toen deze nog een leek was.
Op een dag, in de vurigheid van een gesprek, riep hij uit, terwijl hij zijn ring in een stroom wierp : "Ik houd mijn zonder voor niet vergeven, indien God mij deze ring niet terugbezorgt!" - Kort nadien werd in de stroom een vis gevangen, uit wiens ingewanden de ring te voorschijn kwam...

Over de H. Arnold van Mainz kwamen wij het volgende te weten. Van 1153 tot 1160 was hij bisschop in deze Duitse stad. Sommigen zeggen dat hij in 1160 gestorven is, anderen beweren 1180. Arnold had als Rijksvorst met vele moeilijkheden te kampen. Toen Frederik Barbarossa zijn tweede veldtocht naar Italië ondernam, hief Arnold oorlogsbelastingen, welke de inwoners van Mainz, opgestookt door zijn rivalen, weigerden te betalen. Na de tocht ter verantwoording geroepen, stonden zij tegen Arnold op en vermoordden hem in het portaal van de kerk van het Sint Jacobsklooster te Mainz.

In de kunst wordt Arnold van Mainz voorgesteld met een bisschoppelijke kruisstaf. Als patroon van de bakkers van Hasselt heeft hij bovendien een bakkersschep bij zich en als patroon van de Vlaamse bierbrouwers een brouwersgaffel. Waarom ? Dat blijft voorlopig nog een raadsel.

HA!

Als patronen van de bierbrouwers gelden verder ook: Bonifatius, Florianus, Laurentius, Nicolaas en Vitus.
Komt dit nu omdat er zoveel heiligen waren die ook eens graag een pintje pakten of zullen we de moeilijkheden oplossen na zelf nog wat Bruine geslokken te hebben. Maar ja, er eens op drinken is nu precies niet van aard om klaarheid te brengen in de legende van de brouwerspatroon. Wij zoeken verder !

T.M.

-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-

KORTE FLITS UIT DE BIERGESCHIEDENIS VAN AARSCHOT

59/198

Op de plaats waar thans de stadsmagazijnen staan op de Grote Markt, stond in de XVe eeuw een stadsbrouwerij. Tot op het laatste der XVIe eeuw (+ 1578) bezat de stad 2 brouwerijen en 2 herbergen, welke jaarlijks 3100 Rhijnsgulden in de gemeentekas braohten. Zoals u ziet had in die tijd de stad het monopolie van het bier.

Later was het de herbergiers toegelaten voor eigen rekening in de stadsbrouwerijen te brouwen op voorwaarde zekere rechten of dranklasten aan de stad te betalen. Teneinde verlost te zijn van het onderhoud en de onkosten van het brouwersgerief werd het dan aan de burgers toegelaten zelf thuis te brouwen.

In de XVIIe eeuw moeten er op de Grote Markt 4 brouwerijen gestaan hebben. Het verwondert ons misschien zoveel brouwerijen te vinden in die tijd, alhoewel in de steden de brouwerijen gereglementeerd waren en op het bier accijns geheven werd. Er waren echter in de XVIIe - XVIIIe eeuw vele oorlogen met bestendig doortrekken van troepen die groot verteer maakten. Volgens de akten van verkoop, overgave en dergelijke moeten onze brouwerijen degelijk ingericht geweest zijn, met moutkamer, brouwketel, kuip, koelbak, enz. Uik hop en gerst werd er goed gerstenbier (voorloper van de bruine) gebrouwen tegen 4 gulden 4 stuivers de ton. Een deel vanhet gebrouwen bier zal wel naar de omliggende gemeenten gegaan zijn, alhoewel we daar geen zekerheid over bezitten.

In een dagboek van een Aarschotse brouwer vinden we op 1 maart 1789 :
"Het brouwen gaet slap; er zijn geene uytvaerten ofte kermissen. ook
"de boeren brouwen buyten veel self te meer nog wordt er veel in de
"brandewijnstokerijen gebrouwen soo binnen als buyten de stad. Soo
"siet men alle haegen beschudde wind, die betalen geen impost, het
"cost mij 15 gulden 11 stuiver".
Zoals u ziet klagers en oneerlijke concurrentie is er altijd geweest.

In de 16e eeuw bestond er op Schoonhoven ook een brouwerij "Panhuisbrouwerij" dit volgens een leenverklaring door Arnold van Eynatten, heer van Schoonhoven in 1548. In 1707 brouwde de Sint Joris Gilde ook zelf haar bier voor 9 gulden en 2 stuivers (volgens rekening van het Gildenboek) Louis Van Ophem baatte in de jaren 1825 de brouwerij "Drossaerde" uit, terwijl in 1827 Jos Percy in de Kortstraat de brouwerij "De Hertog" stichtte.

In 1838 hield Louis Tielemans-Van Ganzen, groothandelaar in hout, eigenaar van een zeilschip er een brouwerij op na in de Cantory (Kasteel van Coomans de Brachène).

(vervolg verder in blad)

SPORT nieuws

Sportvrienden,

Hoewel de uitslagen,die onze zwart-witten in de loop der maand oktober behaalden veere van schitternd kunnen genoemd worden, toch durf ik het aan te voorspellen dat binnen afzienbare tijd de onzen weer tot één der moeilijke te kloppen ploegen uit de reeks zullen groeien.

Inderdaad,ook al was de puntenoogst niet bijsster groot,toch was dame fortuna telkens aan de zijde van onze tegenstanders.Niet alleen hebben we op dit ogenblik de onbeschikbaarheid te noteren van spelers als Herckens,Van de Broeck,Govaerts,Theys,Joris,Grandjean,Steylaerts,en zelfs tijdelijk van Nees en Boeyens,daarbij komt nog dat de twee away-matchen in werkelijkheid beiden door onze jongens dienden gewonnen te worden,rekening houdend met het gepresteerde spel.

In Fléron,waar we met 2-1 onderdeden,oordeelde een fantast van een scheidsrechter het gepaster,als Antwerpenaar,voor de Walen te fluiten en verspeelden we daar onverdiend en tegen het spel in de twee puntjes.Nietwaar,mijnheer De Bisschop? In Doornik anderzijds,waar we zeventig minuten in de aanval waren,was er een ongelooflijke prestatie van de thuisdoelman nodig,om Van Elzen ,die een schitterend wederoptreden deed,te beletten de puntjes naar onze Demerstad mee te voeren.

Voor eigen volk integendeel kan AS zijn gewoon spel niet demonstreren,en speelt dan doorgaans onbeholpen,zonder te durven risico's nemen.Hiervan kregen we nogmaals het bewijs in de door onze jongens met 0-3 verloren thuismatch tegen Jong Aarlen.Deze matte prestaties liggen grotendeels aan de vernietigende politiek van de meerderheid der AS-supporters (zijn ze die naam wel waardig???);die het goede van hun spelers niet schijnen te zien, en bij de minste fout een oorverdovend awoert-concert inzetten,jazelfs voor de tegenstrevers durven supporteren. Zulke mensen horen niet thuis op een voetbalveld.Op dit gebied is ons stadje nog een waar boerendorp. Nu zondag komt Daring Leuven op bezoek.In deze derby hebben onze jongens dan de kans om hun supporters te laten inzien dat ze ongelijk hebben te wanhopen.Waar de eerste ploeg nu op de 14° plaats staat met een bilan van 8/1/4/3/5/13/5,staan onze reserven op kop van hun klassering.Deze maand behaalden ze 5 van de 6 punten met een drawn in Fléron,en overwinningen in Aarlen en Doornik.Het ziet er maar uit dat mijn pronostiek dat

59/200

onze reserven bij de 3 eersten zullen eindigen,wel zal bewaarheid worden.

Ook van het jeugdfront beter nieuws. aar tegen Union geen puntenoogst werd behaald,wonnen onze juniores in Schaebeek.Thuis tegen Diest bleven onze juniores en scholieren aan de winnende hand. Slechts onze kadetten zijn tot nogtoe puntenloos. Spijtig dat zoveel jonge elementen om één of andere reden teloor gaan voor de voetbalsport,verhinderd door ouders of school. In een artikel volgende maand zal ik trachten dit probleem eens te onderzoeken. ijn collega Roger Schellens maakte me verder volgend interessant overzicht over.Op dit ogenblik beschikt AS voor de 1° ploeg en reserven over 43 spelers.(Hierbij zijn de juniores bevat die reeds in de eerste ploeg uitkwamen.

Doel:Claes,Herckens en Verhaegen.

Backs:Baus,Boeyen,Geens V.,Tonstents,Tuerlinckx.

StoppersClaes,Grandjean,Sapion.

HalfsBotson,DelbaerenDewel,Geens R.,Govaerts, eulemans,Nees,Sneyersn Van de Broeck,Van Rensbergen.

Buitenspelers:Bergen,Brabants,Ceulemans,Ceulemans W,Dewel I,Geens R, Neefs,Steylaerts,Van Ouytsel J,Van Kerckhoven,Van Kriekckingen,Verbruggzn.

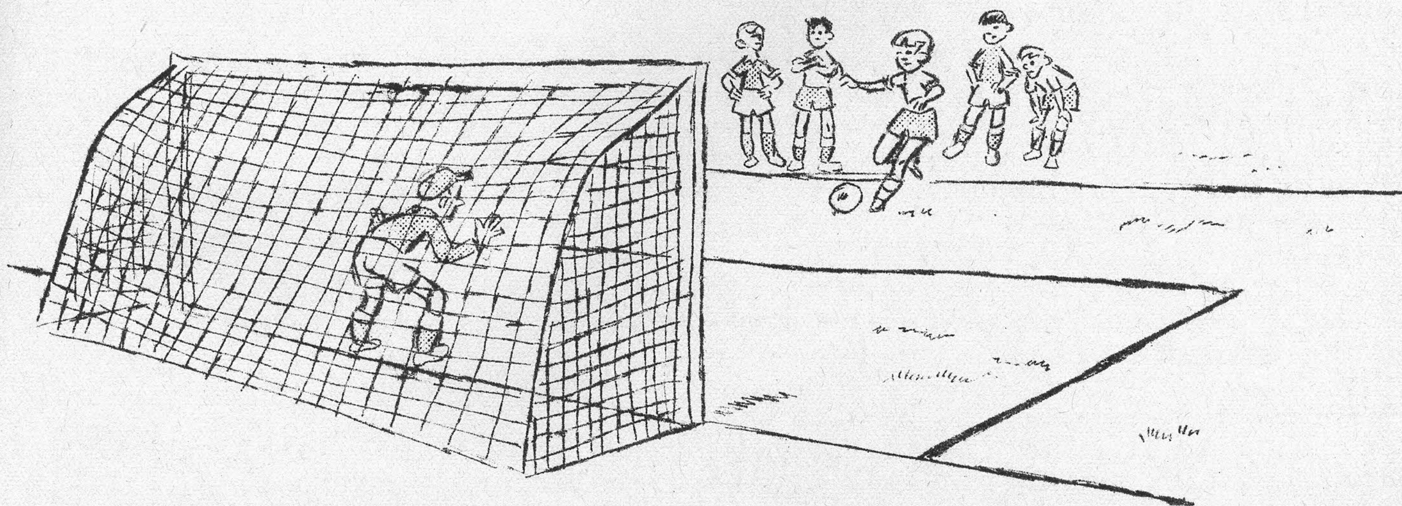
Binnenspelers:De Wever,Huyzegems,Janssens,Joris,Theys,Wittemans, Wouters.

Midvoors:Van Elsen,Van Ouytsel O.,Willems.

De onderstreepte spelers speelden dit seizoen reeds in het eerste elftal.Ik merk verder op,beste lezer,dat ook talentvolle juniores te wachten staan om dit lijstje aan te vullen,wat wel eens zal nodig zijn daar voor de eerste acht matchen van dit seizoen reeds beroep werd gedaan op 24 spelers.

Tot volgende maand,beste sportbroers,

Stedo.-

UITSLAG BALLONNEKES-WEDSTRIJD

59/201

—VLAAMSE KERMIS „BEKAF„ 1959—

	Nr	Landingsplaats	kms	Naam en adres
1.	80	Walstedde ü/Ahlen (Westfalen) D	231	CUMPS Chris-Staeystr. 26 T/S
2.	94	Halingen-Ruhr D	197	LEMMENS Mariette-Langdorpsest.135
3.	100	Attendorn-Sauerland D	181	VERTOMMEN Jos-Aurheide 37 T/S
4.	58	Utrecht N	125	SMETS Hilde-Gelrodeweg 77 T/S
5.	149	Adenau D	121	DE KEYSER Jeanine-Nieuwland 11 Gelrode.
6.	103	Rheydt-Mülfort D	115	GOVAERTS Beatrice-Martelarenstr.
7.	40	Milsbeek N	112	JORIS Firmin-J. Tielemansstr.
8.	32	St. Oedenrode N	78	BRUYNINCKX Willy-Martelarenstr.41
9.	93	Wessem N	74	MASSANT Godelieve-Herseltsest. 41
10.	70	Nederweert N	73	VERBIST Wim-Amerstraat, 117.
11.	3	Knegsel N	60	INGELBERTS René-Berkenstr. 14
12.	33	Eksel	42	THEYSKENS Rita-Molenstr. 34
13.	131	Eghesée	42	SANNEN Daisy-Langdorpsest. 107
14.	42	Arendonk	39	GEYSKENS Annie-Begijnhof 29
15.	47	Leopoldsburg	34	LAMOTTE Fr.-Leuvensestr. 28
16.	67	Paal	25	LINDEMANS -Elzenhof
17.	101	Veerle	14	CLAES Peggy-Diestsestr. 2

AL DEZE GEKLASSEERDEN MOGEN EEN PRIJS AFHALEN IN HET CAFE OP DE SPEELPLEINEN "BEKAF" - dit vóór 1 december 1959.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

(VERVOLG - BIERGESCHIEDENIS VAN AARSCHOT)

In 1865 vinden we de brouwerij "De Hertog" uitgebaat door Rikske Tielemans.

Het is uit deze brouwerijen dat de huidige brouwerij Tielemans afkomstig is. Dan zijn de Families Van Bergen (de oude mensen spreken nog van de Brouwerij van Van Bergen) en Tielemans eigenaars geworden om tenslotte in handen te komen van de familie Coomans de Brachène.

In het begin van deze eeuw stichtte de in Aarschot gekende familie Boeyé met name Julien Boeyé in de Amerstraat de brouwerij "Victoria" waardus ook het specifieke Aarschotse bier "De Bruine" gebrouwen werd. Na de eerste wereldoorlog is deze brouwerij dan in handen gekomen van de heer Valvekens naar wiens naam ze dan ook werd genoemd.

VORSER.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

ALLES WENT.

Zeer laat en in redelijk verheven stemming komt Bomans de slaapkamer binnengezeild. Ogenblikkelijk begint vrouwlief haar sermoen.
- Scheer je weg, schreeuwt de verontwaardigde echtgenote ten slotte. Ik begrijp niet hoe ge nog de moed hebt mij in het gezicht te zien!
- OOOOch... hakkelt Bomans, een mens wordt stillekensaan aan alles gewoon.

Schuimend biertje wat pleziertje
Bruine buik met witte col......

59/202

HET BIER

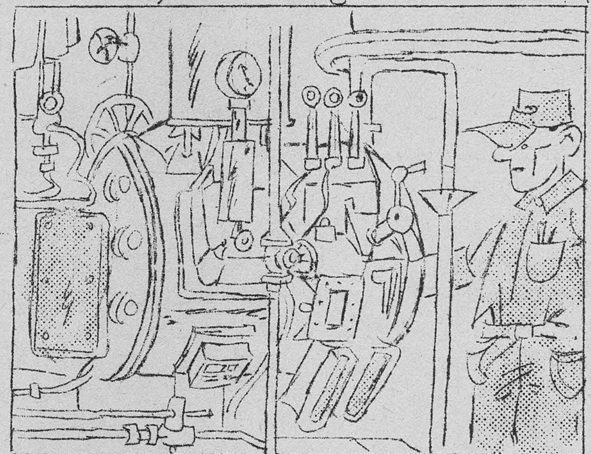
Onder de courante bierverbruikers, zijner slechts weinig, die een flauw idee hebben, hoe en waarvan het bier in deze tijd gemaakt wordt. Thans zullen wij trachten een klein tipje op te lichten van de sluier die het mysterie van de bierfabricatie bedekt.

DE VOORNAAMSTE STOFFEN: BIJ DE BOEREN.

De grondstoffen zijn: mout, water, gist en hop.

MOUT is gerst, die men inweekt tot een vochtgehalte van 45% (normaal geoogste gerst heeft van 14 tot 18% vocht) waarna men ze gedurende 7 tot 12 dagen laat kiemen. Gedurende deze kiemperiode wordt de zetmeelkorrel "afgebrokkeld" door de ontwikkelde enzymen van het groeiende embryo. Deze afbrokkeling gebeurt in hoofdzaak op drie fronten: de celwanden worden doodringbaar gemaakt, het zetmeel wordt gedeeltelijk omvormd tot suiker (zetmeel is in feite een reeks suikermoleculen aan elkaar gebonden) terwijl de complexe eiwitstoffen ontdubbeld worden tot lagere ttz. met een kleiner moleculgewicht. Eens die afbrokkeling ver genoeg gevorderd, wordt de kieming stilgelegd, door het kiemende graan te drogen: "eesten" genaamd, aan 80° tot 120°C. Het aldus bekomen procukt is MOUT.

HOP daarentegen is de vrouwelijke bloem van de hopplant, en groeit dus als dusdanig op het veld. De geplukte hop wordt ook gedroogd, eveneens eesten genoemd, en geperst in ballen, om een goede bewaring te waarborgen.

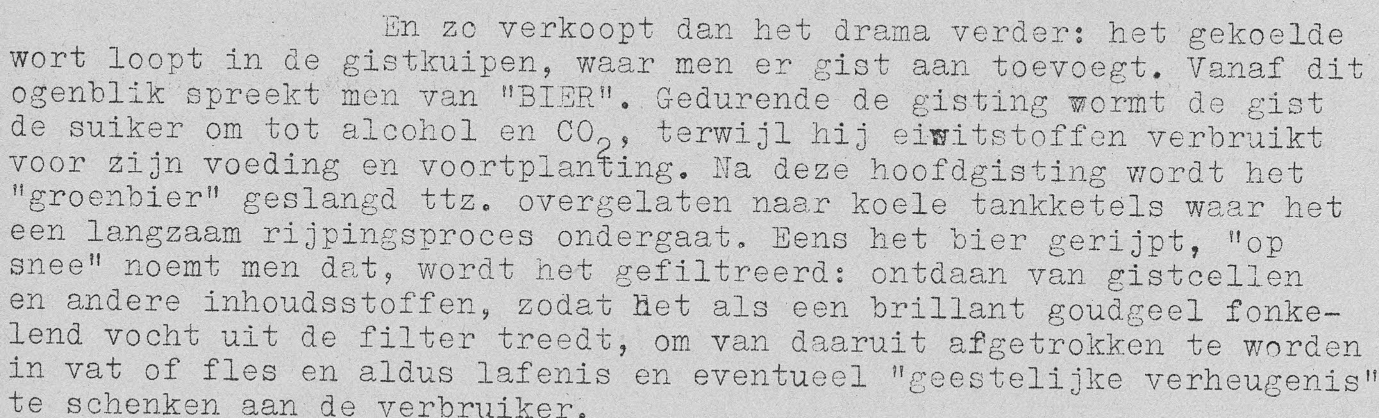
GIST is een eencellig microörganisme een levend wezen dus, dat geprocuceerd wordt door voortplanting in een voedingsmilieu.

WATER ten laatste, is een zeker vocht, dat op kamp soms ongevraagd door het tentzeil sijpelt, maar in de brouwerij uit artesische putten gepompt wordt, gezien de grote behoefte eraan.

Na deze voorstelling van de acteurs, volgt dan het drama zelf. Regie voert de brouwerij-ingenieur, terwijl in de diverse fazen assisteren de brouwmeester koeler, keldermeester, filtreerder en aftrekker.
Eerste bedrijf speelt in de brouwzaal, het hart van de brouwerij, voorzien van machtige blinkende roodkoperen ketels, en dito kranen en buizen. Het geplette moet wordt "gestort" ttz. gemengd met water aan 45° tot een dik beslag. De temperatuur wordt vervolgens in verscheidene trappen opgevoerd tot 72°, waarna het beslag in de filtreer-

oooooooo--------

kuip gepompt wordt, Het klaar vocht, dat nu suiker, eiwitstoffen en mineralen bevat, wordt er afgetrokken en in de kuip blijft het eerste bijprodukt van de brouwerij achter: de draf die gebruikt wordt als veevoeder. In feite bestaat de draf dus hoofdzakelijk uit de pel van de gerstkorrels. Het klaar "wort" dat in de kookketels gelopen was, wordt daar gedurende 2 uren gekookt met hop, teneinde aan het bier een fijn hoparoma te geven en ook om een gedeelte der eiwitten te doen neerslaan. Dit gekookte wort pompt men dan op de koelbak, waar dus het tweede bedrijf begint: het koelen. Tegenwoordig gebeurt dit in gesloten apparaten, door het bier in tegenstroom te leiden met putwater en gekoelde pekel op -10°.

En zo verkoopt dan het drama verder: het gekoelde wort loopt in de gistkuipen, waar men er gist aan toevoegt. Vanaf dit ogenblik spreekt men van "BIER". Gedurende de gisting wormt de gist de suiker om tot alcohol en CO_2, terwijl hij eiwitstoffen verbruikt voor zijn voeding en voortplanting. Na deze hoofdgisting wordt het "groenbier" geslangd ttz. overgelaten naar koele tankketels waar het een langzaam rijpingsproces ondergaat. Eens het bier gerijpt, "op snee" noemt men dat, wordt het gefiltreerd: ontdaan van gistcellen en andere inhoudsstoffen, zodat het als een brillant goudgeel fonkelend vocht uit de filter treedt, om van daaruit afgetrokken te worden in vat of fles en aldus lafenis en eventueel "geestelijke verheugenis" te schenken aan de verbruiker.

Tot daar dan deze zeer rudimentaire schets, die naar ik hoop, niet te zwaar op de maag gevallen is.

-:-:-:-:-:-:-:-:-:-

MOPPENBUS.

De twijfelende minister.

Er was eens 'n minister van langs hier die nog niet helemaal vertrouwd was met de Nederlaandse taal. Toch was het eensdaags in zijn eigen belang er een speech in te houden. Hij las vooraf de tekst luidop, en vroeg zijn sekretareske of er fouten in stonden. Ze zei, dat hij niet mocht zeggen: "Gij Vlamingen de schone Volk" maar "het schone volk".

De minister nam het haar niet kwalijk. Hij was haar zelfs dankbaar en zei: "Mag ik u af entoe iets vragen, als ik twijfel aan mijn geslacht ?

-JE TRAPT OP MIJN BEEN, LOMPERIK!

LOFLIED AAN DE BRUINE

59/204

Refrein.

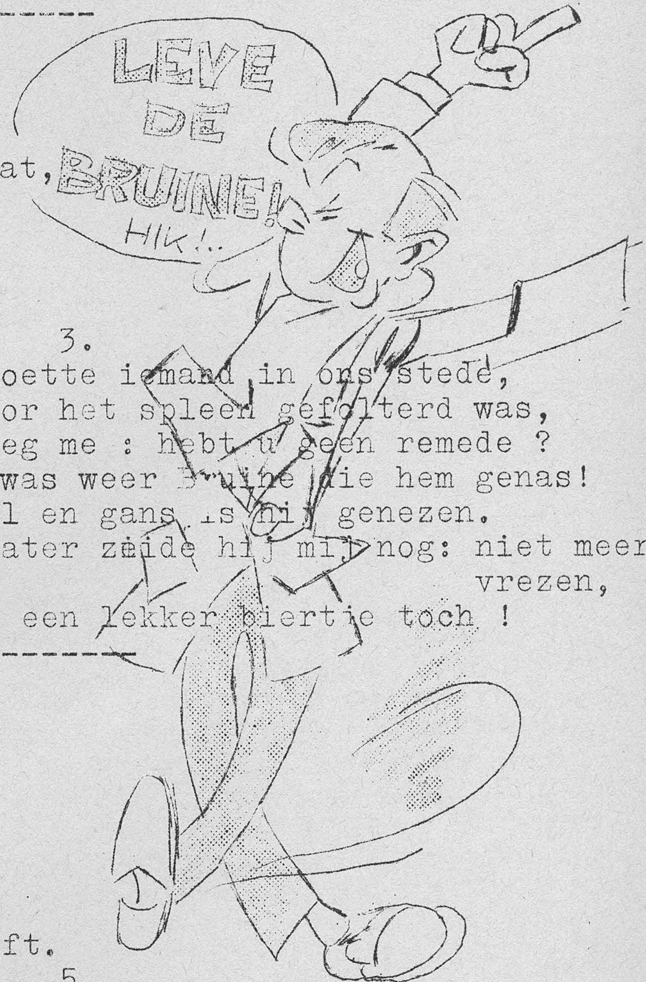
Geen plaatsken is er op aard
of het is voor iets vermaard
en wij mannen van plezier
wij pochen op 't aarschots bier !

1.

Laatst kwam mij een jongeman tegen
Vroeg me raad voor 't liefdeverdriet
En 'k zei : wel drink een pint of negen
En zijn 't er tien, nauw steekt het niet
Dra komt uw schone blonde weder
Vergiffenis vragend voor uw voet
En dat zo zachtjes en zo teder
Wat toch dit Aarschots bierken doet !

2.

Ook zag ik eens, in vroeger dagen,
Een mens die eksterogen had,
Die kwam bij mij om raad te vragen,
En 'k raadde hem weer 't Aarschots nat,
En d'eksterogen zijn verdwenen,
Ten minste voor nen dag of acht
Geen weren meer aan voet of tenen,
Dank aan Aarschots bierken kracht.

3.

'k Ontmoette iemand in ons stede,
die door het spleen gefolterd was,
En vroeg me : hebt u geen remede ?
Nu 't was weer Bruine die hem genas!
En heel en gans is hij genezen.
Want later zeide hij mij nog: niet meer vrezen,
Dat is een lekker biertje toch !

4.

'k Heb als gezien dat zeker vrouwen
En die zijn zeker niet zo naar,
Zo vreselijk op hun mannen houwen,
alsof het droge stokvis waar.
Wel arme sukkels, wilt ge kennen
Den raad dien ik u gratis geef,
Ge moet uw vrouw Bruine gewennen
En 't is al vriendschap dat ge beleeft.

5.

Het Aarschots bier voor alle kwalen,
Is wis de beste medicijn,
En 't druifnat zelfs kan het niet halen
Bij onze eed'len Dietschen wijn.
Geen vreemd'ling komt ons stadje binnen,
Of maakt er altijd goeden sier,
En leert ons lekker bier beminnen.
BRAVO! BRAVO! VOOR 'T AARSCHOT BIER.

-----------coooOoooo-----------

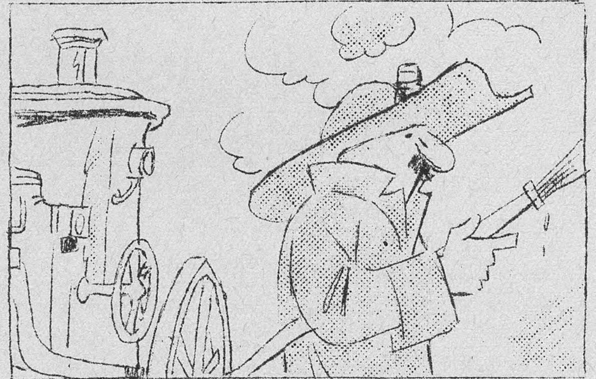
nieuws

59/205

UIT AARSCHOT-STAD

Zet u maar op uw gemak, soldaten en burgers, dan verhaal ik de nieuwste episode uit de "petite histoire" van ons geliefd stadje aan de stinkende Demer.

- 1 oktober : Vandaag is het de inzet van de rozenkransmaand. Aan verschillende kapellekens in de ganse stad wordt weer elke avond het rozenhoedje gebeden. In de Martelem hebben ze er iets op gevonden : "De levende rozenkrans".
- De brandsireen werkt ook deze maand bijna even regelmatig als een klok. Gelukkig dat men stilaan begint te denken aan een permanente brandweer. De mensen zijn het hier beu van telkens, midden in de nacht, ongerust te worden gemaakt voor een schouwbrand ergens in het diepste putteke van de Gijmel.....

- In de grote kerk is het H.Uur voor de vrouwen: talrijke opkomst.
- Begrafenis van het kindje, Gustaaf de Cracker (8maand), dat voor enkele dagen zo tragisch om het leven kwam: verdronken in de beerput.
- Op de Grote Markt wordt de praktijk van notaris Cappuyns overgenomen door de nieuwe notaris Van Kerckhoven. Nu hebben de mensen het dus heel gemakkelijk: ge sterft, ge laat uw dood vaststellen door dokter Van Kerckhoven, ge laat uw laatste wilsbeschikkingen uitvoeren door zijn broer en de rouwkledij halen de erfgenamen bij de derde broer...
- Uit Bourbon-l'Archambault in Zuid-Frankrijk, komen ons berichten toe over de roem die een jong Aarschots kunstschilder, Louis Vrijdags daar oogst met zijn doeken. Niemand minder dan Z.K.H. Prins Xavier de Bourbon Parma had de opening van de tentoonstelling in het casino opgeluisterd.

- 2 oktober : Op voorstel van E.H.Deken zijn tal van mensen vandaag begonnen met de viering van negen achtereenvolgende eerste vrijdagen.
- Naar we vernemen heeft kunstschilder Van Gauwbergen (van op de Staylanden) zo een groot sukses gekend bij de tentoonstelling van zijn werken in de Kredietbank te Brussel.
- De moeder van Mgr Theeuws wordt vandaag begraven. Men meldt ondermeer de aanwezigheid van Mgrs Suenens, Schoenmakers, Vanden Bosch, Janssens, Cammaert. Het valt op dat er zoveel priesters in de kerk hebben plaatsgenomen. Het knapenkoor van het college verzorgt keurig de liturgische gezangen.

- 3 oktober : Vandaag ligt het huwelijksbootje klaar voor Maria Coremans van de Betekomsesteenweg.
- Juul Van Gastel uit de Hoogstraat wordt op zijn werk in een fabriek te Haren onverwacht dood gevonden.
- Hypolite Verhoeven (Steystraat) vader van 4 kinderen, wordt ten grave gedragen.

4 oktober : Bij de scouts noteren we de overgang van enkele welpen tot verkenners, dit natuurlijk tijdens een plechtige vergadering.

5.9/206

- Te Mechelen, in de kliniek, sterft Grietje Van Baeklé, het dochtertje van Louis Van Backlé.
- Vandaag gaat een nieuwe uurregeling van de treinen in: Joepke heeft uitgerekend dat er per dag ongeveer een vijftigtal treinen uit Aarschot vertrekken. Onder bestemmingen komen voor: Luik-Guillemins, Tamines en Eisden-Mijnen. Meer verheugend nieuws is dat men er weer in geslaagd is van enkele bakken (waarmee onze voorouders destijds nog ten strijde trokken tegen Julius Caesar) uit de lijn te nemen. En wat men nooit gezien heeft: een tweetal treinen met splinternieuwe wagens doen voortaan dienst op de lijn Brussel-Hasselt. Alleen de reizigers van eerste klas zijn niet kontent: de kussens zijn nog niet eens mals gezeten.

- 5 oktober : Onderpastoor Ven verandert voor een viertal weken in sergant Ven. Gek idee, nietwaar, dat onze onderpastoor een maand kamp gaat doen in Duitsland. Heeft hij er teveel mee in zijn kop gezeten? Weet ik niet. Maar hij was van altefatie toch vergeten zijn pakken mee naar 'tstation te nemen, en dat is toch nogal straf !
- In Leuven begint een nieuw akademisch jaar. Van morgen af zullen de eerste-klasse-coupés weer bezet zijn met de Aarschotse uitgave van de "prins-naveteur-student".
- Pater Ekonoom van de Picpussen gaat rond in alle huizen en haalt 13.800,-fr rond, voor zijn Indianen van Zuid-Amerika.

- 6 oktober : Men is aan 't Sas bezig het slijk boven te halen uit de Demer. Ik geloof dat men een speciaal weerstandbiedend reukorgaan moet bezitten om zo'n werkje uit te voeren. En was de stank daarmee maar gedaan, dan zouden de mensen van Aarschot nog met plezier aan zo'n werkje beginnen.
- De Lourdeskring heeft een nieuw initiatief genomen: een gewijd Maria-beeldje zal op éénjaar de ronde doen van talrijke Aarschotse gezinnen. Telkens zal dan in familiekring gebeden worden voor de Pauselijke intenties.

- 8 oktober : In de voormiddag begrafenis van Guillaume Delsaerdt uit de Tiensestraat.
- In de namiddag zijn er dopen in serie: Myriam Cuypers, Carina Goossens en Jozef Windelinckx.
- Meester Fons Verstreken (Dennestraat) heeft ook een stapel schilderkunstwerken klaar en doet mee in Tienen aan een expositie en competitie. Na vele schiftingen onder de beste kunstschilders blijft hij over met de vijf beste. Dan wordt onder hen geloot voor de premie maar van loten heeft Fons geen verstand, de premie gaat naar een andere.

- 9 oktober : Pijnlijk sterfgeval op de Leuvense steenweg: Mevrouw Van Tielt sterft te Wezemaal op het ogenblik dat men haar dringen naar Leuven overbracht.
- Bij Tante Marie en E.H.Govaerts (als ge 't niet moest weten: die zendt af en toe ook al eens een artikeltje in voor de Kasseistamper) wordt de gevel in 't nieuw gestoken.
-'t Jazzke krijgt konkurrentie op de Bonewijk. Vlak naast zijn deur en naast de frituur Patteet wordt een nieuw café Safir geopend. De uitbaters zijn de familie Claes uit de Tiensestraat. Zij hebben er een klein gezellig caféke met een grote Juke-Box, en het gaat er lustig aan toe...

- De familie Peuters (aannemer op de Bonewijk) verhuist naar Brussel. Wat gaat er nu met dat mooie huis gebeuren? Verhuren of verkopen ? Moest men het weggeven dan kan de Kasseistamper steeds in dankbaarheid aanvaarden om er zijn uitgebreide redaktionele diensten te huisvesten.
- Louis Vrijdags komt voor een tweede keer in 't nieuws : nu heeft hij een plaatsje als tekenaar vastgekregen bij het stadsbestuur. De soldaten zijn hiermede verwittigd dat zij niet moeten verschieten dat hun stad er, bij hun terugkeer, als een atelier van Picasso zal uitzien (dit laatste zonder dat wij zulks persé beklagenswaardig zouden achten...)

- <u>10 oktober</u> : Liske en Warre van op 't Schaluin zijn 60 jaar getrouwd. In een prachtige stoet trekken ze op naar 't stadhuis waar ze plechtig ontvangen worden.
- "Wij komen onze Gust terughalen, want wij kunnen hem in Aarschot niet missen", dat heeft ZEH Deken gezegd tegen de verbaasde verpleegsters in Lubbeek. En zo komt het dat Gust, de stoeltjeszetter, weer thuis is.
- Rocco Granata, voor enkele maanden nog een onopgemerkt zaterdagavondzangertje in de Witte Molen, heeft het, dank zij zijn plaat Marina -Manuela tot topvedette gebracht. De baas van de Witte Molen heeft zijn molen terug duchtig aan 't draaien gebracht met dit lancement van de Italiaanse tekstdichter-komponist-zanger uit Waterschei. Vanavond, zoals nog tal van avonden deze maand, is het er weeral volle bak. Wijd en zijd bekende persorganen (o.m. Klamer-Nieuws) wijden tot tweemaal toe een volledige voorpagina aan de snelle opgang van de nieuwe superstar.
- 's Nachts wordt Sooike Bergen (Gijmelsesteenweg) in der haast naar de kliniek van Leuven vervoerd en berecht.

- <u>11 oktober</u> : Florke Ceuppens overlijdt in het rustoord. Men noemde haar soms wel 'Florke van doodjager' omdat haar man destijds boswachter was.
- In de grote kerk houdt E.P.Adelbertus Vanfrachem een pracht van een afscheidssermoen. Met het vurig entoesiasme van een jong idealist, met het koele realisme van iemand die de vijftig passeert, met de open glimlacht van een mens die zich gelukkig weet, met de tranen van iemand die zijn duurbaren gaat verlaten om hen wellicht nooit weer te zien. Hij vraagt bijna niet naar geld maar uit de volheid van zijn hart laat hij de diepe zin van het kristendom aanvoelen. Naar de Indianen van Peru zal pater Adelbertus, pater Ekonoom van het Damiaancollege, vanwege de Aarschotse gelovigen niet minder dan 26.000,-fr meenemen.

- De Kajotters houden een gewestelijke studiedag in het kollege.
- De mannen van de Sint Barbaragilde vieren het 35-jarig bestaan van hun vereniging. Ze worden ontvangen op het stadhuis en drinken er de erewijn. Om vijf uur is er een dankmis waar oud-proost, ZEH Cuypers, een treffend sermoen houdt. Tenslotte is er in de Lei een plezante avond met het Trekkers-cabaret.

59/208

- Bij de Katholieke Vereniging voor Gebrekkigen en Verminkten wordt een voorlopige balans opgemaakt over de lotjesverkoop bij de geluksloterij. Julia De Wil heeft al meer dan 400 boekjes verkocht...
- Sensatie in de kerkstraat: bij René Smets heeft de kleine jongen zichzelf opgesloten op een bovenverdieping. Men moest de kleine van buitenuit met een ladder bevrijden.
- Aarschot Sport laat zich te Fléron nog maar eens overkladden. Deze keer met 2-1.

- 12 oktober : Mannen van 't kollege krijgen vrijaf. Hun kollegas humaniora studentinnen in Sancta Maria doen dapper mee. De leerlingen van de andere afdelingen van Sancta Maria lopen over van jaloezie.

- Op de Gijmelsesteenweg beginnen de eerste opmetingen met het oog op de nieuwe makadam; het zal hier vlugger vooruitgaan naar gelang de weerkundigen voorspellen, dan op de Betekomse steenweg.

- 13 oktober : In 't zaaltje van de Dekenij begint een lessenreeks van de vrouwengilde
- Florke Ceuppens wordt begraven...

- 14 oktober :"Het ontstaan van het leven" is de titel van een spreekbeurt door Dr. A riën op aanvraag van de kajotsters. Men meldt een buitengewone opkomst.

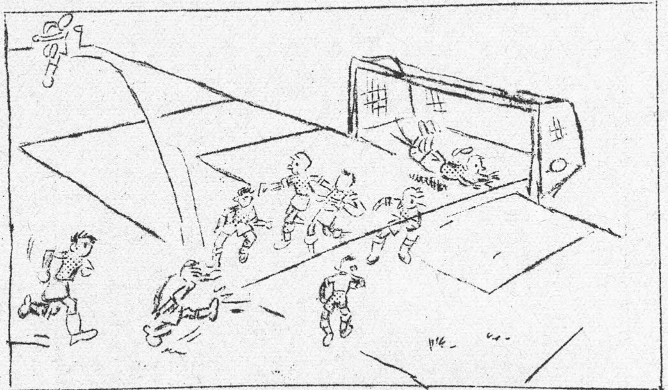
- 15 oktober : We vernemen het overlijden van Louis Daems in het rusthuis te Tienen.
- In het park groeien notelaars. Rijpe noten vallen af als het hevig waait. De ouderlingen weten dat. ZEH Deken staat wit met de ouderlingen... dus eet EH Deken de ganse dag slechts noten uit het park.

- 16 oktober : Ophefmakende berichten melden de verschijning van een regionale editie van het soldatenblad op de parochie van Kristus Koning. Het is ongeveer zo toegegaan als met deberuchte mop van de valse "Soir": spoedvergaderingen, diskussies, doorslaande argumenten ... en tenslotte komen de zaken dan weeral voor mekaar.
- Juffrouw Meylemans geeft les in Sancta Maria, dat wist ge misschien niet. Maar als ge hebt horen vertellen dat op de Elisabethlaan een vrouw werd aangereden door een personenwagen, dan weet ge toch al iets over haar. Gelukkig waren er geen ernstige gevolgen.

- 17 oktober : De mannen van de brouwerij vieren Sint Arnold, hun patroon. Voor ene keer op 't jaar mogen ze zich met volle overgave geven aan het produkt dat ze een gans jaar lang met zoveel toewijding hebben helpen maken.
- En nog steeds regelmatige afvaarten van de huwelijksbootjes: nu is het de beurt aan Ghislaine Janssens.
- Deze week werd er weeral eenhele serie bosbranden gemeld: elk dorp dat zich respekteert roept tegenwoordig pompiers minstens één keer per week op om zo'n brand te blussen . Betekom, Gelrode, Begijnedijk, Rotselaar, Langdorp, Gijmel: als ge graag eens een bos ziet branden moet ge er nooit lang wachten.
- Begrafenis van Sooike Bergen met heel veel volk.

- 18 oktober : Missiezondag. Voor de gelegenheid heeft men een altaar opgetimmerd voor het oksaal met daarachter een reusachtige wereldkaart waarop al de namen van de Aarschotse missionnarissen zijn aangeduid: het is niet zonder fierheid dat we vaststellen dat Aarschot 9 aktieve missionarissen en 4 aktieve missizusters telt, die benevens in alle hoeken van Kongo, ook te vinden zijn in Indonesië, de Verenigde Staten en Frankrijk.

E.H. Govaerts houdt een entoesiaste preek: "Als we vandaag een fatsoenlijke som rondhalen, dan sturen we naar elk van onze missionarissen een foto om laten te zien hoe wij missiezondag vieren." Pardag, 24.000,-fr in de schalen! Daardoor zullen onze missionarissen nog wel niet in 't geld zwemmen, maar het is toch een pracht van een resultaat.

- Aarschot Sport laat zich te Aarlen weeral neerkegelen met 3-0.
- De Vrouwengilde geeft een koffiebal. Dat bal bedoelt waarschijnlijk een illustratie te zijn bij de spreekbeurt van Mr Frederickx over de menselijke verhoudingen. De reis naar Holland en Antwerpen wordt nog eens herbeleefd dank zij de film van de proost. In de gewone omgang ziet ge dat zo niet, maar er zijn echte filmactrices tussen de leden. Ja - onder ons gezegd - er zijn verschillende leden die zich nu elke dag met Lux-toiletzeep wassen, want negen op de tien filmsterren doen dat toch !
- Aan Arthur Meulemans, die we in 't voorjaar te Aarschot gevierd hebben, wordt vandaag in het NIR een concert aangeboden. De zangers van het parochiekoor zijn aanwezig in studie IV waar drie werken van de Meester een eerste uitvoering kennen. We bemerken om. de aanwezigheid op van Mgr Van Waeyenbergh, Gouverneur Roppe van Limburg, Emiel Van Hemeldonck en de Heer Boon, administrateur-directeur-generaal van het NIR.

- 19 oktober : "De Post, de Post" het loopt vandaag als een vuurke door de stad, "men werkt verder aan de Post". Zelfs wanneer Joepke 's avonds laat passeert wordt er dapper doorgewerkt. Wellicht beleven de jongsten onder onze lezers het dan toch nog ooit dat die reusachtige bouw klaarkomt.

- 20 oktober : Een 25-tal BJB-meisjes houden op Bergvijver een jeugdronde over de mode. Hoe de mode is, kan onze soldaten weinig schelen, maar wat ze kost, daar zullen we later wel moeten belang in stellen, als het lief een echtgenote geworden is, en we er andere dingen zullen moeten voor betalen dan een pintje bier en een entreeke vooreen bal.
- Zeer belangrijk bericht: moest één van onze lezers een jonge vaars zonder tanden verloren zijn, dan wordt hij verzocht die te komen afhalen bij de genaamde Frederickx J, uit Aarschot. 't Is niet te geloven wat de mensen allemaal kunnen verliezen. Enfin, meldt U maar bij depolitie.

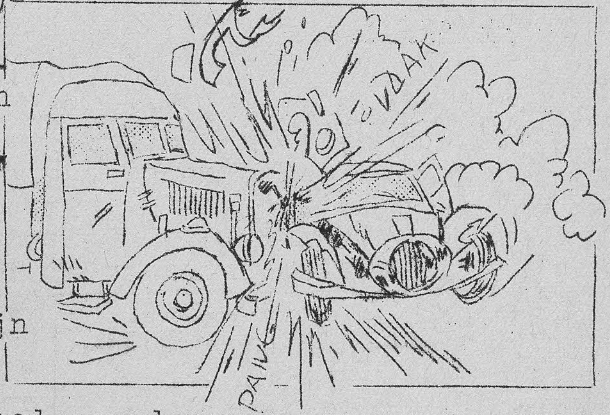
- De nieuwe huizen beginnen al op te fijzen langs de pas-aangelegde Koning Boudewijnlaan (dat is de straat tussen het stationsplein en het Kapitein Gilsonplein).

- 21 oktober : Proostenrekollektie van de Boerenbond in 't kollege.
- In de Leuvensestraat overlijdt vandaag Charel Borremans, wel gekend in Aarschot.

- 22 oktober : In de Martelarenstraat komt zich een schoenmaker vestigen naast Turre Rijkmans.
- Remy Frooninckx opent een smeerstation aan het slachthuis. Konkurrentie zal hij daar wel niet hebben hoewel er nog "smeerstations" (voor de keel) in de buurt zijn.

- 23 oktober : Een doorkalme vrijdag... enkele verre klanken van de repetitie van het parochiekoor... en enkele verstokte kinemabezoekers die zich tegen elf uur naar huis spoeden, dat is alles.
- Mensen van Langdorpsesteenweg en Gijmelsesteenweg denken dat ze gaan beginnen met de bouw der nieuwe kerk: het bouwterrein wordt van boven tot onder afgemeten omdat de niverleringspunten minutieus juist moeten gekend zijn. Ze moeten dus nog een klein tijdeke wachten, maar 't komt, vast en zeker.

- 24 oktober : Dolf Holemans (dokter) uit de Bogaardenlaan, komt vandaag thuis van zijn huwelijksreis naar Jeruzalem. Hij vertelt straffe verhalen over panne in de woestijn en slapen onder een venster waar ge uw kop niet moogt doorsteken of ze schieten hem af. Met zijn VW had hij in Yoegoslavië een botsing met een tientonder. Zijn auto vloog in brandterwijl Dolf bewusteloos achter het stuur lag. Zijn echtgenote, die zelf zwaar gekwetst was aan het hoofd, heeft hem er uit gesleurd en hem zo van een gewisse dood gered...

- De kajotters gaan samenwerken met de jeugdgroep van het Marialegioen: Jef Van Brusselen komt voor de verzamelde leden spreken over "Verkeren is een kunst". Dat is nu eens een waarheid (niet als een koe maar) als een olifant. Maar het is ook een waarheid als een olifant dat de meeste mensen zich daar eerst van bewust worden als het veel te laat is.
- De Middenstand ziet de zaken groots: ditmaal is het weer een regionaal beroepskongres dat doorgaat in 't kollege. Er zijn sektievergaderingen voor elke branche: zijn ze dan toch misschien van zin zich even veel macht te verschaffen als de sindikaten ?
- De studenten van Tijl vergaderen vandaag ook weer. Dat gebeurt wel meer maar nu zitten ze weer in een provisoir lokaal dat hun door de middenstand ter beschikking wordt gesteld, omdat men op Bekaf geen plaats meer heeft. Naar 't schijnt is er geen andere uitweg dan een bijlokaal te huren van een caféke aan de statie. Om die kosten te dekken zullen zij dan waarschijnlijk, tot groot genoegen van het vrouwvolk, nog enkele bals meer moeten geven per jaar.

- 25 oktober : Kristus-Koningdag: onder de jeugdbewegingen valt vandaag de Chiro fel op: met een prachtige formatie trommelaars en vele nieuwe leden marcheren ze stijlvol door de stad.
- Niet alleen in Aarschot, maar ook op Bergvijver kent de Kristus-Koningviering een grote bijval.
- US Doornik-Aarschot Sport 0-0: bravo !
- De affichen en de artikels over "het hoogtepunt van het toneelseizoen in het Hageland" verschijnen: opvoering van "De Tsarevitch" van Lehar. Straks wordt Aarschot weer een Oberammergau in 't klein waar alles gedurende weken afgestemd is op de sensationele opvoering.

- In de namiddag: wafelengeur in stad en land. Waar de BJB-meisjes van Bergvijver op hun wijk blijven, zijn de Gidsen van Aarschot-stad meer agressief: zij verruimen hun markt en vinden zelfs afzet bij de Montfortanen van Rotselaar.

-'s Avonds geven de mannen van de Chiro een bonte avond in de Lei. Het programma moet wel goed gevuld geweest zijn, te zien aan het late uur waarop dat de mannen nog naar huis trokken.

- 26 oktober : Op Aurheide wordt volop gemeten voor de nieuwe steenweg naar Tienen (vertrekkend op het Kap. Gilsonplein). Van Audenhoven schijnt voor deze weg erg in de weer te zijn. Misschien hoopt hij dat er langs daar wat gesuikerd bla uwsel van Tienen naar Aarschot zal vloeien.... In elk geval nen oprechte merci hé Omer !
- Ook over de vernieuwing van de Van Tielen-brug wordt druk gesproken.

- 27 oktober : een echt hondenweer. Natuurlijk moeten de schalies van de kerk er weeral aan geloven.

- 28 oktober : Mevrouw Verhaert, echtgenote van Fik, wordt begraven. Wij kenden haar als ieveraarster van de H.Hartbond en ook als bestuurster van de Middenstandsvrouwen.
- De priesters van de streek hebben er iets nieuws op gevonden : omdat de ontwikkelde gelovigen hen steeds maar met ambetanter vragen lastig vallen, gaan ze nu regelmatig lessen volgen in 't kollege.

Op de eerste les sprak Magister Janssens over het Huwelijk.
- Om 2u 13 in de namiddag komt er een spiksplinternieuwe vuilkar aanrijden voor het stadhuis. Glinsterend als zilver. Wat een mooi zicht zal het zijn wanneer dit schone schrijn op een hygienische wijze ons huisvuil komt ophalen. Spaarzame burgers vragen zich af of de vuilbakken waarvoor we onze portmonnees zullen mogen leegschudden, ook op komst zijn.
- Rosalie De Messemaeker is plotseling overleden. Deopkomst voor het rozenhoedje aan het kapelleke van de Martelem is zeer groot.

- 29 oktober : Opdat het rustoord er fris en jong zou blijven uitzien wordt het nog maar eens opgeschilderd.
- Begrafenis van Engelbert Vincks en Alfons Hendrickx: deze laatste is de oud-camionneur van de statie. Men heeft hem destijds de benen moeten afzetten. Hij is de echtgenote van Bertha, die we ook zolang met de groene camion hebben weten rondrijden; zijn dochter Lisette doet het werk tegenwoordig samen met haren Jef...
- Jos Scheunis in de A merstraat is achter een grote afsluiting zijn huis aan 't veranderen in een winkel. En nu maar wachten op de opening.
-EH Ven is eindelijk van de troep gekomen. 't Was hoogtijd; want men zegt dat hij (bijkanskes) helemaal bedorven was. Misschien laat de Kasseistamper hem nog ooit aan 't woord, als hij tenminste ervaringen te vertellen heeft die ook in deftige burgersmilieus mogen gelezen worden.

- 30 oktober : Groot feest in het café van 't slachthuis: Olga Van Loy trouwt met een Jacquemin uit Betekom.

- 31 oktober : Rocco Granata maakt steeds meer opgang: uit gans het land zijn de bezoekers en laatste tijd toegestroomd om hem in de Molen te horen zingen. Maar weldra vertrekt hij naar A merika om alzo zijn omzet platen te vergroten. Op de maandag van Allerzielen zal hij in de Witte Molen een afscheidsavond geven .

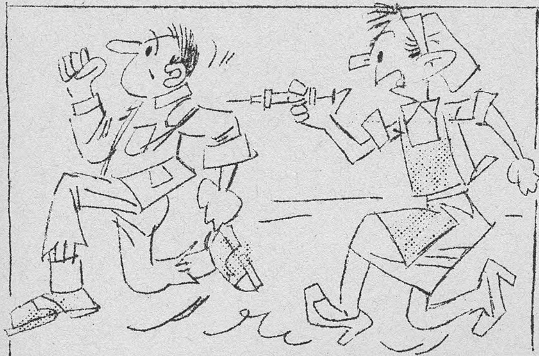
Maar op dat ogenblik is het dan weeral november, en daarover vertel ik U meer rond de tijd dat ons aller meest geliefde heilige met zijn ezeltje over de daken zal trekken....

Tot zolang dan, beste vrienden !!
Uw JOEPKE.

59/212

NIEUWS
UIT OURODENBERG

1 oktober : Met het hart reeds vol heimwee trok de Jokke naar Leopoldsburg om het vaderland te verdedigen. Afscheid nemen van de Chris en anderen was natuurlijk een zware karwei ! Aan dat afscheid konden we wel zien dat onze fameuze voetballist een ander leven tegemoet ging en dat hij het niet zo rap zou opgeven.

3 oktober : Dat Leo Rijmenants die vandaag begraven werd, een sympatieke figuur was, kon men vandaag best merken bij zijn begrafenis.

4 oktober : Terwijl de Jokke met een eerste spuit in zijn ruggemerk de aangename kanten van het leger beter leert kennen, profiteert de Charel eens goed van die eerste zondag dat hij soldaten zak goed heeft opgeborgen. Bij de troep was het anders nog zo slecht niet hé, vooral als ge de mannen kunt doen springen !

5 oktober : Eerste grote repetitie van ons K.AJ.-toneel. "Het rare kosthuis" zal nog rare sprongen moeten maken voor het behoorlijk zal kunnen opgevoerd worden.

10 oktober : "t Is tristig" zegt Jos De Winter. Die eerste ploeg zijn vodden, de reserven dat zijn andere mannen." Tegen Baal werd het weer een nederlaag, ondanks het feit dat de Jokke van de partij was en nu toch behoorlijk uitgerust was na tien dagen troepleven.

11 oktober : Heel het huis schudde en daverde, toen de familie Mertens na middernacht uit de slaap gewekt werd. Geen wonder ook, want de voorgevel werd lelijk toegetakeld door een luxe-voituurke, dat een beetje verder met ingedeukte snuit stond te kijken naar die harde muur die daar juist in de weg stond. Gelukkig vielen er geen mensenlevens te betreuren, alhoewel de bestuurder er lelijk aan toe was.

12 oktober : Nog steeds wordt er flink gerepeteerd bij onze K.A.J. Kwastie van muziek telt onze band echte artiesten. De Chris, de Willy en de Marcel zijn echte revelaties. Vooral hun nieuw KAJ-lied valt in de smaak.

18 oktober : Succesrijke toneelavond van onze KAJ-band. Een bomvolle parochiezaal en een puik verzorgde avond, dat verdient werkelijk een hartelijk proficiat.
- De reeks nederlagen van Ourodenberg-sport stapelt zich op. Met een 2-0 nederlaag stapten onze mannen te Glabbeek weer de bus op.

24 oktober : Op het kerhof wemelt het van mensen die maar zelden een hark of een schop hanteren. Allerheiligen nadert !

25 oktober : Eindelijk behaalde onze zwart-gele ploeg haar eerste overwinning: tegen Haacht. Bravo mannen en nu volhouden !
- 's Avonds draaide onze ACV-afdeling de film "Moeders worden vergeten"

26 oktober : Eerste grote winterdebatavond van onze K.A.J.

28 oktober : De "Witte Bergen" staan nu in het middenpunt der belangstelling. De kleine landeigendom begon de bouw van 20 nieuwe woningen.

31 oktober : De KAJ van 't hoekske laat van zichhoren. De Jokke en de Frans durven nogal wat aan. Een stuk van 't varken, dat verwachten wij zeker. Zo'n feest zal zeker navolgers vinden, want ook de Vermeulen-ploeg legde er reeds de eerste grondslagen voor.

59/213

SOLDATEN Schrijven

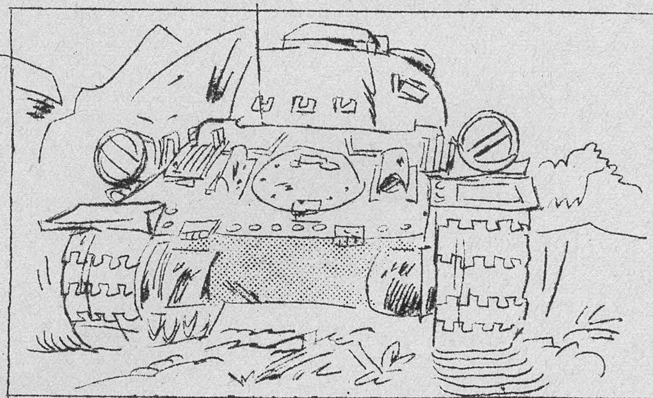
M'n beste vrienden soldaten,

Komt het nu door mijn pekelrede of is de goeie wil teruggekeerd?Ik weet het niet,maar deze maand is het wonder geschied: er zijn zes brieven op de redactiebinnegekomen.Proficiat voor die mannen!Als eerste komt onze vriend Guy Pelgrims uit de bus. Zeg,guy,gij wordt nog iets in 't leger,jong;ik dacht dat er ne brief van een generaal bij was toen ik uw enveloppe onder ogen

kreeg.Uw eigen cachet er op:dat is gelijkde ministers!Krijde gij dat van den troep?Ge schrijft dat ge van Den Helder in Nederland komt met grote vaak.Hebt ge dan niets anders meegebracht?Een fles Bols,een kistje sigaren of zo?Nu Guy ik kan het best begrijpen dat ge na zo'n lange reis vermoeid zijt en naar uw nest verlangt.Dat gunnen we u gerust.Kruip er maar stillekes tussen en slappel,hé!

Onze tweede schrijvelaar van deze maand is Juul Janssens.Beste kerel,in uw brief schuilt wel een tikje waarheid,daar waar ge in zo'n straffe bewoording over uw medesoldaten schrijft.Doch ik denk er anders over.Gij ten minste ook,zie ik.Tenminste:ge vraagt u af of sommigen hun gedrag,grootdoenerij eofwel kuddegeest is. Ik kan u gerust verzekeren,Juul,dat er van kuddegeest geen sprake is,alhoewel sommige oversten dat wel zouden willen aankweken. En van grootdoenerij spreek ik ook niet graag.Ik denk eer dat al dat gebabbel dient om de heimwee die in hun hart schuilt te kamoefleren.In Lombardsijde was de geest gans anders dan nu in Duitsland:dat is heel goed te begrijpen.In België voelt ge u meer thuis:dichter bij de haardstee,maar ginder voelt men meer die heimwee.Doch niemand wil dat bekennen voor een ander en ja, dan moet er iets anders op gevonden worden om die gemoedstoestand te verbergen. En daar zit het hem juist,begijp je?Maak u echter niet ongerust omtrent de gedachte die de Duitsers over ons leger zullen krijgen.In 44 waren zij in ons land ook zo vriendelijk niet ,hoor!Dus,beste vriend,kop omhoog en zo'n brieven als die van u zijn altijd zeer welkom.Zo ge met een probleem zit,vraag gerust uitleg,hoor:steeds tot uw dienst;

Louis Van Vlasselaer doet ons een prachtvoorstel.Hij zal zijn ganse term van het begin tot het einde vertellen.Joeng,dat is effenaf fantastisch!Natuurlijk nemen we uw voorstel met beide handen aan.Ik heb zo juist uw twee verslagen gelezen en ben er

zeer opgetogen over. Laat ons dus iedere maand asjeblief je artikels geworden en liefst voor de twintigste. We laten ze dan verschijnen onder de titel: U.D.A.-memoires. Ik ben ook bij de VVE geweest, weet je.

En hier hebben we dan nog een oude kennis, Jos Peeters. Jos is bij de ordonance: de werktroep van het leger. Daar wordt alles gerepareerd. Zeg, jong, schrijf daar eens wat meer over. Ik veronderstel als een officier zijn broek doorgezeten heeft achter zijn bureau, hij tegen u zegt: "Jozef, 't is gij moet zet een stuk in mijne pantalon," ofwel nen Antwerpeneir: "Amaai, maine aarme, 'k zit deur maain maaven." Gij verschiet gij precies omdat wij al het nieuws van Aarschot weten. Ja, er is in Aarschot nog geen schaal van de toren gevallen of we wisten het. Kwestie van uitpluizen: uw Mi-mi geeft ons klein soms een stuk chokolade en nu krijgen we ze(ons klein) niet meer voorbij haar(uw Mi-mi) door, als we de Molenberg opgaan. Jos, het best hoor, schrijf nog eens zulle.

De laatste voor vandaag is nog een oude bekende: August Stroobants. Hij schrijft ons dat hij teleprinter geworden is. Zeker weten we wat dat is, Gust. Daarom houden wij er aan u geluk te wensen met uw nieuwe djob, want goeie werkjes zijn er niet veel bij den troep/Zeg, August, wij zijn ook fier omdat ons blad zo graag door uw oversten gelezen wordt.

Ge ziet ,uw briefje wordt hier gelezen, hé. Tot volgende maand.
Beste soldaten, deze wintertijd is prachtig ingezet. Volhouden hé mannen: wij zijn zo tevreden met een briefje uit die rotte kazerne: die rieken zo heerlijk naar rentenierslevenn.....!

Den Djok.

LEES De KASSEiSTAMPER!

U.D.A. Memoires

59/215

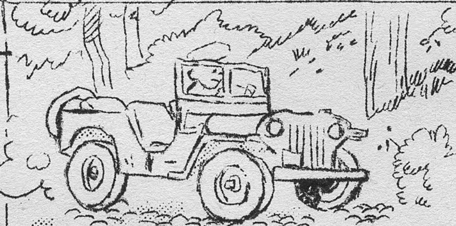
Die geslingerde waarheid is doorslaggevend tegen mijn hoofd tercht gekomen.Nog steeds zit ik te slikken en ...'t zakt.Eerlijk gezegd ik voel me wat beschroomd.Beste Kasseistamper,van in het begin van mijn term heb ik je leren kennen en nu,tien maanden llater ben je een onafscheidbare vriend geworden.Vaak,zeer vaak heb ik willen schrijven,maar gezien ik alles beter kan hanteren dan de pen is het even vaak uitgesteld.Ten andere wat moeten wij soldaten aan een soldatenblad schrijven.Jullie weten het allemaal zo goed. Maar kijk eens ,ik ga iets doen dat u misschien wel zal worden vervelen,maar brieven ga je er in ieder geval genoeg door krijgen. Mijn diensttijd is bijna om.Nog 74 dagen maar nog 13 dagen verlof en 4 reisdagen,zodus erg veel is dat niet meer.Ik voel me zo al een beetje een ancien in wording.Die dagen die voorbij zijn waren gebeurtenisvol en ga ze trachten te vertellen van 't begin tot 't einde.Ongetwijfeld wordt dat meer dan één briefje...

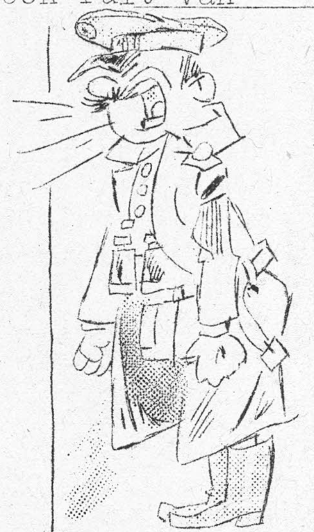
't Was allemaal begonnen met de veldwachter,zoals het bij alleman wel begint ,geloof ik.Heel in het begin van december bracht hij'mijn' papieren en eerlijk gezegd:ik was blij en nieuwsgierig tegelijk. Die dertigtal dagen voor mijn diensttijd bibberdeik van kurieusitijd.Die dagen heb ik afgeteld.Een lange tijd was het!Maar eindelijk kwam die toen zo gewenste en nu zi vervloekte dag in de lucht.

2Januari 1959.Met tweeën trokken we van de Ourodenberg naar Turnhout,Van de Broeck en ik.Overvol was ons gemoed en volgepropt met goede raad van vader(die er toch ook iets van wist)en van moeder("Pas maar op menneke,en doe geen stommiteiten,en hebt ge nu alles bij,joeng?)

Tot in Herentals zijn we met de bus gereden.'t Was niet koud en er scheen een mistig zonnetje.Dat stationnetje in Herentals stak proppensvol met jonge kerels en dadelijk kwam bij ons de veronderstelling op dat we denkelijk niet alleen in de kazerne"Majoor Blairon" zouden aanlanden. Toen dan eindelijk de speciale troepentrein arriveerde werd het een ware wedloop om een klein plaatsje te bemachtigen/ Eindeloos lang scheen het gevaarte en 't stak goed vol. Voor het eerst maakten we kennis met de M P.-'s.Ze hielden ons een beetje in toom bij het bestormen van het vehikel.In Turnhout stond die llange sliert wagons nog niet volledig stil of we hoorden het gebrul reeds van een stelletje mensen die met het Belgisch leger wel wat meer schenen te maken hebben."De eerste Cie stelt zich hier per drie,daar de tweede,ginds de derde."Honderden jonge mensen buitelden uit de wagens en schovenin een bedrijvig geharrewar door elkaar,elk op zoek naar de goede plek.Het was verbazend hoe vlug die rangen gevormd werden.De Van den Broedk had ik nog ternauwernood een hand kunnen geven en toen was hij reeds verloren in de massa."Voorwaarts,mars"Een geweldig lange stoet zette zich schokkend in beweging.De eerste indruk van de kazerne was,bij mij althans,enorm.Voor de eerste Cie werd de eerste verdieping van de linkse blok,als ge met uw gezicht naar de kantine staat,toegewezen. Daar stonden we voor toen er één van die"heren" zei:"De mannen van achter in de A.B.C. zoeken hun kamers rechts als ge binnengaat,die van voor inde A.B.C. links."

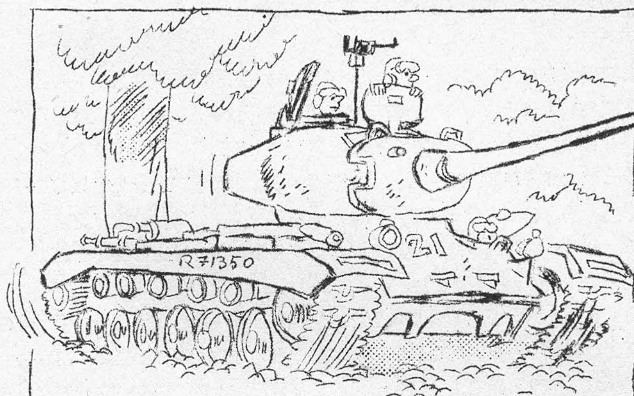

Ik weer het nog goed,nog zo goed...ik was de eerste in "ons kamer" en ik had het eerste mijn bed gevonden.Helemaal aan het eind stond het,juist onder het raam,waar een ruit van kapot was.

Turnhout,Turnhout,hoe goed heb ik je leren kennen,hoe dikwijls heb ik ongewild maar verplicht je velden en beemden "gekust".

Welnu het duurde helemaal niet lang voor onze kamer volledig bezet was.We kregen amper de tijd om onze zwaarste kledij af te leggen en elkaar eens de hand te drukken in een poging reeds kennis te maken.Spoedig klonk een schril fluitje en we moesten verzamelen in de refter.Beurtelings kregen we een toespraak van de CSM,(toen nog onbegrijpelijke letters voor mij)iemand met een gouden sterretje en de aalmoezenier. Die CSM deed een inspanning om ons hartelijk welkom te heten (iets dat volledig mislukte)en legde toen min of meer uit hoe het er in de Cie aan toe ging.Toen kwm de aalmoezenier. Dat was me ne krak!Geen ogenblik in zijn rede van een half uur heeft hij gehaperd en zelfs dicteerde hij een vloeiende liefdebrief,ietswat overdreven in stijl,gelogen zoals een aalmoezenier kan liegen,maar toch is mijn eerste schrijven naar mijn meisje in die zien gebeurd.

Nadat ieder van die mannen de revue gepasseerd waren ,was het stilaan tijd geworden om te gaan eten.We mochten op de kamer ons eetgerief halen dat klaar stak in ons kastje ,om daarna terug te verzamelen in de eetzaal.Over het eten in het leger is er misschien al veel gezegd.Welnu die avond was het toch niet slecht.Brood,boter,koffie(zwart),bruine saus en een.....boulet.)Van na het eten tot aan het appel aan 't bed verliepen er enkele gezellige uurtjes.Niets vind ik zo interessant als kennismaken met totaal wildvreemde lui.En het ging goed.Een ding hadden we die avond gemeen:ieder van ons had eerst zijn bed opgemaakt.Daar zaten ze allemaal met de valies op de knieën getrokken,aan 't schrijven,schrijven over die enkele uurtjes legerdienst terwijl en nog zoveel voor de deur stonden.

o o o p o o o o o o o Louis Van Vlasselaer.o o o o o

MUZIEK BIJ DEN DRILL :

Sydney BECHET

(v e r v o l g)

In 1919 werd Europa gekonfronteerd met de Amerikaanse jazz-muziek. Het eerste jazzorkest dat Europa bezocht speelde triomfale concerten in de Royal Philharmonic Hall in Londen, maar vooral met Sidney Bechet als klarinettist en sopraan-saxofonist op de voorgrond. De Londense bladen schreven met lof over Sidney Bechet. Ook de destijds beroemde dirigent, Ernest Ansermet, die een der concerten bijwoonde schreef een artikel dat men in bijna alle boeken over jazz kan terugvinden. Na zijn Europese rondreis keerde Sidney Bechet terug naar Amerika en in 1923 maakte hij zijn eerste opnamen met Clarence Williams "Blue Five".

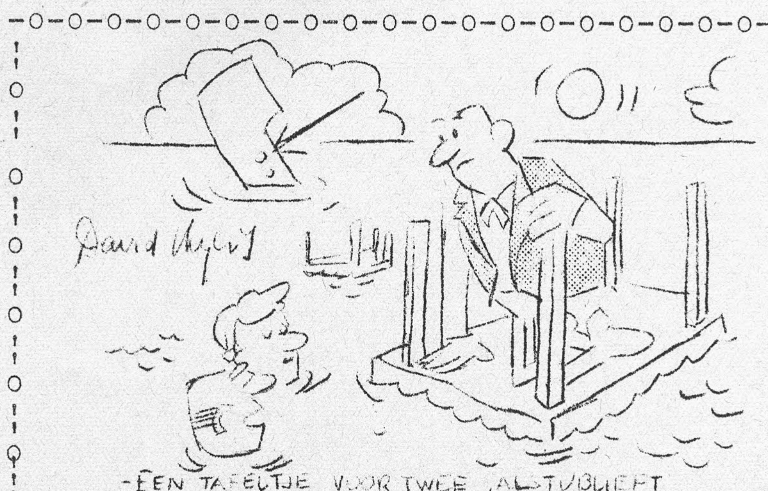
In 1925 kwam Sidney Bechet voor de tweede maal naar Europa. In Parijs, Brussel, Berlijn en bijna in alle grote steden van het continent oogstte Bechet avond na avond een groot sukses. In Moskou ontmoette hij trompettist Tommy Orleans. Ongetwijfeld mag men aan deze ontmoeting enkele der voornaamste jazzplaten toeschrijven.

Het was in 1931 dat Sidney Bechet weer terugkeerde naar Amerika en er zijn "New Orleans Feetwarmers" organiseerde waarmee hij een aantal van zijn beroemste platen opnam. Een tijdje daarna was hij zo vertwijfeld over zijn beroep, dat hij overstapte in het kleermakersberoep en een zaak opende in New York, Zijn collega, Tommy Ladnier, die hij in Moskou ontmoet had poetste er de schoenen van zijn klanten.

Juist vóór de tweede wereldoorlog begon het publiek weer aandacht te besteden aan de oude New Orleans-muziek. De bladen grepen terug naar het verleden en publiceerden namen van musici die bijna in de vergeethoek geraakt waren. Sidney Bechet profiteerde hiervan, hij sloot nieuwe contracten af en verscheen weer regelmatig in platenstudio's en concertzalen. Sidney Bechet formeerde opnieuw zijn "New Orleans Feetwarmers" - in een zeer nieuwe bezetting - en wederom applaudisseerde men voor hem als tevoren. De activiteit van het ensemble bleef de aandacht waard en evenals de associatie Mezrow-Bechet die in 1945 volgde leverde deze nieuwe formatie een groot aantal platen op. Tot dat Sidney Bechet besloot opnieuw naar Europa te komen om er zich voor altijd te vestigen.

vervolgt.

SWAB

-EEN TAFELTJE VOOR TWEE ,ALSTUBLIEFT

KASSEISTAMPER

KERSTMIS

wat moeten wij doen

Beste vrienden soldaten,

Een blad dat zich respecteert laat ieder jaar een speciaal Kerstnummer verschijnen. Onze Kasseistamper wil hierin niet ten achter blijven. Met een biezondere zorg werd dit nummer voor u voorbereid om langs deze weg enkele druppels van die enige en innige atmosfeer van het Kerstfeest bij te brengen.

Ieder jaar bereidt de Kerk deze gebeurtenis vier weken lang voor en deze tijd noemt ze Advent, tijd van verwachting en uitzien naar de komst van de Verlosser. De Kerk stelt ons vooral de figuur van Joannes de Doper voor ogen als toonbeeld van die verwachting en voorbereiding. Ge weet hoe die Joannes, als voorloper van de Messias, in de woestijn predikte en het volk aanmaande tot boetvaardigheid en bekering.
In het evangelie van Lucas lezen we hoe de soldaten ook bij Joannes kwamen en hem vroegen : "En wij, wat moeten wij doen?" En Joannes zeide hun : "Doet niemand geweld aan, doet geen valse aanklachten en weest tevreden met uw solden." Het is een feit dat op dit gebied zeker bij de soldaten van toen misbruiken bestonden, die Joannes aankloeg, omdat ze in de weg stonden om de Messias te ontvangen. Hieruit wil ik het volgende aflei- den: ook voor u, sol- daten, is God in de wereld gekomen, doch om Hem waarlijk te ontvangen zijn er zekere voorwaarden. Moest Joannes nog eens terugkomen en op elke soldatenkamer zijn ronde doen, hoeveel jongens zouden hem nu de vraag stellen: "En wij, wat moeten wij doen ?" Die vraag stellen, is alleen reeds een goed teken. Bij de onverschilli- gen en de lauwen zou die vraag niet eens opkomen. Ze interes- seren zich niet aan God.

En nu vraag ik u : "Zoudt gij die vraag stellen ?" En wat zou Joannes u nu antwoor- den, denkt ge ? Wie een beetje nadenkt zal dit vlug voor zich- zelf vinden. Voor de ene zal dit in de weg staand, voor de andere wat anders, doch telkens zal het neerkomen op een gehechtheid aan iets dat in uw binnenste leeft tegen God in.
Om dan waarlijk echt Kerstmis te vieren moeten we weer luisteren naar Joannes die ons zegt : "Leg de bijl aan de wortel van die slechte boom in uw hart, kap hem af en werp hem in het vuur van Gods barmhartige Liefde, die iedere mens van goede wilkan ontmoeten, levend, in de biecht. Dan, zal er, beste vrienden, bij uw Kerstcommunie, in de herberg van uw soldatenhart een warme plaats zijn voor Christus, die telkens in u opnieuw wil geboren worden, vol vrede en innige vreugde.

Zo wens ik u een heilige Advent en een genadevol

KERSTFEEST !

L. Govaerts - onderpastoor.

Redactie

1959/dec.
220

Beste soldaten en soldatenvrienden,

Gans de Kasseistampersfamilie wenst U een zalig en welgemeend Kerstfeest. Snoep van de vrede die het Kerstkindeke met kwistige hand zal rondstrooien.

Voor de Kasseistamper wenst de redactie speciaal veel abonnementen opdat het jaar 1960 met veel nieuwe moet (met d of t?) zou kunnen worden ingezet. 40 F is toch de moeite niet voor een ganse jaargang gekonfijt Aarschots proza. De doppers vragen opslag, de benzine gaat omhoog, de index stijgt, maar de Kasseistamper houdt het bij zijn 40 F. Dat kunnen de mannen van het Parochieblad ons nog niet nadoen!!!

Vorige maand schreven we onder de letterkundige beloften van Aarschot een prijs uit voor het beste kerstverhaal. Tussen de verschillende inzendingen kaapt Raymond Maes de eerste prijs en de honderd frank weg. Zijn verhaal wordt in dit nummer gepubliceerd. Roger Willems krijgt een eervolle vermelding. Proficiat aan beiden! Ook de andere inzenders feliciteren we voor hun dapperheid.

Onze traditie getrouw hebben we onze jaargang 1959 met een Kerstnummerbesloten dat U nu aan 't doorbladeren bent. Bevalt het U? Dan kunnen we volgend jaar toch nog zeker onder onze vrienden abonnenten rekenen? Of maakt u nog een abonnentje bij? Prachtig!!

Dez maand hebben we onz eigen rekord geslagen. We publicere "acht" (sic) bladzijden proper, gefiltreerd Aarschots nieuws uit rechtstreekse bron en kersvers uit een proper ijskast. Dus daar is geen reukske aan! 't Doet deugd zo iets aan te krijgen in die verre Duitse kazerne, hé, beste vriend soldaat.

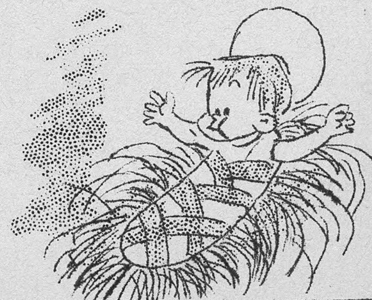
Veel leesgenot en tot volgend jaar!

D E R E D A C T I E

P.S. Hoeveel nieuwjaarskaartjes gaan we dit jaar ontvangen? Verleden jaar kregen we er één (1)...................

MILAC   JAN VAN OPHEMSTRAAT 22 AARSCHOT

INHOUD: DECEMBER

... EN HET KINDJE LACHTE

59/221

's Winters deugt het niet in de beemden tussen de Demer en de Diestse steenweg. Dat stuk Aarschots beemd loopt gemakkelijk onder. Regen en sneeuw doen de rivier zwellen. Om Werchter te sparen, wordt het water hier opgehouden. En op een schone morgen staat het beemd blank. Niemand zou zich daar in wagen. Of hij moet stomdronken zijn of zijn zinnen kwijt.

De ouden van dagen weten er alles van. Zij zullen u vertellen dat ge daar vroeger ieder jaar kondt op roeien. Was het met geen boot, dan toch met een vlot. 't Zou de eerste niet meer zijn die moest lopen om ander kleren aan te trekken om een fleures te vermijden. Zij weten het ook dat, wanneer de noorderwind daar blaast, hij door merg en been snijdt. 't Had anders ook een goede kant. Want, als het een paar dagen duchtig vroor, kondt ge schaatsen van aan de Motte tot tegen de Laak. Maar dat is voor de liefhebbers. Diegenen die jonge kanadabomen moesten gaan snoeien lieten dat maar tot het beter weer was. Ik herhaal het: 's winters deugt het niet in de beemden.

Hoe Seppe van Door daar geraakt is, weet niemand. Erger is dat hij er verdronk. Hij was al blauw en opgeblazen toen ze hem vonden. Verstaanbaar trouwens. Seppe was al vijf dagen van huis. Overal hadden ze gezocht. Eerst bij de familie, dan bij vrienden en kennissen. Politie en gendarmen werden verwittigd. Allen hebben zich ingespannen. 't Heeft niet mogen baten. Eentroost was er; ze hadden zijn lijk gevonden. A ls ge dat een troost moogt noemen. Want op Kerstdag denkt ge liever aan iets anders dan aan lijken. 't Is het ogenblik niet om met zoiets te zitten. In de kerken staat de Kribbe, er wordt schoon gezongen. En iedereen voelt weer dat zalig ogenblik van de Menswording aan. Of ge zoudt een ketter moeten zijn. En die laten we er hier buiten.

Maar, laten we terugkeren bij Seppe en Door...
Seppe was van kleinsaf een beetje achterlijk geweest. Wie heeft daar schuld aan ? Niemand.... 't Is erg genoeg voor de ouders. Op zo'n kinderen passen ze nog beter dan op andere. Seppe is een tijd naar school geweest. Maar de meester zei dat ze hem beter thuis lieten. Ge weet hoe kinderen zijn; ze plagen graag gasten van dat soort. Seppe maakte zich dan zo kwaad dat hij er met zijn blokken op sloeg. Bijna elke keer kwam een garde dan zeggen dat het niet meer mocht gebeuren. Om er een einde aan te stellen hebben ze hem dan maar thuis gehouden. Alhoewel hij van weinig nut was, lieten ze hem een en ander doen. Kwestie van hem bezig te houden. - Dat zal zijn zinnen verzetten, zei de dokter.

Of dat er veel aan deed, weet ik niet. Ik zou het zelf niet geloven. Maar daarmee waren Door en Fien gerust. Ze konden Seppe in het oog houden. Hij schilde patatten, hielp de beesten bestellen, kapte hout, en verrichte andere kleinigheden. Veel hulp hadden ze er niet van, maar wat hij deed was voor Fien goed gedaan.

Eens per jaar namen ze Seppe mee naar de kerk. Dat was met Kerstmis. Hij kon dan uren zitten kijken naar het Kindje, Onze Lieve Vrouwke en Sint Jozef. Zich de ogen uit de kop staren op dat steeds weerkerend tafereel met de os en de ezel. Als hij dan met moeder thuis kwam was hij totaal anders. Zo precies gelijk andere jongens van zijn leeftijd. En telkens koesterden Door en Fien weer hoop.

59/222

- 'k Wil een maand lang de weg om gaan als het Kerstkindeke hem mag genezen, zei Fien eens tegen een buurvrouw.

Met de jaren scheen Seppe's toestand echter nog te verergeren. Soms liep hij zonder boe of ba van huis weg. Hij doolde dan enkele uren rond, ging bij familie eens binnen en stapte er weer af zonder een gebenedijd woord te hebben gezegd. Zekere keer hebben ze hem met veel schoon woorden naar huis moeten brengen.

- Laat me los, zei hij tegen de omstaanders. Ze zullen me nooit meer zien. Die dag heeft Fien geen minuut rust gekend. Ze dierf nog de keuken niet meer uit, van schrik dat Seppe iets zou uithalen. Er gebeurde echter niets. Doch, het mens wist niet dat het maar uitgesteld was.

Zekere morgen van de daarop volgende winter, verwonderd Seppe nog niet beneden te zien, gingen Door en Fien naar zijn bed kijken, op de zolder, in 't bakhuis, in de stal. Geen Seppe te zien. Hij was nochtans in zijn bed geweest. Dat was duidelijk merkbaar. Maar, waar was hij dan naartoe ? Was hij er die nacht uitgetrokken ? Zo bleven ze zoeken tot tegen de middag. Hopeloos. Seppe bleef onvindbaar. Bij de familie was hij niet geweest en de geburen hadden hem al evenmin gezien.

-'k Zal naar de gendarmen gaan, zei Door toen.
-Waarom, vroeg Fien.
-'t Schijnt dat ge dat moet aangeven.
-En zullen die hem vinden, vroeg Fien nog.
-We zullen afwachten, zei Door.
-Hoe lang nog, zei Fien.

En zo hebben ze gewacht. Vijf dagen aan een stuk. Vijf dagen zonder rust. Niettegenstaande bleven ze hopen. Op wat wisten ze eigenlijk niet. Slechts een gedachte hield hen bezig: Seppe vinden...

Door en Fien hebben toen de hemel geweld aangedaan, beewegen beloofd, enzoverder. En terwijl angstig door het venster gekeken of daar niemand het erf op kwam.

De vijfde dag, Fien was pas thuis uit de mis, kwam iemand het erf op gestapt. Van ver hadden ze hem zien komen. Ze kenden die man. Het was een stroper. Door vroeg zich af wat Jakke hier eigenlijk wou. Doch toen greep hen een voorgevoel aan. Iets zei hen dat Jakke hier wel moest komen.

Toen Jakke de deur opendeed, beefden beide oudjes. Tot eindelijk de bezoeker zei: 'k Heb Seppe gevonden. In de beemden verdronken, zei Jakke.

... Strompelend zijn Door en Fien met Jakke mee gegaan. Aan de Hoogbrug kwamen ze gendarmen tegen. Jakke vertelde zijn ontdekking en de mannen van de wet stapten mee.

In de beemden hebben ze hun Seppe dan gevonden. Hij lag op de rug,het hoofd rustend tegen een boomstam. Hoe was hij daar geraakt ? Hoe daar zo stom verdronken ?

De stijve handen knelden een prentkaart waarop het Kindje met Maria en Jozef. De dode ogen schenen strak naar het Kindje te kijken.
En het Kindje lachte....

M.L.R.

KERSTWENSEN VAN ONZE EREBURGERS !

Tot onze ereburgers rekenen wij : het Begijntje, de Zeeldraaier, de Kantwerkster, de Onbekende Soldaat, Pater Raskin en last but not least : de Kasseistamper.
Naar aanleiding van hun laatste bijeenkomst stelde dit selekt gezelschap volgende kerstboodschap op :

- Kerstwens van het BEGIJNTJE.

"Vooral aan de oudjes, waarvan man én vrouw nog in leven zijn, wens ik dat zij spoedig hun intrek kunnen nemen in de klaarstaande huizekes van het Begijnhof. Nu is het er zo treurig en doodstil dat het op een openluchtmuseum gaat gelijken.
Ik vraag ook de bijzondere zegen van het Kerstkindje opdat Gaston Eyskens spoedig zijn "sleutel" in het sleutelgat van de Testzone Hageland zou omdraaien, maar ik wens dat het weidelandschap van het Begijnhof moge gespaard blijven van de rook der schoorstenen. Zalig Kerstfeest !!"

- Kerstwens van de ZEELDRAAIER.

"Vrede aan de mensen van goede wil! Vanop mijn standplaats, hier hoog opde Molenberg, vraag ik aan de Messias dat hij de bewoners van Aarschot zou sparen van opslag en verhoging van de belastingen, ondermeer op koordbollen.
De verhoging van de benzinetaks zal misschien minder mensen aanlokken, om hier in de buurt eens te komen zwieren en zwaaien. Wel, denk dan eens in de plaats aan de eenvoud van de Kerststal !"

- Kerstwens van de KANTWERKSTER.

"Nu voel ik pas wat een stijve nek ik heb gekregen van dat naar omhoog kijken, want eens per jaar zie ik naar beneden om u mijn kerstwensen te schrijven.

Wat kan een kantwerkster u wensen ? Ik ben goed geplaatst om de zondag-mishoorders gade te slaan. Het valt mij op dat vele parochianen ontbreken op dit wekelijks rendez-vous met God. Bidden wij bij de kribbe voor al die verdwaalden, want ook een kantwerk is maar waardevol als er geen enkele steek gevallen is.
Vrede op aarde aan alle mensen van goede wil."

- Kerstwens van de ONBEKENDE SOLDAAT.

"Zo vaak komt men dure bloemenruikers op mijn tenen werpen. Gaat nu met uw bloemen naar de kribbe en bidt Hem eens vurig voor de gesneuvelden, want al sta ik hier veilig omringd door de politiewacht, toch kan ik niet wat Hij wel kan. En tenslotte in soldatentaal gezegd:
Ê wa minder in mijn botten komen... met dit feestelijke dagen en... stiller spreken als ge uit de Unitas komt. Ik wens u veel geestelijke vreugde met Kerstmis."

- Kerstwens van PATER RASKIN.

"Al staat mijn voetstuk niet in de gewenste atmosfeer, om u in geur van heiligheid mijn kerstwensen over te maken, toch vraag ik u met veel eerbied het feest van de Menswording van God te herdenken en te vieren. Doorheen oorlog en vrede bidden wij samen opdat alle mensen zich eendrachtig naar de stal van Bethlehem zouden keren om te vermijden dat zij zich zelf zouden overschatten. Met de klemtoon op de eensgezindheid wens ik aan mijn stadsgenoten een Zalig Kerstfeest en vrede in uw harten!"

- Kerstwens van de KASSEISTAMPER.

"Mijn stiel is aan 't uitsterven. Aarschot wordt stilaan glad door de asfaltbanen, die minder onderhoud vragen dan kasseien leggen en stampen. Toch wens ik voor u allen speciaal aan het Kerstkindje te vragen dat al mijn afstammelingen goed hun kost zouden verdienen. Ook ik hoop spoedig wat meer beweging te zien in de testzone. Een tweede wens is dat nog meer stadsgenoten een abonnement zouden nemen op mijn tijdschrift, niet dat ik concurrentie vrees of omdat het daar over mijn persoon gaat, neen, dat niet, maar uit naastenliefde voor onze dappere Aarschotse miliciens.
In die zin wens ik U allen een heerlijk Kerstfeest !"

-o-o-o-o-o-o-oOoOoOo-o-o-o-o-o-o-o-

Hij wist het niet.

Jef komt nogal laat en boven zijn theewater naar huis. Plots vraagt hij aan een voorbijganger: "Zeg, man, zoudt ge me niet kunnen zeggen of dat ding daarboven de maan of de zon is ?" Daarop antwoordt de voorbijganger : "Ik zou het niet kunnen zeggen, want ik woon hier nog niet lang."

Op het bal.

- Een jongen zegt tegen een meisje waarmee hij aan het dansen is: "Ik vind u schoner dan de liefde".
- Verwondering van het meisje.
- Jonge man : "Jazeker, want de liefde is blind, en gij hebt toch één oog".

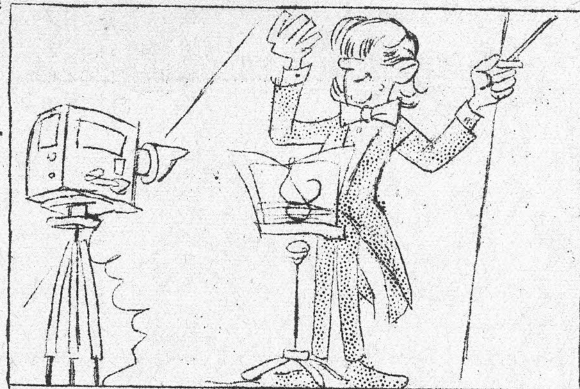
53/225

DE KASSEISTAMPER PRESENTEERT

HET AARSCHOTSE NIEUWS

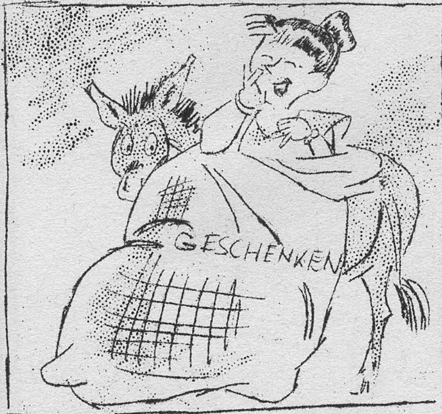
- 1 november : zondag en Allerheiligen: Zowel op Kristus-Koning als in de Grote Kerk brengen de parochiale koren grootse prestaties. Aan 't Withuis was het weeral sinds Kristus-Koning geleden dat er nog een hoogmis geweest was. Boze tongen beweren dat er op het feest van de parochie meer volk in de kerk was. In elk geval nu was er een bandopnemer onder de godvruchtige parochianen. Zo kregen de leden van het koor de kans om "het effekt van hun eigen te horen zingen" bij een schuimende pint te aanhoren in het Withuis. Karel Aerts -ge weet wel de muziekdeskundige van het NIR, voor de programmas die nogal gemakkelijk boven een soldaat zijn petje gaan- stond paf van de prestatie. Entoesiast stelde hij voor onmiddellijk een TV-uitzending vanuit KK aan te vragen. Zoals later bleek kon hierop niet ingegaan worden wegens het gebrek aan een hoge toren op de KK-kerk. Nu als 't dat maar is mogen ze wel het klein toreken van de grote kerk eens komen lenen.

- Aan het kerkhof is het vandaag natuurlijk een drukte van belang: de krysanten marcheren goed (want ze vliegen dit jaar niet om) en de snoepkramen vinden Allerheiligen ook nog altijd de moeite waard. Op het kerkhof wordt een traan geplengd en een weesgegroet gebeden.
- Uit de kerken en kapellen van de drie Aarschotse komt nog zoveel nieuws binnen dat er een hele Kasseistamper kan mee volgeschreven worden: portiuncula-aflaat in Grote Kerk en Bergvijver, Bedevaart naar 't kerkhof van de mensen van KK, plaatsing van de plaatjes van de Bond van het H.H art op 't Kerkhof, Dodenofficie bij de Paters Picpussen, mooie uitvoeringen tijdens het Lof in de verschillende parochies.
- Tussen al die drukte wordt het overlijden gemeld van Marie Cresens, de moeder van de koster van Bergvijver. Aan de Grote Kerk is er blijkbaar een parochiaan die een ongeoorloofd middeltje gebruikt om rapper thuis te zijn: hij pikt simpel een fiets.

- 2 november : Allerzielen wordt gevierd met drie missen 's morgens en een kruisweg 's avonds in de Grote Kerk. Op KK houden ze bij een avondmis.
- Bezinning: dat is het thema van een rekollektie van de VKAJ-leidsters van het gewest in Sancta Maria.
- We meldden reeds verleden maand dat Pater Adelbertus, de ekonoom van de Picpussen naar Peru vertrekt. De pater Generaal uit Rome heeft hem bij gelegenheid van een bezoek het missiekruis overhandigd.
- Nadat de coiffeurs op het kerkhof hun doden herdacht hebben, parfumeren ze zich (waarschijnlijk om de kerkhofreuk eraf te krijgen) en houden ze hun (Allerzielen) Geparfumeerd Bal. Verbaast het U als ik vertel dat er alles inbegrepen 100 man geweest is ?
- Ondertussen blijven op KK de geruchten over een TV-uitzending de ronde doen. Onder de "hoge toren" vermoedt men schalks dat de uitzending toch eerst voorzien is voor 1 april.

- 3 november : Pater Sterkendries, pardon Sterckens, preekt in Sancta Maria op een rekollektie voor de ijveraarsters van de Bond van het H.Hart.
- De mensen van de nieuwe wijk van de Staylanden hebben een dinamische organisatie: vandaag zijn ze weeral bijeen om hun jaarlijks feest voor te bereiden.

- Omdat de kommercanten hem alle jaren meer willen verlappen, daalt Sint Niklaas elk jaar een beetje vroeger neer in de vitriens en in de Belleman. De reklamekampagnes zijn al begonnen: de Vlag schiet de hoofdvogel af: daar verkopen ze "vleespoppen die echt aanvoelen". Als dat waar is, mag Sint Niklaas voor elke soldaat zo een fel blondje brengen !

- 4 november : Is het omdat de mensen het zo graag drinken of omdat het er zo plezant is ? Er komt in elk geval nog een Safir-café te Aarschot.
- De priesters zetten hun studies verder op het kollege. Z.EH. De Haes zweeft in hoge religieuze regionen.
- Marie Cresens wordt begraven.
- Aarschot doet aan Ekspansie in de richting van Herentals: Paul Joris wordt er gerant in een grote nieuwe winkel van de Firma Van Parijs.

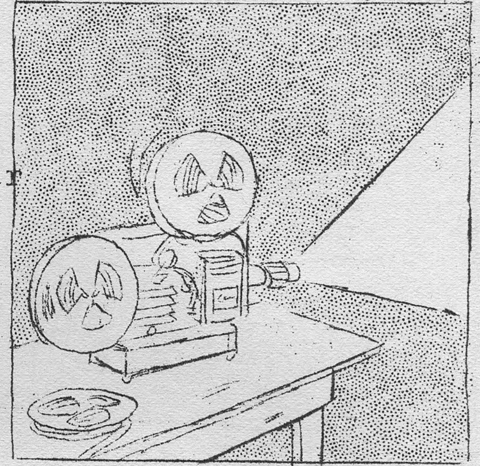
- 5 november : Op het eerste zicht schijnt men in de Grote Kerk niet over al te veel kunstschatten te beschikken. Maar bij rondneuzen in de "beeldenkamer" stelt men vast dat verschillende beelden wel eens een make-up waard zijn. Ze worden vandaag op de kamion van Miel, de vismarchand van de Molenberg, geladen en naar de ateliers te Brussel gebracht.
- De Heer Kluyskens, een industrieel uit Kortenberg, wordt in het Gasthuis binnengebracht nadat hij een beroerte kreeg achter het stuur van zijn auto. Hij overlijdt in het Gasthuis.
- De kleine Boulevard (Albertlaan) is voor onze Schepene Pelgrims niet groot genoeg meer. Daarom verhuist hij naar een kasteel van een huis op de grote boulevard van de Vest.
- Op het stadhuis is er een vergadering in verband met de famøuze Testzone. Aarschot ligt in ontwikkelingsgewest B, dat is de zone Hageland-Zuiderkempen met 245.751 inwoners. Langs alle kanten wordt er gerateld over miljoenen investeringen, nieuwe wegen, fabrieken, geen werkeloosheid, gedaan met het gaan werken naar Brussel of de koolmijnen om nog niet te spreken van industrieparken (niets voor verliefden). Ondertussen heeft Joepke nog nergens een schup in de grond zien steken, terwijl hij door alle vreemden reeds als een nationaal proefvarken wordt aanschouwd. Wat moet daar allemaal van voortkomen ?

- 6 november : De Middenstand gaat nu ook aktiviteiten inrichten. Bij Nestje Sterckx spreekt Emiel Van Hemeldonck over de middenstand in Rusland. Ondertussen geeft de VTB bij Clairette een avond over Kongo. Alle twee even interessante vergaderingen: alle twee ook met bedroevend weinig toehoorders.
- De Pompiers jubileren.

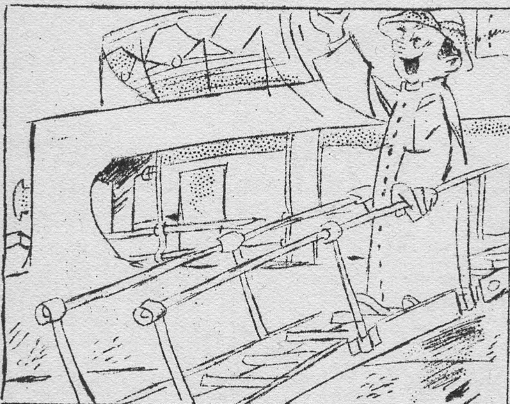
59/227

- 7 november : De jongeheer Van Opstal, Staystraat, stapt in het huwelijksbootje met Lea Dewit. Zo wordt de broederschap tussen de Aarschotse parochies weeral eens voor eeuwig bezegeld.
- Advokaat Sas vertelt straffe dingen in 't zaaltje. Omdat er zo al genoeg straffe kost is, wordt er geen bier op tafel gebracht bij de vergadering over opvoeding en huwelijk.

- 8 november : We horen zo af en toe geruchten doordringen over filmvertoningen in de Parochiezaal van KK, ergens op de Staylanden. Het moet zo ongeveer elke zondag zijn dat daar een film wordt afgedraaid. Vandaag is het "Zonder Ouders, Zonder Haard". Tussen haakjes dit is de film die destijds onder de titel "Het Kind van de Kloosternon" zo'n groot sukses heefd gekend. Een mens weet niet wat hij er feitelijk moet over denken, want de duitse titel die op het doek komt, luidt: "Das Kind von Niemand". Die laatste titel lijkt ons toch de meest onwaarschijnlijke...
- De vogels van de streek houden hun kongres in de Ourodenberg bij Ceulemans. In een eindresolutie verklaren zij dat zij het op prijs stellen dat zij zo goed verzorgd worden maar dat zij niet begrijpen waarom men hen de hele tijd staat aan te gapen.
- Het ACW blijft ook aktief. Vanavond treedt op : Armand Preud'homme met een groep van Zichem. Klassieke mededeling: voortreffelijk, geen volk.
- "Lutgardeke keek blij verrast naar 't wiegje en moeke vertelde haar van een kindje, broertje en speelkameraadje". Zo meldt oud-medewerker Steven (voor enkele verstokte franskiljons nog steeds den Tienne) Tuerlinckx ons de geboorte van een zoon Arnoud. Mimi Tuerlinckx is meter en niemand minder dan Guido Gezelle schreef het gedichtje voor het doopprentje. (We gaan toch niet veronderstellen dat het kind die naam gekregen heeft omdat G.G. daar zo schoon over geschreven heeft?)

- 9 november : kwis: Wat is het verschil tussen palm- en maïsolie en waartoe worden ze gebruikt ? Stelt die vraag maar niet aan de leden van de Vrouwengilde want ze hebben er pas les over gehad.
- Fons en Fientje Van Gestel wonen definitief in 't gasthuis. Ze gaan hun marchandise verkopen: alles staat al aan de deur !

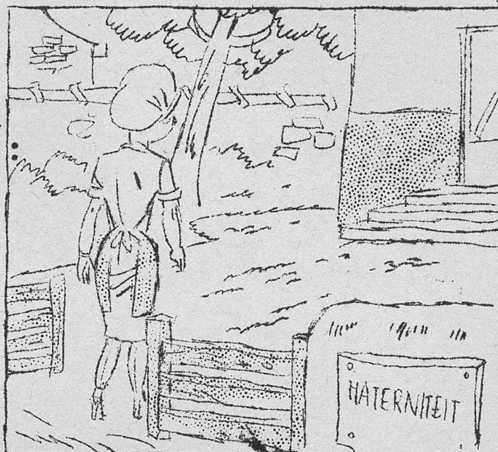

- 10 november : Voor de mannen van de Staylanden is de grote dag aangebroken: er wordt een fatsoenlijk aantal meters pens naar binnen gewerkt. Er heerst "gezelligheid" tot in de klein uurkes.
- Laatste bericht over Pater Adelbertus: vandaag vertrekt hij naar Peru. Het is misschien verwaand van te denken dat dit nummer tot in Zuid-Amerika zal doordringen. In elk geval -voor-alle-valle-voor- wensen we hem een vruchtbaar en edel apostolaat toe.
- Wie denkt dat er op Bergvijver nooit iets gebeurt, kan hier regelmatig vaststellen dat het er, dank zij de werking van de parochie, niet waar is. Nu zijn het weeral de moeders die in een serie van vier onderonsjes de opvoeding van hun kinderen gaan bespreken.
- De publieke belangstelling voor vele initiatieven is tot nul gedaald: de Middenstand moet een voorlichtingsavond over publiciteit afgelasten.

59/228

- De gepensioneerden blazen weeral verzameling in de Lei. Een gezellige kofficklets over de goede oude tijd is nooit te versmaden...
- Morgen is het nationale feestdag ! Dat betekent dat ge goed kunt uitslapen - zonder zondagsmis en zo - van een heerlijke nachtelijke roes. Dat hebben de onderwijzers van het ACOV en de mannen van Dahlia goed begrepen. De eersten houden hun traditionele bloempottenloterij met bal in het Bloemenhof en de tweeden leggen voor hun jeugdige esbattementen beslag op de Witte Molen. Nog altijd dezelfde miserie: te weinig studenten en te veel meisjes die er een willen aan de haak slaan. Maar daarmee is de kas van Fons Carmen and his boys weeral gevuld.

- 11 november : Wapenstilstand: zonderlingste van alle feestdagen: een stoet waarin de schoolkinderen moeten opstappen, waarschijnlijk bij gebrek aan beters, een groepje oudstrijders, die wel schijnen te weten wat ze herdenken. De mensen kijken eens om naar de stoet en vervelen zich verder stierlijk... 's Avonds wordt er door de overlevenden van de bals van gisteren gedanst op de maat van de vrijheid.
- Dominiek Keymis uit het rustoord wordt ten grave gedragen.

- De drukte bij de vrouwenorganizaties
schijnt niet op te houden (of missen wij
misschien nog een korrespondent die wat
beter geïntroduceerd is in de middens van de
mannenorganizaties?): bij de VKAJ leidt
Gusta Monsecour een colloquium over "Vreug-
de bij het werk" en op KK is het de KAV die
een vergaderingen- reeks inzet voor jonge
vrouwen en moeders.

- 12 november : De Heer Claes van de com-
missie van openbare onderstand heeft er een
Fiatje op gekocht. Met het gebruikelijke
kleine accidentje geraakt voor hem ook de
rodageperiode voorbij. De Heer Claes loopt nog met andere zorgen rond: er hebben zich niet minder dan 40 juffrouwen kandidaat gesteld voor een betrekking in 't moederhuis. En allemaal even schoon ! !

- 13 november : Er passeert een vlucht ooievaars over Aarschot en twee ervan dalen neer op de Molenberg. Na Peggy, Rudi en Ronny is het nu een Benny. En wat een geluk voor vader Jos Claes: alle vier even fotogeniek! De andere ooievaar, die geen goesting meer had om door het slechte weer verder te vliegen deponeert een Christiane in de viswinkel bij Miel Weckhuizen.

- 14 november : Raymond Maes komt bij de kajotters wat spreken over Aarschot. Hij geeft een "Historisch Panorama van de Stad". Wedden dat hij dit onderwerp ook nog in petto houdt voor een TV-programma?
- Joepke heeft duchtig geprofiteerd van de heerlijke zonnige droge zomer. Maar de boeren hebben dat niet gedaan: zij trekken dus op naar Brussel en betogen...

- 15 november : "Het ABC van het christendom": de oud-scouts beginnen serieus te doen, want niemand minder dan Paul De Haes komt deze rekollektie voor hen preken. Dat was dus de oude generatie maar de komende generatie laat ook van zich horen: de welpen organiseren op Bekaf een paddestoelententoonstelling en een pannekoekenbak.
- Aarschot-Sport laat zich te Auvelais weeral met 3-0 kloppen.
"Er blijft ons niets over dan te wachten en te hopen", zegt de Klamper. Als Iréné er al op die wijze over begint te schrijven...

- Madame Nijssen, een bestuurslid van de vrouwengilde, komt als vierde toe op de grote prijskamp voor keukenprincessen. Proficiat, Madame!
- Sint Niklaas komt in A arschot toe met veel trommels en zwarte Pieten. Is hij misschien geïmponeerd door de fameuze "vleespoppen-voelt echt aan"? Want hij trekt recht naar de Vlag.

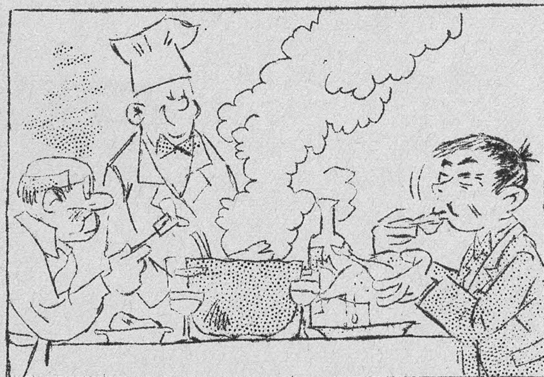

- De Picpussen geven een jaarlijkse toneelopvoering. Zo houden de eerwaarde Paters ook wat kontakt met de mensen uit de stad. De studenten spelen "Schipper naast God". Het is een voortreffelijke opvoering en er is veel volk.
- De Tsarevitch is een operette van Franz Lehar Wij vermoeden dat het deze operette was die men onder de titel "De Tsarevitsch" bedoelde. Vandaag wordt ze in de Harmonie gekreëerd door "Lyrica". In de hoofdrollen vinden we weer Georgette Demares en René Aerts. Er zijn niet minder dan zeven opvoeringen voorzien te Aarschot, Diest, Leuven en Wezemaal.
- Via de dagbladen vernemen we ook het verslag over een vergadering van het ACV in de Lei. Alles schijnt daar naar wens te verlopen: steeds meer leden en ook -dank zij de testzone- betere perspektieven inzake bestrijding van werkeloosheid.

- <u>16 november</u> : De propagandabladen voor de Kerkenbouw worden rondgestuurd. De parochianen van KK nemen het op hun krachten dat hun kerk er niet op afgebeeld is. Laten wijhopen dat zij er volgend jaar al een foto kunnen doen inzetten.
- Arbeiders beginnen te prutsen aan het sluis van de Laak aan 't withuis. We weten nog niet waar ze feitelijk naartoe willen. Ondertussen maken de mannen van 't stad onder leiding van Sooi Vanderschoot de boorden van de laak proper van aan de brug tot aan het sluis. Joepke stelt voor van het sisteem van de Elisabethlaan te gebruiken: leg er parkings aan dan moet ge er verder niet meer naar omzien om 't proper te houden.

- <u>17 november</u> : KK parochie geeft het tweede nummer uit van haar eigen soldatenblad: deze keer staat er heel wat meer eigen maaksel in dan in oktober.
- De Heer Carlens, houthandelaar en jager in zijn vrije uren, is er in geslaagd een prachtige valk te schieten.

- <u>18 november</u> : Mevrouw Meert-Luyten uit de Cranenkapelstraat, wordt begraven.
- De geestelijken willen er nog altijd meer van weten: vandaag spreekt Mgr Theeuws voor hen over huwelijksbeletselen en processen.
- Juffrouw Georgette De Winter heeft aan de Hoogbrug een klein winkeltje van bonneterieartikelen overgenomen (recht over de Nopri).
- Moest één van onze soldaten goesting hebben om de cinema Unitas te kopen, dan gaat hij bij de Heer Van Haesendonck maar eens horen hoeveel miljoentjes hij daarvoor moet neertellen(want dat staat er in de Belleman niet bij).

- De ijveraars van de Bond van het H.Hart vergaderen bij EH.Ven. Zij zingen psalmen. Psalmen dan over het konijn dat ze zo smakelijk binnenspelen.

53/230

- De bacchusinnen -al laten ze tegenwoordig weinig van zich horen- geven vandaag hun koffiefeest in 't bloemenhof.
- Op KK hebben ze ook al gesnapt dat een soldatenblad zonder enkele goede "sponsors"(dat zijn mensen die erin adverteren) niet leefbaar is. Dus heeft E.H. Pastoor zijn mannen op gang gestuurd om advertenties vast te krijgen.

<u>- 19 november</u> : De opstelprijskamp van de Milac voor een Kerstverhaal ontvangt een eerste inzending. EH Govaerts verzekert Raymond Maes dat zijn kopij totnogtoe de beste is!
- Aarschot Bebloemd vergadert weer; deze keer in zaal "Zonnebloem". Wij geloven niet dat de heer Serneels van de wasserij Zonneklaar met dit herdopen van zijn zaaltje opgezet is. Tijdens de vergadering wordt er een mooie kleurenfilm afgedraaid over de stoet bij de viering van het begijnhof.

<u>- 20 november</u> : Aan het station grijpt een gerechterlijke verkoop plaats wegens het failliet van "Menneke Maan" (Goossens) uit Rillaar. Twee camions, twee personenwagens en nog tal van waardevolle zaken gaan van de hand.
- De gemeenteraad is weer vergaderd: men twist een hele avond over de
toekomstige breedte van het Kapucienenstraatje:
5 of 6 meter. Onbelang- rijke punten, als daar
zijn: de nieuwe Van Thie- lenbrug, de inrichting
in het moederhuis en de nieuwe laan naar Diest
worden in rekord-tempo goedgekeurd.
- De benzine slaat op wegens de verhoogde
taksen. De automobilis- ten zijn moegesard.
Daarom staken zij. Het valt echt op hoe kalm
de dag verloopt te Aar- schot.
- EH.Patteet, broeder van Louis Patteet van
't Park, wordt benoemd tot opvolger van EH
Goeblomme, die te Ant- werpen vermoord werd.
- Ons bericht van ver- leden maand over een
nieuwe vuilniswagen, wordt niet bevestigd.

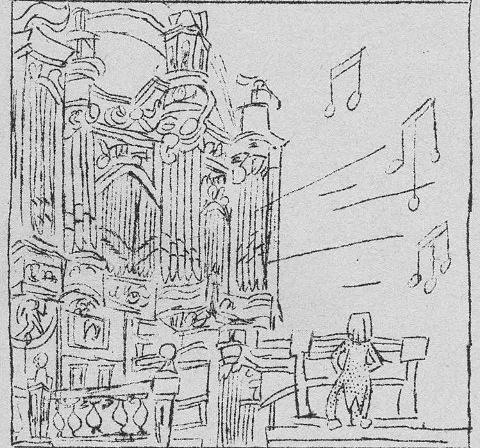

Nu heeft de gemeente officieel een aanbesteding uitgeschreven voor een dieselcamion waarop men een speciale installatie zal laten bouwen .
- De Jeugdronden voor jonge mannen worden voortgezet: vandaag spreekt de Heer Frederickx.
- Naar het Mercuriusbal, de gebeurtenis bij uitstek van het Aarschotse Society-leven hebben wij een speciaal verslaggever gezonden. Niet minder dan 5 originele toiletten van Dior; er is van de hele nacht geen druppel bier gedronken: nur champagne und wein; bij het binnenkomen: gratis traktatie met champagne en bloemen voor de dames. En zo is in ruisende soirée het eerste groot bal van vader Mercure te Aarschot verlopen.

<u>- 21 november</u> : In het KON. Atheneum gaat de OLBA ook dapper verder met haar opvoeringen door het reizend volkstheater. Vandaag: "Het testament van Tante Claudia".
- Uit het parochieblad van KK vernemen we dat hun soldatenblad voortaan "Het Soldatenblad" zal heten. Feitelijk is de verwarring tussen de twee uitgaven daarmee nog niet uit de wereld.
- Op de hoek van de Langdorpse steenweg en de Staystraat opent AS-speler, Albert Van Elsen de café "Wit-Zwart". Morgen zal Albert nog steeds niet kunnen optreden wegens zijn kwetsuren, maar de voetballiefhebbers weten dan toch waar ze hem kunnen vinden. Naar het schijnt eist de melkboer de eer op van de café te hebben geopend, en dit vrijdag nacht tijdens zijn ronde.

- Bij de 38ste trekking van de bouwklub van Kristus Koning gaan de dikste prijzen weer naar Turnhout. Eerlijk gezegd: zouden de propagandisten in Turnhout niet een beetje te hard gewerkt hebben?
- Eveneens op KK, waar men reeds sedert twee maanden geen doop meer had gehad, wordt nu een kandidaat dopeling Guido geboren in de familie Verstrepen-Doms.

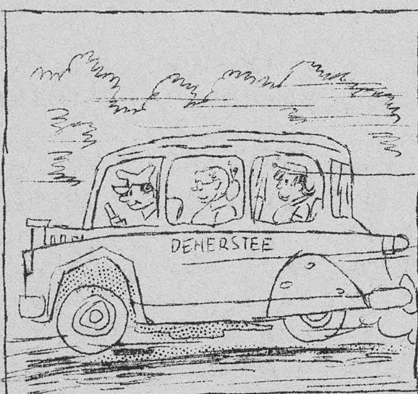
- 22 november : De dames van barmhartigheid doen hun jaarlijkse inzameling.

- De pompiers moeten vandaag gaan blussen bij Jan Fobelets in het Hooghuis te Langdorp.
- Al het koperwerk, de grosse-caissen, de fluiten, de violen en 'k weet niet wat nog allemaal van de Harmonie worden de kerk binnengesleurd. Om elf uur is er de jaarlijkse Sint Cecilia-mis. Telkenjare is dit een kans om eens een ander gluid in de kerk te horen. En of dat klinkt ! Ge vraagt U werkelijk af of onze kerk niet voor zulke muziek gebouwd is.
- Celestine, de toegewijde tweede moeder van tientallen leraren en honderden studenten van 't kollege, heeft nogal dikwijls chance in de loterij: deze keer heeft ze weer een konijn gewonnen.
- In de lokale derby speelt Aarschot Sport gelijk tegen Racing Tienen 1-1. Met 8 goals hebben onze mannen nu al 9 punten verzameld. Prachtig resultaat, ware het niet dat ze daar 11 matchen voor nodig hadden.

- 23 november : Ex-kassier en ex-lid van het Milac-comité, onze vriend Severin Vandenbroeck, kan zich verheugen op de komst van een zoon. Laat ons hopen dat Marc een goeie soldaat wordt en vooral een goede werker voor de Milac (op het thuisfront).
- Voor het werk van de blinden "Licht en Liefde" gaat er in het hof van bloemen een reuzeshow door. Kwestie van de liefde kon men geen beter lokaal vinden, licht is er soms wel een beetje te weinig...
- Frans Bellens van Schaapsvijver heeft wel tegenslag in zijn huishouden : eerst loopt het kleintje een schedelbreuk op en enkele dagen later gaat het zustertje Marie Josée naar de hemel...

- 24 november : Als een vuurtje loopt het door de stad: Bakker Clemy is plots overleden.
- Op Bergvijver steft René Willepenninckx.
- De vrouwenbond van KK v-oelt het als een grote leemte aan in haar werking dat ze nog niet op bezoek geweest zijn bij de Solo te Merksem. Datdoen ze dan vandaag. In de namiddag winkelen ze in de grote bazars te Antwerpen. ("Da kunnen die van Osschot niet aan rieke !") en tot slot verkennen ze het kerkschip. Of het daarmee gedaan was, betwijfelt Joepke, want van een Kerkschip komt ge toch niet om middernacht thuis.

- 25 november : vrijdag blijft de kalme dag van de week... Op KK laat de jeugd de appendiciten in serie wegsnijden... men hoopt misschien van vermindering te krijgen ?

- 26 november : Een van de vele opvoeringen van "De Tsarevitch" is het enige dat wat leven in de stad brengt.

- 27 november : EH Van Camp van het kollege is een kalme gezapige mens die eenvoudig maar goed kan expliceren: Op Bergvijver spreekt hij voor de jonge meisjes over "Kennismaking met de Liefde".
- "Het dagboek van Anne Frank" komt op het programma van ciné Unitas en trekt bomvolle zalen.
- De koster heeft ambras met de mazoet in de kerk. Stel U voor:de ketel is overgelopen. George Peelaers heeft enkele dagen later dezelfde farce.

- 28 november : Een doodgewone zaterdag: de studenten van Tijl houden klub in de Fabriekstraat, en op KK worden de geboortens genoteerd van Christiane Verhaegen en Luc Croonen.

- 29 november : Het is vandaag de fameuze "Anti-talentellingszondag". Enkele affichkes die vannacht geplakt zijn, trachten ons eraan te herinneren . De plakkers van vannacht hebben de kolossale geestigheid uitgehaald van affichen aan te brengen op het monument van de onbekende soldaat en op verschillende andere plaatsen waar men het alleen van anarchisten zou verwachten.
- In de kerk is het de zondag van het werk voor de Kerkenbouw Domus Dei. In de kollegiale brengt dat 19.000 fr op. Van Kristus Koning hebben we geen cijfers.
- In de Grote Kerk heeft men nu een eenvoudig altaar geplaatst onder de middenste boog van het oksaal zodat men veel gemakkelijker de mis kan volgen.
- Ook op KK tracht men te vernieuwen: de hoogmis wordt er nu gedialogeerd en opgeluisterd met gezamenlijk gezongen psalmen in het nederlands.
- Bij de Welpen is het groot feest want Sint Niklaas komt er op bezoek.
- Op KK is er groot algemeen koffiefeest van de vrouwenbond. 150 leden zijn daarvoor opgekomen. Opvallend maar ge ziet niemand op straat, want de vrouwen feesten, en de mannen zitten thuis bij de kinderen de koffie klaar te maken.
- En nog maar eens een geboorte op KK waar ze de laatste dagen hun best doen: het is een Mieke bij René Brems-Draulans op de Doornberg.

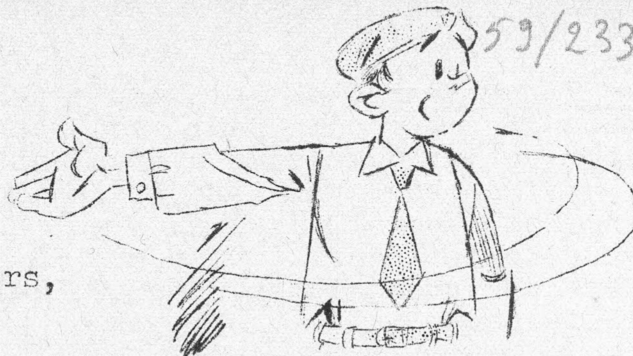
- Bij de Picpussen spreekt EH Deken op een rekollektiedag voor de aktieve l den van het Marialegioen.
- In het parochieblad van KK verzoekt EH pastoor zijn parochianen naar de mis te komen in zijn parochiekerk... Is het om het uur of omdat het zolang niet duurt dat men zo talrijk naar het Gasthuis trekt.?

- 30 november : De vrouwengilde van de stad is jaloers geworden op die van KK. Ze zijn vandaag ook naar de Solo te Merksem. En zij komen ook met de klassieke cadeaukes thuis. En voor zolang dat 't duurt zijn ze er weeral van overtuigd dat er niets boven goei margarine gaat..
- Van Audenhove laat weten dat de werken aan de post dank zij hem hernomen zijn en dat alles klaar komt in JANUARI 1960!!!!

En zo is er weeral een maand voorbij. Joepke zit nu verlangend uit te kijken naar het feest van de grote Sint en de andere gelegenheden om cadeaukes te krijgen, waaraan de decembermaand zo rijk is.
Over deze twaalfde maand, die zich op nieuwsgebied weer als zeer vruchtbaar aankondigt, vertellen wij U volgende maal meer: want we moeten eerst de geschiedenis nog maken eer we ze kunnen neerschrijven.

JOEPKE II

Mijn beste vrienden soldaten-kajotters,

Er wordt niet stil gezeten in Aarschot ! Neen, de Kajotters zijn nog niet begraven.(Ze zoeken het toch nog te trekken tot aan de viering van het 35 jarig bestaan van de KAJ).

Tenandere, de maandprogramma's zeggen ons dat er nog gewerkt wordt. Verleden maand hebben wij een paar interessante vergaderingen gehad: o.m. Filmavond door Fons Vande Vorst, een vergadering over de geschiedenis van Aarschot door Raymond Maes, en als laatste vergadering op zaterdag, 28 november; kwis over de Aarschotse geschiedenis. KAJ contra JKAJ. De jurie had veel last om de punten bijeen te tellen en de KAJ won tenslotte nip het pleit. Een revanche is voorzien de 19e december. Wie zal het halen ? Soldaten-Kajotters die moesten in verlof zijn of komen, komt eens af en meet uw talenten.

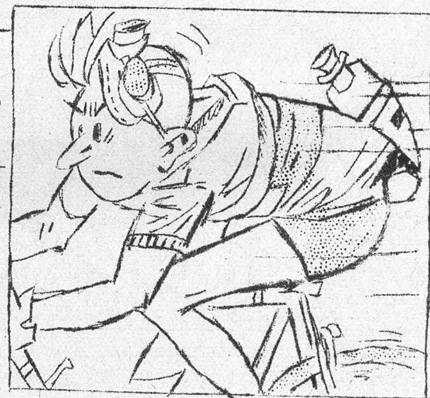
Verder hopen we dat alle Osschotse soldaten met Kerstmis en Nieuwjaar mogen thuis zijn. Nu, mannen, tot een volgende maal, en de groeten van de

Jos, Evrard, Pol, Robert, Willy
en de Proost.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

DE SPORT

IN 'T KORT

Onze Aarschotse renner, Bernard Adams, had gehoopt na een minder goed seizoen, enkele pistwedstrijden te kunnen betwisten, doch er zal niet veel van in huis komen; intussen is hij dan maar gaan werken bij De Torens.

De mannen van de Biljart-klub weren zich in de verschillende competities waaraan ze deelnemen (zelfs nationaal) maar hebben altijd geen geluk.

De basketters van Rimelago versloegen St Hubert en bleven aldus een keer langer in de Beker van België.

Willem Vanderstappen moest mee aanzetten in het Internationaal Criterium der Azen van de Volkscross "Le Soir". Op een viertal minuten van de winnaar kwam hij aan. Eerste-klas-loper zijn is ook niet alles.

Aarschot-Sport draait nog steeds niet zoals het moet. De spelers blijken te kort aan adem te hebben. Misschien was meer training niet slecht. Een keer op de week- als de centjes uitbetaald worden - is toch wat weinig.

Sportman.

53/234

DE KONING DRONK TE SPICH

(ooggetuigen verslag)

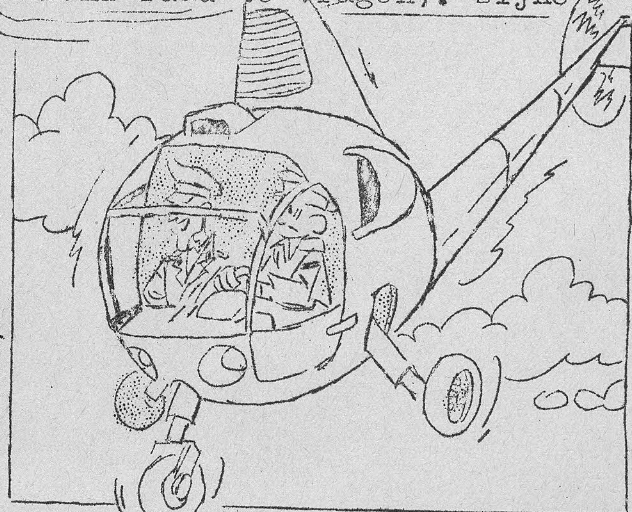
Het hemeldek was van 's morgens vroeg reeds dik gespannen met zware duistere wolken. Die dag zou niet veel meer brengen dan regen. O, dan ben je mis. Want vrijdag, 30 oktober kwam immers Zijne Koninklijke Hoogheid in hoogsteigen persoon naar de kazernes in Spich.

Reeds van 6 uur was het hier een drukte van belang, schrobben en poetsen, B.D.'s persen en strijken, geweren kuizen, enfin alles wat met zulk een bezoek ook maar uitstaans heeft. Hier boven dachten ze ook dat ze mee mochten kuisen, want de regen kwam weldadig neergutsen, daarbij bijgestaan door een kille forse wind.

Om half één verzamelden de 1 cyclisten, of beter, de zwarte duivels om de erehaag te vormen, de sukkelaars stonden daar stokstijf, terwijl 't weer hen niet spaarde. Die regen en wind verkleumden hun botten. S.M. Schouppe stond ook te bibberen van de kou Eén uur : de Sabena helikopter landde majestatisch groots op het sportveld, hij kwam de koning afhalen om hem verder te brengen. Wat er verder gebeurde was: wachten. En wachten doet een Belg graag. Om 2.10 uur snorden jeeps met M.P. en Duitse Polizei de beton van de kazerne op. De koning in een prachtige wagen gezeten stapte uit en begaf zich vriendelijk groetend naar de vrouwen en kinderen van de B.V.'s hier gelegen. Ja, werkelijk, de koning dronk in Spich. Hij onderhield zich ook met de korpskommandant en drukte de wens uit dat hij de militairen wilde zeggen dat hij tevreden was over de zwarte duivels en dat hij hun 2 dagen verlof gaf. Koning Boudewijn is een mens met een goed hart, hij kan geen mensen zien lijden, daarom kuiste hij hier rap zijn schup af. Eerst onderhield hij zich met een soldaat die bij toeval bij naam S.M. Derkoninck was. Boudewijn vroeg hem of hij reeds getrouwd was (waarschijnlijk om een ander mens zijn gedacht ook eens te kennen, en desgevallend raad te vragen). Zijne Majesteit betreurde ook ten zeerste dat hij niet in een jeep kon komen om beter zijn soldaten te zien en te begroeten.

Door de plassende regen stapte Boudewijn, goed vergezeld van de overheid en politie, naar de helikopter. Dat metalen gevaarte hing spoedig aan zijn wieken, slingerde nog een paar malen door de wind bewogen als een afscheidsgroet. Een laatste "presenteer geweer" en dan was het zondagsdienst voor ons.

Een zwarte Duivel.

DERAN

Arendschot

DE KASSEISTAMPER KRIJGT EEN RODE DOEK EN EEN DEGEN. WAT HEEFT DIT TE BETEKENEN.

IK BEN BANG. WAT VOOR EEN MONSTER KAN DAT ZIJN?

DAAR IS HET MONSTER ... EEN STIER.

OLÉ

VOORUIT, KASSEISTAMPER. VERDEDIG DE EER VAN AARSCHOT!!

OLÉ

LAAT U NIET AFSCHRIKKEN!

EVEN BLIJFT DE STIER BESLUITELOOS STAAN...

OLÉ

...OM DAN VERWOED AAN TE VALLEN, MET HET VERWACHTE RESULTAAT

DE KASSEISTAMPER HERPAKT ZICH ECHTER. DE STIER HEEFT EEN STERKE TEGENSTANDER.

OLÉ

OLÉ

DE EERSTE TIME IS VERLOPEN, 0-1 VOOR DE KASSEISTAMPER. DE SUPPORTERS TREKKEN NAAR DE KANTINE: EEN LEKKERE BRUINE KWIKT OP NA ZULKE SPANNING

59/236

SOLDATEN SCHRIJVEN

Beste vrienden soldaten,

Deze maand zijn er dan toch nog een paar briefjes op onze redaktie toegekomen. Veel waren het er niet, maar allée, toch de moeite om op te antwoorden.

Als eerste komt onze trouwe schrijvelaar Van Vlasselaer uit de bus. Ja jongen, het is natuurlijk een spijtige zaak dat er juist in uw blad een onbedrukte pagina voorkomt en dat juist met uw artikel. Het spijt ons werkelijk verschrikkelijk, maar het is echt buiten onze wil om gebeurd, dat zult ge wel begrijpen. Het is het zetduiveltje dat ons parten heeft gespeeld, en het spreekt vanzelf dat we niet elk blad kunnen kontroleren. Enfin, laten we hopen dat zulks niet meer gebeurt in de toekomst. Voor de rest: uw artikels zijn O.K. hoor !

André Peeters heeft ons ook met een briefje bedacht. Dré jong, in Aarschot marcheert alles nog zowat op z'n Aarschots. Met de kajotters gaat het ook maar stilletjes en kalm, in zoverre dat zelfs het toneel voor dit seizoen op zijn g.. ligt. Er was wel een begin mee gemaakt en met veel vuur werd het aangepakt, maar het vuur was rap geblust met iedere avond enkele stevige potten bruine, met het gevolg dat de bruine de bovenhand gehaald en het toneel den dolf heeft ondergespoten, als ge begrijpt wat ik bedoel. En voor de rest zorgt ge maar, Dré, dat de kerk zowat in 't midden blijft bij de troep, hé, in Aarschot staat ze (de kerk) ook nog altijd in het midden.

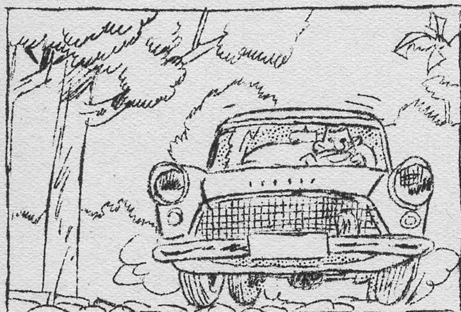
Een eerste briefje mochten we ontvangen van Jos Carmen. Jos, we wensen u van harte welkom in onze correspondentenkring en hopen, dat het niet de laatste brief zal zijn. Schrijf al eens iets meer over uw legerdienst, in welke eenheid ge zijt, welke opleiding ge gekregen hebt, enz. Deze brief beschouwen we als een kennismaking, dus dat is nog maar een begin. Laat de briefkes maar komen. Aan uw stijl van schrijven zie ik dat er in u stof steekt om bv. eens een verhaaltje ineen te pennen. Dus, Jos, houdt u taai en tot ???

Tenslotte kregen we nog een brief, die het vermelden overwaard is, nl. van Eerwaarde Pater Dille, uit Lokalemoe (B.C.). Zie, Pater, zulke briefjes, doen ons echt deugd. U zult misschien verwonderd zijn een antwoord te vinden tussen de brieven van onze soldaten, maar ik redeneer zo: zijt U als missionaris ook geen soldaat in dienst van ons aller generaal, O.L.Heer ? En wees ervan overtuigd, Eerwaarde Pater, dat de Kasseistamper op U en uw zwartjes denkt door af en toe een weesgegroetje meer te bidden.

Tot volgende maand !

DEN DJOK.

WAAR EEN WIL IS, IS EEN WEG.

Als handelsreiziger moet ik nog al dikwijls met mijn wagen de richting Betekom uit en zo rijd ik soms over die prachtige baan, welke in de plaats is gekomen van de proefbaan, bezaaid met kinderkopjes, zoals ze vroeger aan het slachthuis lag. Zodoende ben ik vertrouwd geraakt met deze route en heb er dan ook iedere verandering dag na dag van nabij gevolgd, te beginnen met het leggen van het nieuwe wegdek, de nieuwe barelen aan de overweg, de machtige kraan nevens de steenkapperij, enz.

Groot was dan ook m'n verwondering toen ik op zekere dag schuin tegenover het slachthuis een jonge man op een stuk grond zag wroeten en werken en dan ben ik me gaan afvragen wat die jongen daar zinnens was, tot me voor enkele dagen hetantwoord gegeven werd in de vorm van een smeerstation-garage. En om mijn nieuwsgierigheid te bevredigen ben ik er eens binnengereden, om mijn wagen latenna te zien.

Hij was een echte sympathieke gast, dat moet ik oprecht bekennen en op al m'n vragen antwoordde hij openhartig. Als ik hem vroeg, hoe hij op de gedachte gekomen was om daar zo op zijn eentje een zaak te beginnen, kreeg ik als antwoord: "Meneer, dat weet ik zelf niet, maar de wereld behoort aan de durvers, en waar een wil is, is een weg".

Toen heeft hij mij zijn instelling getoond en tot mijn groot genoegen moest ik vaststellen dat alles daar puik in orde was en dat zijn werk zeer verzorgd was. Nu ligt het niet in m'n bedoeling om voor een of andere garage reklame te maken, maar ik vind toch dat zulk initiatief mag bewonderd worden en ik hoop dat ik door dit schrijven het betrouwen dat die jongen in de toekomst gesteld heeft, een beetje kan aanmoedigen.

Reizende passant
(Ingezonden stuk)

-:-

EVEN LACHEN!

Onmogelijk.

- Ik heb gisteren uw vrouw ontmoet.
- En wat zei ze ?
- Niets !
- Dan was het mijn vrouw niet !

-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-

Vlugge bediening

De loodgieter belt aan :
- Ben ik hier terecht ? Hier moet een buis in de badkamer kapot zijn
De huisvrouw die open gedaan heeft schudt het hoofd.
- Bij ons is alles in orde.
- Hoe kan dat nu, bromt de loodgieter, woont hier dan Mme Janssens niet?
--Mme Janssens ? Maar die is toch al vier maanden geleden verhuisd.
- Nogal netjes, schimpt de man. Die bestellen een loodgieter en dan trekken ze er, zonder te verwittigen hals over kop uit !!!

-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-

59/238

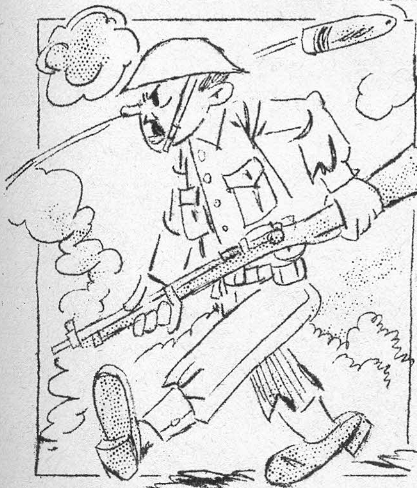
U.D.A. mémoires

(v e r v o l g)

Zo zaten we dan degelijk scheep. De spanning was min of meer gebroken. Ik voelde mij als een bokser in de ring, die ik ook zenuwachtig voor de match begint. Op alles was ik voorbereid, toch moest ik nog enige dagen geduld oefenen vooraleer er iets gebeurde. Vanzelfsprekend hebben we niet altijd op onze kamer zitten wachten, wel integendeel. De zaterdag, onze tweede dag dus, stonden we allemaal om zes uur al volledig in kledij alhoewel het eerste wekken om half zeven was. Ge zijt bleu of ge zijt het niet, later komt daar wel enige verandering in. Die ganse voormiddag hebben we besteed aan onze eerste drill-lessen. In een druilende regen en kille wind. Verzameling hier en verzameling ginder, om te groeten groet en geef acht. Tot half twaalf niets anders dan dat. Dinsdag leek er schot in de zaak te komen. We mochten onze uitrusting afhalen. Dat gaat verbazend vlug, alhoewel ze een massa zaken in je handen stoppen, op tijd van een half uur was de ganse cie. gesteld van tandenborstel tot kapootjas. Voor sommige voorwerpen die min of meer moesten passen, b.v. onze muts, goede battle dress, enz., werd ons de maat genomen. Ze zwaaide zo eens met een lintmeter voor onze neus en riepen dan "54cm". Klaar was Kees. Meer moeite kostte dat niet. Op de kamers teruggekomen, kon je dan uw spullen aantrekken. Dat zijn echt komische ogenblikken. Vooral die kapootjassen, die zitten als gegoten. Na lange onderlinge verwisselingen, komt alles dan toch min of meer tot een goed einde.

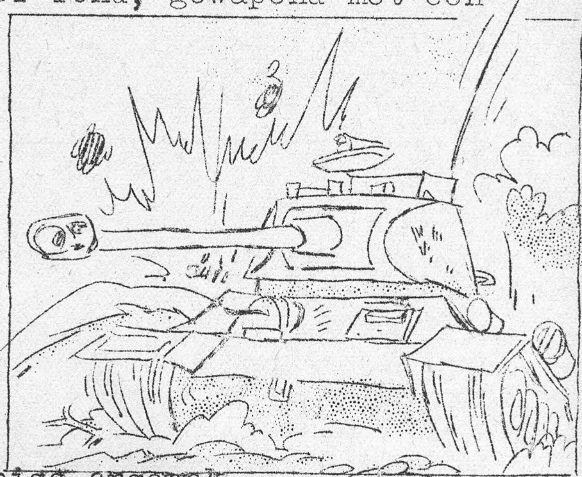

Toen waren we eigenlijk goed en wel klaar voor de start. Die liet dan ook niet op zich wachten. Turnen, taktiek, bewapening, drill en wat weet ik al, alles begon in een razend tempo te volgen. De eerste dagen was ik zo stijf dat ik bijna een gebrekkig mannetje leek. Wind, sneeuw, zon, regen of hagel, het was allemaal van geen belang. Voorwaarts ! Kiekenladders, over muurtjes kruipen, evenwichtsbalk, over een beek, lopen, vallen en springen. Slijk tot in onze oren, nat tot op onze huid, te moe om nog "pap" te zeggen en 's avonds piket.

Zo kwam ook de eerste zaterdag van de eerste spuiten. Ik geloof wel dat dat de pas binnengekomen en toekomstige soldaat het meeste schrik inboezemt. Alzo was het ook met mij, toen we in alfabetische volgorde naar de infirmerie toe gingen. Rechtuit gezegd ik was bevreeds, ik bibberde van kou en van angst. Die voor mij en achter mij zowel als ik, alhoewel de grote hoop het niet wilde bekennen. Toen we de reuk van de ether in onze neus kregen, was onze dappere mannenmoed nul komma zero bros. In de eerste zaal moesten we ons hemd uittrekken, in de tweede kregen we een veeg rood op elk van onze schouderbladen, in de derde moesten we onze naam zeggen en de vierde was het eigenlijke slachthuis.

Niet minder dan vier doktoren liepen er rond, gewapend met een spuit. We moesten met onze rug naar hen toe gaan staan en voor ge van plan waart van door uw knieën te knikken, had ge al lang het spek aan uw been. Ik had heel even de prik gevoeld en dat was alles. Nochtans was ik de daaropvolgende keren evenmin gerust als de eerste keer. Het klinkt belachělijk, maar ik ben geen held en zeker niet op dat gebied. Blij als een kermisvogel, dansten wij de infirmerie uit en we waren 48 uur vrij van dienst. 's Anderendaags voelde ik me ietwat stijf, maar dat was dan ook het enige ongemak.

De week daarop mochten we in verlof. Dat is iets wat ik nooit zal vergeten. M'n eerste verlof ! We stonden te trappelen van ongeduld. Toen we uiteindelijk gelost werden, moesten we nog in kolonne naar het station. Valies aan de hand, spiksplinternieuwe uniform en een onvergetelijke thuiskomst. Ik was fier als een pauw en werd bewonderd door broers en zusters "Onze Louis is soldaat en een echte, zei onze tienjarige Jef tegen zijn kameraadje.

Er was slechts een enkel nadeel aan het geval. Zondag avond moest ik opnieuw binnenzijn, en 't was al zaterdagnamiddag.

Louis Van Vlasselaer.

-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-oooooooooo0000oooooooooo-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-

HOERA !!! wij zijn...verliefd

De liefde is een aardig ding. Tenminste, zo zeggen zij die er kennis mee gemaakt hebben en vermits het alleen de ondervinding is die leert, doet men best die mening niet tegen te spreken.

Het moet zijn dat ons Heer in zijn oneindige Wijsheid, de mensen hier beneden even oneindig kurieus in mekaar heeft gestoken. Kurieus vooral, wat de liefde betreft. Ook ondervonden toen dat bij u begon ?....

Zekere dag voelt ge dat het precies niet goed meer marcheert in één van de vier verdiepingen, die men samen het hart pleegt te noemen. Wat het juist is? Dat weet ge niet, en het doet er ook niet toe. Wat meer is, ge hebt het precies gaarne. Loop er dan ook niet mee naar de dokter. Die man is te wijs om daaraan te kunnen verhelpen.

Wat ge wel weet is waar die aardigheid vandaan komt. Want het is met pijnlijke juistheid iedere keer dat ge die slanke blonde van de andere kant van de stad tegenkomt, dat ge die steek met alle hevigheid in uw hart gewaar wordt. Daarbij voelt ge u dan nog zo'n rode tomatenkop krijgen, dat ge liefst in de grond zoudt zinken. Dat hupse ding, dat ge vroeger wel honderd maal stommelings en onverschillig zijt voorbij gelopen, laat u niet meer los.

Ge slaapt er niet meer van, en de weinige keren dat ge toch nog slaapt is het om van haar te dromen. Als ge 's morgens wakker wordt: die blonde. Ge prevelt tegen O.L.Heer : die blonde. Ge weet het: ge zijt verliefd. Uw eetlust vermindert, en ge verliest voor alles belangstelling behalve voor die blonde. Ge vraagt u angstvallig af waar het met u naartoe gaat, want ge kunt aan uzelf niet meer uit. Ge zit met de daver op 't lijf dat ge haar ergens zult tegenkomen, en onderwijl staat ge iedere avond op de hoek van de Amerstraat heimelijk te loeren of ge ze niet toevallig over de Hoogbrug ziet komen.
En ge begint luchtkastelen te bouwen. Als ge 't niet liet voor de mensen, ge gingt die blonde schaken, of haar huis in brand steken om haar daarna als een held uit de vlammen te redden.

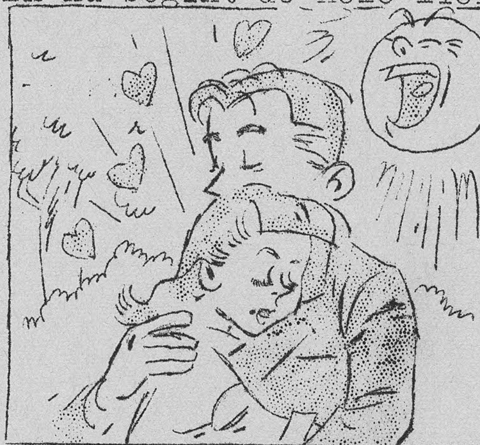
Van langsom meer wordt ge er zeker van dat het lieve kind uw onrust deelt, en ge trekt uw stoute schoenen aan. Eer ge zelf goed weet wat er gebeurt, hebt ge me daar werkelijk een afspraak voor mekaar gebracht. En ge gaat, 's avonds langs de stinkende Demer, maar dat riekt ge dan niet. Dat rieken alleen mensen die niet verliefd zijn.

Het meisje staat er al. Ge knikt verlegen goede dag en staat plots met uw mond vol tanden. Van uw vlammende liefdesverklaring die ge gingt afleggen herinnert ge u met de beste wil van de wereld geen woord meer.

Ge zegt dan maar iets van het weder of van de nachtegaal die opeens ergens in 't park is gaan fluiten. En met een handdruk of zoiets, naargelang ge van de verlegen kant zijt of omgekeerd, neemt ge afscheid. Maar één ding staat vast: ge voelt u die avond de gelukkigste mens ter wereld.

En nu begint de hele liefdesrapsodie pas voorgoed.

Ge wordt de beste diplomaat als het er op
aankomt uw Mieke ergens te ontmoeten. Ge
moet ze zien of ge voelt u ellendig,
ziek en vol heimwee. Deze ziekte is zelfs
zo erg dat men haar naam niet voluit
durft schrijven, vandaar het overbekende
L.D.V.D.

En de rendez-vous- kes volgen elkaar op.
Van achter de De- mer, gaat het naar de
Lei, en van de Lei naar Orleanstoren. Ge
wordt stouter en riskeert ook al eens ne
cinema, ergens van boven op de tweede
laatste rij. En als ze thuis per abuus
eens vragen, hoe de film wel is geweest, krijgt ge zo'n kleurke, want ge hebt natuurlijk justekes alleen de titel met veel moeite onthouden...

Maar schoon liekes duren niet lang. En "madam van rechtover" in uw straat, heeft uw moeder eens terzij genomen, om -"als 't niet geneirt madam"- er haar attent op te maken dat "uwe zoon" daar en daar en met die juffrouw is gezien. "Zelfs in de cinema" doet ze heel gewichtig. Vermits er in een goed huishouden tussen echtgenoten geen geheimen mogen bestaan, zegt vader zo's avonds "Kom es hie, manneke". En als ge dan wat geluk hebt, raadt uwe brave pa u ten zeerste aan eens met de vader van uw mieke te gaan praten, vermits ge zelf gezegd hebt dat het u heilige ernst is met dat kind.

Als ge ooit met angst van kolossale afmetingen gezeten hebt, is het wel op dat ogenblik. Want die vader van uw Mieke, ge hebt al wel eens horen zeggen dat dat nogal 't een en 't ander is. Ge martelt uw hersenen om te weten wat ge moet gaan zeggen vooral hoé ge dat moet zeggen. Maar dan denkt ge er plots aan, dat die kerel in zijne tijd ook voor dat probleem heeft gestaan en dat geeft u moed. Trouwens uw Mieke, is er ook nog. Zij effent zo wat het terrein en de bewuste dag zijt ge daar. Als bij wonder komt Mijnheer zelf openmaken. Ge stamelt zo wat van "Mijnheer, uw dochter en ik...." en dan moet het al wreed tegenvallen of de zaak is voor mekaar.

En nu is het eindelijk zo ver. Ge hebt se vast. Denk eens aan: "Wij zijn verloofd !" En bij uzelf denkt ge dat ge nu toch al aardig op weg zijt naar de zevende hemel der liefde. Dat zijt ge, inderdaad. Maar als ge denkt dat er nu voortaan niet anders meer gaat komen dan maneschijn en nachtegalen, dan hebt ge het ook weer verkeerd.

En als ge 't goedvindt, dan hebben we het daarover een volgende keer.

Romi.

„were di"